

การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตุลาคม 2553

การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ชไมพร สุธรรม

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตุลาคม 2553

การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ชไมพร สุธรรม

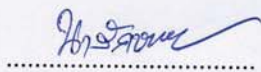
การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

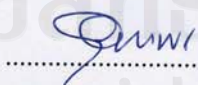
ประธานกรรมการ

อาจารย์ สามารถ ศรีจำนงค์

กรรมการ

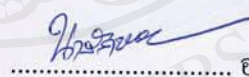
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม

กรรมการ

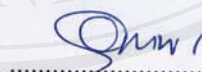
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อูมาพร วงษ์บุรณาวาทย์

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อูมาพร วงษ์บุรณาวาทย์

11 ตุลาคม 2553

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ ความคิดเห็น ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อุมพร วงษ์บุรณาวาทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ กระทั่งการค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สามารถ ศรีจางงค์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประภาศรี เหมบุญญะ ครูแนะแนว โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ อาจารย์ณิธิพันธ์ ยาภิ ครูสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ และอาจารย์สุทธิรักษ์ เสมอกัน ครูแนะแนว โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้ช่วยชี้แนวทางให้คำแนะนำ และให้กำลังใจรวมทั้งให้แรงบันดาลใจในการทำงานที่ดีเสมอมา ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณบดี คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ที่อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ อบรมสั่งสอน ด้วยความเมตตาศิษย์ตลอดมา

ขอขอบพระคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รหัส 51 ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่ได้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนเพื่อให้ผู้วิจัยเป็นคนดี ให้ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนให้กำลังใจในการเรียนและการทำงานที่ดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นเครื่องสักการบูชาแก่บุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชไมพร สุธรรม

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาว ชไมพร สุธรรม

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เจียนงาม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อูมาพร วงษ์บูรณาวาทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้
วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่
ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา จำนวน 20 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน และแบบประเมินความ
พึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และทดสอบค่าทีแบบจับคู่ ผลการวิจัยพบว่า หลัง
การทดลองนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการ
สอนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Independent Study Title	Using Positive Discipline to Promote Basic French Skills of Diploma of Vocational Education Students in Tourism Program at Rajamangala University of Technology Lanna Chiang Mai		
Author	Miss Chamaiporn Sutum		
Degree	Master of Education (Educational Psychology and Guidance)		
Independent Study Advisory Committee			
	Asst. Prof. Dr. Nongluck Kienggam	Advisor	
	Asst. Prof. Umaporn Wongburanavart	Co-advisor	

ABSTRACT

The study was a one-group quasi experimental research aiming at investigating the effect of using positive discipline to promote basic French skills of Diploma of Vocational Education students in tourism program at Rajamangala University of Technology Lanna Chiang Mai. The sample was compared of 20 students enrolled in the program in the first semester of 2010 academic years. Instruments used were 10 lessons plans and a questionnaire. The datas were analyzed in terms of means, standard deviation and percentage. The paired t-test was used to test the hypothesis. It was found after the sessions, the sample increased their grade to certain extent and they were generally satisfied with the lessons plans activities using positive discipline at .01 level of statistical significance.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการศึกษา	5
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	5
สมมติฐานในการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
วินัยเชิงบวก	8
ความหมายของวินัยเชิงบวก	8
นิยามการสร้างวินัยเชิงบวก	8
หลัก 7 ประการของการสร้างวินัยเชิงบวก	9
การสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน	11
การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ในด้านบวก	15
ทักษะทางการเรียนภาษา	16
ทฤษฎีการสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ	18
การเสริมแรง	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	26
ประชากร	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	27
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก	102
ภาคผนวก ข	103
ภาคผนวก ค	104
ภาคผนวก ง	105
ภาคผนวก จ	106
ภาคผนวก ฉ	108
ภาคผนวก ช	110
ประวัติผู้เขียน	157

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แผนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น	29
2	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการฟัง ก่อนและหลังการทดลอง	59
3	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการพูด ก่อนและหลังการทดลอง	60
4	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง	61
5	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการเขียนก่อนและหลังการทดลอง	62
6	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อนและหลังการทดลอง	63
7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	64
8	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูด ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	64
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่าน ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	65
10	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียน ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	65
11	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 4 ทักษะก่อนและหลังการทดลอง	66
12	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียน วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลอง	67
13	ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการจัดการเรียน การสอนของครู ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	70

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	70
15	ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านบรรยากาศในห้องเรียน ของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง	71
16	ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอน ของครู ก่อนและหลังการทดลอง	71
17	ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการใช้วินัยเชิงบวก ในห้องเรียนของครู ก่อนและหลังการทดลอง	72
18	การสรุปการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษา	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมีวินัยของคนในสังคมถือเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า หากประชากรในประเทศใดขาดความมีวินัย ไม่มีระเบียบแบบแผนในการยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน การที่จะพัฒนาประเทศชาตินั้นๆ ให้ขับเคลื่อนไปสู่ความเจริญงอกงามคงเป็นไปได้ยาก วินัยของคนในสังคมจึงส่งผลอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือการล้มเหลวในการพัฒนาคน อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยได้มีการพัฒนาคนเพื่อมุ่งหวังให้ประเทศเกิดการพัฒนายิ่งขึ้น ให้คนในสังคมมีศักยภาพอย่างเต็มที่ในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข นอกจากนี้สังคมในปัจจุบัน ถือเป็นสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีสิ่งต่างๆ มากมายที่เข้ามาทำให้สังคมต้องมีความเปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาทำให้ชีวิตของมนุษย์มีความสะดวกมากมายยิ่งขึ้น คนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่สังคมมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา ผู้คนต่างให้ความสนใจกับเทคโนโลยีนั้นๆ จนหลงลืมความเป็นคนผู้มีความสามารถ มีชีวิตจิตใจ และต้องมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกันของผู้คนในสังคม ผลจากเทคโนโลยีใหม่ๆ นี้จึงส่งผลให้คนในสังคมมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น สังคมจากที่มีการพึ่งพาอาศัยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กลายเป็นสังคมแห่งปัจเจก ต่างคนต่างอยู่ และคิดว่าตนเองสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งความเป็นปัจเจกนี้ ทำให้คนในสังคมคิดว่าการเดินตามแบบแผนของตนเอง ตามความคิดของตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ดี กฎระเบียบของสังคมนั้นอาจไม่จำเป็นต้องทำเสมอไป การแหกกฎข้อบังคับของสังคมจึงเกิดขึ้นอย่างมากมายในสังคม ทำให้สังคมมีความวุ่นวาย ไม่มีความเป็นระบบระเบียบ

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง สำหรับการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการพัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหาตลอดจนรู้จักใช้ทรัพยากรวัตถุที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสิ้นเปลืองน้อยที่สุด ฉะนั้นการเตรียมบุคคลเพื่อให้ความพร้อมที่จะเป็นกำลัง

สำคัญ ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยการสร้างคนให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสมดุลกับสังคมที่มีอยู่และความสุขตามอัตภาพ ดังนั้นเพื่อการพัฒนาคุณค่าของบุคคลจึงต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะของสังคมไทย (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2)

สถานศึกษา โรงเรียน มหาวิทยาลัยต่างๆ จึงนับได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างระเบียบวินัยและปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีให้กับเยาวชนของชาติ นอกเหนือจากความรู้ที่พวกเขาจะได้รับ ซึ่งนักเรียนนักศึกษา ถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าเหนือทรัพยากรใดๆ ในโลก นักเรียนนักศึกษา ทุกคนมีคุณค่าในตนเอง ฉะนั้นจึงคาดหวังให้เขาเหล่านั้น ได้เจริญเติบโตในครอบครัวที่เพียบพร้อม ได้รับการพัฒนารอบด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาที่มีอยู่ อาหารการกิน สนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายได้เพียงพอ มีความปลอดภัย ความรัก ความผูกพัน ความเอื้ออาทร มีความรับผิดชอบ มีการบ่มนิสัยให้เป็นคนดี รู้ผิดชอบชั่วดี มีความบากบั่น มีเหตุผล ควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจ รู้จักดูแล ช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติยามวิกฤตเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ กล่าวอย่างถึงที่สุดคือเป็นคนที่มีสุขภาพกายและจิตแข็งแรง มั่นคง และเมื่อเข้าสู่ระบบ โรงเรียนทุกคนคาดหวังให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการดูแลพัฒนาทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ช่วยให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีความร่าเริง แจ่มใส และมีความสุข มีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว ชุมชน สังคม และสามารถอยู่รอดในสังคมนี้อย่างเฉลียวฉลาด (กรมสุขภาพจิต, 2543, หน้า 7)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์พิเศษ สอนรายวิชา บังคับเลือก ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มาเป็นเวลา 4 ปี ซึ่งหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีวิชาบังคับเลือก ให้นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตร เป็นเวลา 2 ปี นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนระหว่างวิชาภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่น ซึ่งถือว่าเป็นวิชาต่อเนื่องที่นักศึกษาเลือกเรียนในปีแรกและจะต้องเรียนจนกระทั่งจบหลักสูตร เป็นเวลา 2 ปี หรือ 4 ภาคเรียน ในแต่ละปีมีนักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาเรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวนี้ ปีละ 50 คน นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและวิชาภาษาญี่ปุ่น กลุ่มละ 25 คน แต่ในการจัดกลุ่มเลือกเรียนวิชาบังคับเลือก ในกลุ่มวิชาภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นนี้ มีปัญหาในเรื่องความชอบของนักศึกษาในแต่ละปีที่นักศึกษามีจำนวนความต้องการเรียนในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นที่ไม่สมดุลกัน บางปีมีนักศึกษาอยากเรียนภาษาฝรั่งเศสจำนวนมาก เกินกว่า 25 คน และบางปีนักศึกษาที่อยากเรียนภาษาญี่ปุ่นมีเกินกว่า 25 คนเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมา กล่าวคือ หากปีไหนที่มีนักศึกษาต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากกว่าความต้องการที่

จะเรียนภาษาฝรั่งเศส ปีนั้นจะต้องมีการตัดสินใจลงกระบวนวิชาบังคับเลือกด้วยการจับสลาก ทั้งนี้ เพื่อให้จำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนทั้งภาษาฝรั่งเศสและญี่ปุ่นมีจำนวนที่เท่ากัน และผลที่ตามคือ นักศึกษาบางคนที่จับสลากได้ภาษาฝรั่งเศสมักจะไม่ต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศส และนักศึกษาที่จับสลากได้เรียนภาษาญี่ปุ่น แต่กลับต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งส่งผลให้การเรียนของนักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และเนื่องจากผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาฝรั่งเศส พื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวให้แก่ศึกษา ทั้งนี้ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้พบว่านักศึกษาในชั้นเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยได้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนอยู่นั้น มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ซึ่งจากผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาพบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 20 คนอยู่ที่ร้อยละ 50 ถึงร้อยละ 65 เท่านั้น นักศึกษาที่ได้เกรดเอมีเพียงหนึ่งคนเท่านั้น นอกนั้นอยู่ที่ระดับเกรดซีและดีเป็นส่วนใหญ่ และจากการประเมินอาจารย์ผู้สอน ส่วนหนึ่งจากข้อประเมินพบว่า นักศึกษาไม่กล้าถามอาจารย์ และไม่กล้าตอบสนองต่อการสอนของครูผู้สอน ทั้งนี้เป็นเพราะเกรงใจและกลัวอาจารย์จะตำหนิว่าไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลการเรียนการสอนที่ผ่านมา ทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะพัฒนาทักษะทางการเรียนของนักศึกษาผ่านการใช้วินัยเชิงบวก ทั้งนี้เป็นเพราะวินัยเชิงบวกนั้น เป็นกระบวนการอบรมบ่มนิสัยที่พึงปรารถนาด้วยวิธีการเชิงเหตุผลแทนการใช้วิธีที่รุนแรง พร้อมทั้งโน้มน้าว นักศึกษาให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อย่างมีเหตุผล ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาพฤติกรรมของนักศึกษา สามารถช่วยให้นักศึกษารู้จักการควบคุมตนเอง ตลอดจนสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ไปสู่การใฝ่รู้ใฝ่เรียน และแสวงหาทักษะทางการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง และนอกจากนี้การใช้วินัยเชิงบวกในการจัดการเรียนการสอนนั้น ยังช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้นั้นเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษามีสมาธิในการเรียนมากขึ้น ตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้ดีขึ้นตามลำดับ ดังที่ Shirley and Solity (1987, p. 29) ได้กล่าวเกี่ยวกับระบบการจัดการเชิงบวกในห้องเรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ผลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมตามรูปแบบเชิงพฤติกรรม ช่วยให้ครูได้กรอบแนวคิดที่กว้างขวางสำหรับการดูแลชั้นเรียน การจัดการรูปแบบนี้มีสองส่วนร่วมกันอยู่คือ การจัดสภาพการณ์แวดล้อมและการจัดการผลที่สืบเนื่อง เราสามารถจะจัดการชั้นเรียนและสภาพการณ์ต่างๆภายในห้องเรียนให้คงเส้นคงวาสม่ำเสมอเพื่อให้นักศึกษาทราบได้ชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสมากที่สุดในการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จทางการศึกษาและมีความประพฤติในแนวทางที่เหมาะสม

การใช้วินัยเชิงบวกได้รับการออกแบบด้วยความตั้งใจที่จะช่วยผู้สอนให้ช่วยนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่รูปแบบนี้ยังให้ประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อทั้งครูและนักศึกษาเช่นเดียวกัน หลักการนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระบบและสม่ำเสมอ จนกระทั่งนักศึกษาพร้อมและอยากจะทำได้ถูกต้อง ได้รับผลที่พึงพอใจในการกระทำเช่นนั้น นักศึกษามีโอกาสที่จะใช้ทักษะ มโนทัศน์ และหลักการต่างๆซึ่งกำลังเรียนบ่อยยิ่งขึ้น และได้ใช้ความรู้เหล่านั้นในสถานการณ์ที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จและการส่งเสริมกำลังใจ ไม่ใช่ต้องเสี่ยงต่อความล้มเหลวและการทอดทิ้ง เพราะฉะนั้นระบบการจัดการเชิงบวกจะช่วยครูให้สามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวกในชั้นเรียน ซึ่งจะเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์และเป็นที่ต้องการ และเกิดขึ้นได้บ่อยยิ่งขึ้น การร่วมมือร่วมใจระหว่างครูกับนักศึกษาจะยั่งยืนและรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับความสำเร็จจะก่อตัวขึ้นด้วย ซึ่งน่าจะทำให้นักศึกษาลงความเห็น ได้ว่านิสัยที่ดีในการทำงานและการสนใจในการเรียน สามารถนำไปใช้ได้ ในสภาพแวดล้อมนอกเหนือจากห้องเรียนได้ โดยไม่ต้องมีครูคนใดคนหนึ่งมาคอยช่วยเหลือ และจากเหตุผลต่างๆเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผ่านการใช้นโยบายเชิงบวก ซึ่งมีหลัก 7 ประการ คือ การเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา การพยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี การพยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด การคำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษา การคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของเด็ก การพยายามให้เกิดความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ และการเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม ผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า หากนักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งจิตใจและทักษะในการเรียนรู้ผ่านการใช้นโยบายเชิงบวกของครู จะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ตลอดจนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองจนถึงขีดสูงสุดได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาค้างนี้ คื นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษาค้างนี้ คื นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยค้างนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว โดยสอดแทรกวินัยเชิงบวกเข้าไปในแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริม 4 ทักษะ คื ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จำนวน 10 แผน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่จำนวน 10 แผน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่

สมมติฐานในการศึกษา

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน มีทักษะการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว สูงกว่าก่อนทดลองใช้วินัยเชิงบวกเข้าไปในแผนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

วินัยเชิงบวก หมายถึง กระบวนการอบรมบ่มนิสัยที่พึงปรารถนาด้วยวิธีการเชิงเหตุผลแทนการใช้วิธีที่รุนแรง พร้อมทั้งโน้มน้าว นักศึกษาให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างมีเหตุผล ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาพฤติกรรมของ นักศึกษา สามารถช่วยให้นักศึกษารู้จักการควบคุมตนเอง ตลอดจนสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ไปสู่การใฝ่รู้ใฝ่เรียน และแสวงหาทักษะทางการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง

ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนวิชาที่ว่าด้วยเรื่องของการศึกษาเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น 3 เพื่อนำไปประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อสื่อสารกับชาวฝรั่งเศส และชาวต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารได้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักศึกษาได้รับการส่งเสริมทักษะทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว
2. ทำให้ผลที่ได้รับจากการใช้วินัยเชิงบวกช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ล้านนา เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. วินัยเชิงบวก

- 1.1 ความหมายของวินัยเชิงบวก
- 1.2 นิยามการสร้างวินัยเชิงบวก
- 1.3 หลัก 7 ประการของการสร้างวินัยเชิงบวก
- 1.4 การสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน
- 1.5 การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ในด้านบวก

2. ทักษะทางการเรียนภาษา

3. ทฤษฎีการสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ

4. การเสริมแรง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

วินัยเชิงบวก

ความหมายของวินัยเชิงบวก

พระธรรมปิฎก (2539 อ้างในกนกพร คำมีมูล, 2552, หน้า 19) กล่าวว่า “วินัยในความหมาย ที่ถูกต้อง จะไม่เป็นเรื่องของการบังคับ ซึ่งเป็นนัยลบ แต่วินัยเป็นเรื่องของการจัดสรรโอกาสในการ พัฒนา” ซึ่งคำว่า “วินัยเชิงบวก” หรือ “Positive Discipline” นั้น ได้มีผู้ให้นิยามไว้ดังนี้

Durrent (2007 อ้างถึงในกนกพร คำมีมูล, 2552, หน้า 43) กล่าวว่า วินัยเชิงบวกไม่ใช่เรื่อง ที่ตามแต่พ่อแม่ เห็นสมควร ไม่ใช่การปล่อยให้เด็กทำตามที่เขาต้องการ ไม่ใช่เรื่องของการไม่มี กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ หรือความคาดหวัง ทั้งไม่ใช่ปฏิบัติไม่ได้ตอบในช่วงเวลาสั้นๆ หรือทางเลือกใน การลงโทษด้วยการตี

นลินี เชื้อวณิชชากร (2551, หน้า 22) อธิบายว่า “Positive Discipline” เป็นการอบรมเลี้ยงดู เด็กอย่างสร้างสรรค์ คือ การอบรมเลี้ยงดู สร้างขอบเขตที่เหมาะสมกับวัย และอยู่บนสัมพันธภาพที่ ดีระหว่างเด็กและผู้เลี้ยงดู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กรู้ว่า “เขาควรทำ” หรือ “ไม่ควรทำอะไร” หากพิจารณาถึงกระบวนการ หรือวิธีการในการปลูกฝัง หรือเสริมสร้างความมีวินัยให้เกิดขึ้นกับเด็ก นั้น จะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ครอบครัวซึ่งใกล้ชิดมากที่สุด รวมทั้งควรฝึกจากโรงเรียน โดยการอบรม เลี้ยงดูอย่างสร้างสรรค์

ดังนั้น วินัยเชิงบวกในความหมายโดยรวม จึงหมายถึง การปฏิบัติต่อเด็ก โดยการอบรมเลี้ยง ดูที่ปราศจากความรุนแรง เคารพในศักดิ์ศรีของเด็ก ตลอดจนส่งเสริมให้เขาประสบความสำเร็จใน ชีวิตได้อย่างเต็มความสามารถ โดยใช้หลักการและเหตุผลในการอธิบายถึงที่มาและที่ไปของสิ่ง ต่างๆ โดยไม่ดูด่า หรือใช้ถ้อยคำรุนแรงกับเด็ก

นิยามการสร้างวินัยเชิงบวก

การสร้างวินัย คือ กระบวนการทำให้พฤติกรรม หรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่ง พฤติกรรมมีทั้งพฤติกรรมทางบวก ก็คือ ใช้วิธีการประนีประนอมแบบมีส่วนร่วม มีผลดีระยะยาว และพฤติกรรมทางลบก็คือ ใช้วิธีการรุนแรง ลงโทษ มีผลหยุดพฤติกรรมในระยะเวลาสั้นๆ คุณสมบัติต่างๆ เช่น การมีอารมณ์ร้ายแรงแถมใส มีความรักตนเองและคนอื่นได้ รู้สึกว่าตนเองมี คุณค่า สามารถพึ่งตนเองได้ มีความรับผิดชอบ สามารถแสดงออก ไม่เก็บกด มีความมั่นใจในตนเอง มีจิตใจมั่นคง มีค่านิยมที่ถูกต้อง มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความยืดหยุ่นปรับตัว ได้ดี สามารถแก้ปัญหาเป็น มีอารมณ์ขัน และอยากมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคม สิ่งเหล่านี้ หากพ่อ แม่ ต้องการให้ลูกมีคุณสมบัติเป็นอย่างไร ก็จะต้องปลูกฝัง ด้วยการอบรมสั่งสอน ควบคู่ไปกับการเลี้ยง ดู รวมทั้งพ่อแม่ต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย (นงพะงา ลิมสุวรรณ, 2542, หน้า 12) สาระเรื่องการ

เลี้ยงดูเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งพลาโต (Plato) และอริสโตเติล (Aristotle) เห็นว่า “การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ทารุณ จะทำให้เด็กกลายเป็นคนยอมจำนน ไม่มีความคิดสร้างสรรค์และเสรีนิยม...”

(สมพร สุทัศนีย์, 2551, หน้า 23) และแม่แต่หลวงพ่อบัญญานันทภิกขุ (มปป. อ่างในกนกพร คำมีมูล, 2552) ก็กล่าวเช่นกันว่า “จงละเว้นการเขียนตี ทรมาณอย่างโง่เขลา ควรใช้ไหวพริบของท่านเป็นเครื่องตัดสินภัยของเขาแทน” และ “การเลี้ยงดูให้เป็นคนดี ควรจะเป็นศาสตร์ที่ชาวโลกควรเรียนรู้”

การสร้างวินัยเชิงบวก คือ การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มีเหตุมาจากการกระทำที่ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ อาจเกิดจากพันธุกรรม สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือความต้องการทางจิตใจ เมื่อครูหรือผู้ปกครองต้องการหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าว ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการลงโทษ ซึ่งเป็นวิธีที่เห็นผลได้เร็ว สามารถควบคุมพฤติกรรมได้ทันที แต่วิธีการลงโทษนี้จะไม่ได้ผลในระยะยาว (สมบัติ ตาปัญญา, 2551, หน้า 28)

Jones E. Derran กล่าวว่า การสร้างวินัยเชิงบวก คือการปฏิบัติต่อเด็กในฐานะผู้ที่กำลังเรียนรู้โดยปราศจากการใช้ความรุนแรง และให้ความเคารพในศักดิ์ศรี เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนที่ช่วยเหลือให้เด็กประสบความสำเร็จ ให้ความรู้แก่เด็กและสนับสนุนการเติบโต (สมบัติ ตาปัญญา, 2551, หน้า คำนำ)

การสร้างวินัยเชิงบวก จึงเป็นการวางรากฐานความคิดแก่พ่อแม่ และครู เป็นหลักการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ที่หลากหลาย และที่จริงแล้วเป็นหลักการที่สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทุกรูปแบบระหว่างท่านกับลูกๆ ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสถานการณ์ที่ทำนาย

ดังนั้น การสร้างวินัยเชิงบวก จึงหมายถึง การให้ทางเลือกเชิงบวกแก่เด็ก แสดงการรับรู้หรือให้รางวัล ความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ พุดคุยตกลงกันถึงกฎระเบียบเพื่อให้เด็กปฏิบัติตาม ให้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย เคารพศักดิ์ศรีและมองเด็กในด้านบวก ปราศจากความรุนแรงทั้งทางกาย วาจา และใจ มีการให้ผลกระทบที่เป็นเหตุผลและเกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก ให้โอกาสเด็กแสดงความเสียใจและทำอะไรบางอย่างเพื่อทดแทนหรือชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดของตนเอง การเข้าใจระดับความสามารถ ความจำเป็น สถานการณ์แวดล้อม และระดับพัฒนาแต่ละคน ปลูกฝังการมีวินัยในตนเอง รับฟัง และทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นำเอาความผิดพลาดมาเป็นโอกาสในการเรียนรู้

หลัก 7 ประการของการสร้างวินัยเชิงบวก

การสร้างวินัยเชิงบวก มีหลัก 7 ประการ คือ

1. เคารพศักดิ์ศรีของเด็ก
2. พยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี

3. พยายามให้เด็กมีส่วนร่วมมากที่สุด
4. คำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของเด็ก
5. คำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของเด็ก
6. พยายามให้เกิดความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ
7. เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม

ขั้นตอนของการสร้างวินัยเชิงบวก แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน

1. มีการบรรยายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น ตอนนี้ครูให้ทุกคนเงียบก่อนนะ
2. มีการให้เหตุผลที่ชัดเจน เช่น เราจะเริ่มเรียนคณิตศาสตร์บทใหม่แล้ว ทุกคนต้องตั้งใจฟังนะ
3. ขอให้นักเรียนแสดงอาการรับรู้ เช่น เธอเห็นหรือยังว่าทำไมการเงียบก่อนเริ่มเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
4. มีการให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น โดยสบตา พยักหน้า ยิ้มหรือให้เวลาพักผ่อนเพิ่มอีกห้านาที การให้คะแนนเพิ่ม การแสดงความชื่นชมในความสำเร็จของนักเรียนต่อหน้าชั้น (การได้รับการยอมรับและชื่นชมจากสังคมเป็นรางวัลที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง) การให้รางวัลต้องให้ทันทีและไม่มากเกินไป แต่ก็ทำให้เป็นที่น่าพอใจของผู้รับ

โปรดจำไว้เสมอว่า การ “จับถูก” (ไม่ใช่ “จับผิด”) เมื่อนักเรียนทำดี และให้รางวัลทันที คือหัวใจของการสร้างวินัยเชิงบวก

การสร้างวินัยเชิงบวกอาจล้มเหลวได้ ถ้าหากว่า

1. นักเรียนหรือทั้งห้องไม่ได้รับรางวัลเร็วพอ หลังจากมีพฤติกรรมที่เหมาะสมแล้ว
2. ครูให้ความสำคัญกับงานมากกว่าพฤติกรรมของนักเรียน เช่น พูดว่า “ดีนะที่เธอหยุดพูดและเริ่มทำงานซะที” แทนที่จะพูดว่า “ดีมากที่เธอมีน้ำใจต่อคนอื่นๆ และเงียบได้เร็ว”
3. ครูมุ่งสนใจอยู่แต่ความผิดพลาดของนักเรียนต่อไปเรื่อยๆ มากกว่าที่จะสนใจสิ่งที่นักเรียนทำถูกต้อง

ในการสร้างวินัยเชิงบวก ครูควรพยายามนึกถึงอัตรา 4: 1 คือพยายาม “จับถูก” ให้ได้สี่ครั้ง สำหรับการ “จับผิด” หนึ่งครั้ง พยายามทำเช่นนี้เสมอต้นเสมอปลายจะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณจริงจังกับการสังเกตสิ่งที่นักเรียนทำได้ดี และให้รางวัลเขาทันที

เหตุผลในการใช้เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก

1. คำพูดเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อเราพูดอะไรออกไปแล้วเราไม่สามารถเอาคำพูดเรากลับคืนมาได้ สิ่งเดียวที่กลับคืนมากคือผลที่ตามมาจากคำพูดของเรา ถ้าเราพูดไม่ดีกับเด็กเพียงครั้งเดียวเราต้องใช้ความพยายามในการใช้การสร้างวินัยเชิงบวกในการมีปฏิสัมพันธ์กับ เด็กอย่างน้อยถึง 10 ครั้งใน

การที่จะทำให้เด็กกลับมาเชื่อใจเราอีกครั้ง คำพูดที่เราพูดออกไปสามารถเปลี่ยนวิธีการคิดของเด็ก และเปลี่ยนความรู้สึกที่เด็กมีต่อตัวเองและผู้อื่นได้ คำพูดที่อาจจะดูไม่สำคัญสำหรับเรา อาจจะเป็น ความทรงจำที่สำคัญในชีวิตของเด็ก ๆ เลยก็ได้

2. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีเป็นเรื่องสำคัญ เราต้องการที่จะใช้พลังงานของเราไปในการ เชื่อมความสัมพันธ์กับเด็ก ๆ การใช้เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวกจะทำให้เราใช้พลังงานของเราไป ในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก ๆ มากกว่าการใช้เวลาไปกับการพยายามที่จะสร้าง สัมพันธภาพกับเด็ก ๆ ใหม่อีกครั้ง เราต้องการที่จะเชื่อมความสัมพันธ์กับเด็ก ๆ เพราะสายใยแห่ง ความสัมพันธ์ที่ดีนี้จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะรัก และเคารพตัวเองและผู้อื่น

3. การเคารพความต้องการและความรู้สึกของเด็กเป็นรากฐานแห่งความสำเร็จ การเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนเด็กด้วยความรัก และเคารพความต้องการและความรู้สึกของเด็กจะช่วยให้เด็กเคารพ ตัวเอง การเคารพความต้องการและความรู้สึกของเด็กเป็นการแสดงว่าเราเชื่อในตัวพวกเขา ซึ่งจะ ช่วยทำให้พวกเขาเชื่อใจ และไว้วางใจเรา และเชื่อมั่นในตัวเอง ถ้าเราเคารพความต้องการและความรู้สึก ของเด็ก เด็กก็จะรักและเคารพเราด้วยเช่นกัน

4. เด็กๆจะมีพฤติกรรมเดิมเมื่อพฤติกรรมนั้นใช้ได้ผล และจะไม่ทำพฤติกรรมนั้นอีกถ้า พฤติกรรมนั้นใช้ไม่ได้ผล เราต้องทำให้เด็กๆ มั่นใจว่าพวกเขาจะได้ความสนใจจากเราทันทีที่เค้ามี พฤติกรรมที่เหมาะสม

5. เป้าหมายของเราคือการให้อำนาจเด็กในการควบคุมชีวิตของตัวเอง เราต้องการให้เด็ก ๆ ช่วยเหลือตัวเองและดำเนินชีวิตของตัวเองไปในทางที่ดีให้ได้ในวันหนึ่งที่เขาโตเป็นผู้ใหญ่ เรา ต้องการโน้มน้าวให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามีอำนาจ และมีสิทธิ์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีที่สุด ให้กับตัวพวกเขาเอง เพื่อให้พวกเขาโตขึ้นมาเป็นคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ และพึ่งตนเองได้ ดังนั้นเราจำเป็นที่จะต้องสอนทักษะต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็ก ๆ สามารถนำตัวเองไปสู่ความสำเร็จได้ และช่วยฝึกฝนพวกเขาให้มีความมั่นใจว่าพวกเขาจะสามารถเลือกทำสิ่งที่ถูกต้องได้ไม่ว่าพวกเขาจะ เผชิญกับปัญหาสิ่งท้าทายหรือไม่ก็ตาม

การสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน

สมบัติ ตาปัญญา (2549, หน้า 22) ได้กล่าวถึงการสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียนว่า เด็ก จำเป็นต้องได้รับการอบรมสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบของสังคม แต่ไม่มีความ จำเป็นอะไรที่จะต้องเขียนตีหรือทรมานทำร้ายเด็ก เพราะจะเกิดความเสียหายต่อเด็กเป็นอย่างมาก หลักฐานจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเด็กทั้งหญิงและชายจะตอบสนองต่อวิธีการเชิงบวกได้ดีกว่า ซึ่งหมายรวมถึงการต่อรอง และการสร้างระบบการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษด้วยการทำร้าย ร่างกายหรือใช้วาจาทำร้ายจิตใจ

นอกจากความเข้าใจของครู (สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2550, หน้า 431-432) เกี่ยวกับบรรยากาศของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ดังกล่าวแล้ว พฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่สอนนักเรียนก็มีความสำคัญในการรักษาบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ได้ ดังที่ Kounin ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ครูที่สามารถปกครองชั้นเรียนได้ดี คือครูที่สามารถจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันได้ โดยปกติขณะที่สอน ครูส่วนใหญ่มักจะตั้งหน้าตั้งตาสอน หากพบว่าเด็กบางคนซึ่งนั่งหลังชั้นเล่นกันหรือรังแกกัน ครูก็มักจะหันไปจัดการกับคู่กรณี โดยปล่อยให้เด็กทั้งชั้นรอคอยนานเกินไป เด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายการเรียนขึ้นมาได้ การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้พบว่าพฤติกรรมของครูนั้นสำคัญมาก ในห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ มักจะมีครูที่มีความสามารถและพฤติกรรมดังนี้

1. ครูจะต้องเป็นผู้ที่ทราบความเคลื่อนไหวของห้องเรียนอยู่ตลอดเวลา ทราบว่านักเรียนแต่ละคนกำลังทำอะไรอยู่ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร เมื่อมีเหตุที่จะก่อความสงบของห้องเรียนครูก็มีวิธีการจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ครูเป็นผู้ที่สามารถดูแลชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง
3. ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะรักษาระดับความสนใจ และความใส่ใจในบทเรียนที่ครูกำลังสอนอย่างราบรื่น โดยสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมต่างๆที่ครูสอนโดยไม่รบกวน หรือทำลายความสนใจของนักเรียน ครูจะต้องมีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกของนักเรียน เช่น เมื่อครูสังเกตว่านักเรียนไม่สนใจในสิ่งที่ครูกำลังสอน ครูก็จะเปลี่ยนกิจกรรมหรือเปลี่ยนเทคนิคในการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความใส่ใจในบทเรียน บางครั้งพฤติกรรมของครูเองเป็นสาเหตุให้นักเรียนห้วนใจและไม่สนใจในบทเรียน เป็นต้นว่า ครูไม่สอนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หรือครูยอมให้นักเรียนชักจูงออกนอกบทเรียนที่กำลังสอน โดยการถามคำถามที่ไม่ตรงกับสิ่งที่ครูกำลังสอนและครูตอบคำถามโดยลืมนึกว่าตนกำลังสอนเรื่องอะไรอยู่
4. ครูเป็นผู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและวิชาที่เรียน มีความกระตือรือร้นในเรื่องที่ตนสอน และพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อไม่ให้พูดสิ่งที่ซ้ำๆกันเป็นประจำ ครูบางคนมีพฤติกรรมที่ผู้สังเกตการณ์สอนคือ นักเรียนจะทนายได้ล่วงหน้าว่า จะทำอะไร ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย ไม่สนใจและไม่กระตือรือร้น เป็นต้นว่า เมื่อเข้าห้องเรียน ครูจะเริ่มด้วยประโยคที่เหมือนกันทุกครั้ง และก็จะใช้วิธีการจบบทเรียนเหมือนกันทุกครั้ง
5. ครูควรพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการพูดซ้ำซากและหุยมหิมเกี่ยวกับการสั่งงาน ให้นักเรียนทำหรือให้นักเรียนประกอบกิจกรรมที่ไม่จำเป็นต่อสิ่งที่นักเรียนต้องการ หรือคาดหวังที่จะทำให้เกิดขึ้นเร็วๆเช่น ก่อนจะออกไปพัก ครูบางคนหลังจากที่บอกให้นักเรียนหยุดทำงานเกี่ยวกับ

บทเรียน เก็บหนังสือแล้วยังต้องตรวจดูความเรียบร้อยทุกโต๊ะ และปล่อยให้ นักเรียนออกไปเข้าแถว
 อย่างเป็นระเบียบ ทำให้เสียเวลาพักของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีความรู้สึกทรมานทรมายไม่มี
 ความสุข เพราะครูแย่งเวลาที่นักเรียนชอบไปโดยเปล่าประโยชน์

6. ครูจะต้องระวังที่จะไม่ทำโทษหรือคาดโทษนักเรียนคนใดคนหนึ่งอย่างไม่มีเหตุผล แล้ว
 เป็นผลกระทบกระเทือนต่อนักเรียนทั้งชั้น ทำให้นักเรียนทั้งชั้นไม่มีความสุขจนทำงานไม่ได้
 คุณสมบัติข้อนี้เป็นเหตุให้ Kounin สนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับระเบียบวินัยและการควบคุม
 ห้องเรียน Kounin ได้กล่าวถึงบรรยากาศในขณะที่สอนนิสิตในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีนิสิตผู้หนึ่ง
 อ่านหนังสือพิมพ์ และไม่ฟัง จึงได้คาดโทษไว้ว่า คราวต่อไปถ้ามีนิสิตคนใดนำหนังสือพิมพ์มาอ่าน
 ในห้องเรียนจะไม่ให้เรียน การคาดโทษดังกล่าวทำให้นักศึกษาทั้งชั้นไม่พอใจและมีการพูดถึงเรื่อง
 การคาดโทษ ทำให้การสอนเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น การคาดโทษจากพฤติกรรมของนิสิตเพียงคน
 เดียวแต่ทำให้เกิดความระส่ำระสายของนักเรียนทั่วทั้งห้อง เฉกเช่นเดียวกับเหมือนการโยนก้อน
 กรวดลงบนผิวน้ำที่สงบนิ่งแล้วทำให้เกิดระลอกคลื่นเป็นวงกว้างออกไปจนทั่วสระ หรือดังที่
 เรียกว่าปฏิกิริยา “Ripple Effect”

ในขณะเดียวกัน Shirley and Solity (1987, p. 17) ได้กล่าวถึง การจัดการสภาพการณ์
 แวดล้อมของชั้นเรียนไว้ว่า เมื่อครูสอนให้ประพจน์ในลักษณะใหม่ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับทักษะทาง
 การศึกษา ครูมักจะไม่ได้คาดหวังให้นักเรียน ได้ค้นพบการใช้ทักษะใหม่ๆ โดยลำพัง เพราะว่าถ้า
 เช่นนั้นครูจะต้องคอยนานเกินไป จึงจำเป็นต้องใช้สื่อวัสดุต่างๆ ใช้ในการอธิบายและช่วยเหลือเด็ก
 จนกระทั่งเขาได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมนั้นๆ อย่างที่เราอยากให้พวกเขาได้เรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้น
 กล่าวคือ ในการเตรียมการสอนทักษะทางการศึกษาใหม่ๆ สิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงอย่างแรกคือ การ
 จัดสภาพการณ์แวดล้อมสำหรับพฤติกรรมที่เด็กพึงกระทำ แนวความคิดในการสร้างสถานการณ์ที่
 เอื้อต่อการให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางการศึกษาอย่างเคร่งครัด เมื่อเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทาง
 สังคม เช่นลักษณะการปฏิสัมพันธ์กับครูและเด็กนักเรียนด้วยกัน มักจะเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่จะ
 ใช้การแสดงพฤติกรรมของเด็กเป็นจุดเริ่มต้นและมุ่งเน้นไปที่แนวทางที่เราจะตอบสนอง เพื่อ
 ส่งเสริมหรือแก้ไขสิ่งที่นักเรียนประพจน์ปฏิบัติ นั่นคือเรามักจะมีความโน้มเอียงที่จะกำกับดูแล
 พฤติกรรม โดยใช้ผลสืบเนื่องที่เกิดจากพฤติกรรมของนักเรียน

Shirley and Solity (1987, p. 29) ได้กล่าวเกี่ยวกับระบบการจัดการเชิงบวกในห้องเรียนไว้
 ว่า การวิเคราะห์ผลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมตามรูปแบบเชิงพฤติกรรม ช่วยให้คุณได้
 กรอบแนวคิดที่กว้างขวางสำหรับการดูแลชั้นเรียน การจัดการรูปแบบนี้มีสองส่วนร่วมกันอยู่คือ
 การจัดการสภาพการณ์แวดล้อมและการจัดการผลที่สืบเนื่อง เราสามารถจะจัดการชั้นเรียนและ
 สภาพการณ์ต่างๆภายในห้องเรียนให้คงเส้นคงวา สม่ำเสมอเพื่อให้เด็กทราบได้ชัดเจนว่าอะไรคือ

สิ่งที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กนักเรียนมีโอกาสมากที่สุดในการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จทางการศึกษาและมีความประพฤติในแนวทางที่เหมาะสม การใช้รูปแบบผลสืบเนื่องที่พึงพอใจจะทำให้ครูสามารถสนับสนุนและเสริมแรงแก่พฤติกรรมเหล่านี้ ครูจะทำในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามมากขึ้น ก้าวหน้าไป และประพฤติตนอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน

แม้ว่าระบบการจัดการเชิงบวกจะได้รับการออกแบบด้วยความตั้งใจที่จะช่วยครูให้ช่วยนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ตาม รูปแบบนี้ก็ยังคงให้ประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อทั้งครูและนักเรียนเช่นเดียวกัน หลักการนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระบบและสม่ำเสมอ จนกระทั่งนักเรียนพร้อมและอยากจะทำได้ถูกต้อง ได้รับผลที่พึงพอใจในการกระทำ เช่นนั้น เด็กๆมีโอกาสที่จะใช้ทักษะ มโนทัศน์ และหลักการต่างๆซึ่งกำลังเรียนบ้อยยิ่งขึ้น และได้ใช้ความรู้เหล่านั้นในสถานการณ์ที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จและการส่งเสริมกำลังใจ ไม่ใช่ต้องเสี่ยงต่อความล้มเหลวและการท้อถอย เพราะฉะนั้นระบบการจัดการเชิงบวกจะช่วยครูให้สามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวกในชั้นเรียน ซึ่งจะเพิ่มกำลังแก่พฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ต้องการ และเกิดขึ้นได้บ่อยยิ่งขึ้น การร่วมมือร่วมใจระหว่างครูกับนักเรียนก็จะยั่งยืนและรูปแบบกิจกรรมการเรียนที่ได้รับความสำเร็จก็จะก่อตัวขึ้นด้วย ซึ่งน่าจะทำให้นักเรียนลงความเห็น ได้ว่านิสัยที่ดีในการทำงานและการสนใจในการเรียน สามารถนำไปใช้ได้ในสภาพแวดล้อมนอกเหนือจากห้องเรียนได้ โดยไม่ต้องมีครูคนใดคนหนึ่งมาคอยช่วยเหลือ

เทคนิค 10 ประการในการสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน มีดังนี้

1. พิจารณาว่าพฤติกรรมนั้นเป็นปัญหาหรือไม่ พฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นคืออะไร ถามเด็กว่าเหตุผลอะไรจึงทำเช่นนั้น ให้ฟังอย่างตั้งใจก่อนประเมินความผิด
2. ชี้ให้เห็นด้านบวก เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้านบวก แสดงให้เขารู้ว่าเราสังเกตเห็น แล้วให้การเสริมแรง
3. ปฏิบัติต่อเด็กด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ ช่วยชี้แนะแนวทางให้เขาตัดสินใจที่จะปรับปรุงตัวเองด้วยตนเอง ด้วยท่าทีที่อบอุ่น
4. สื่อความคาดหวังพร้อมเหตุผลให้ชัดเจน (บางพฤติกรรมต้องย้ำบ่อยๆ)
5. ถ้าสถานการณ์เครียด ให้ใช้อารมณ์ขันมาหันเหความสนใจ
6. สร้างความร่วมมือเชิงรุก ใช้คำสั่งที่นักเรียนชอบทำตามก่อนที่จะใช้คำสั่งที่นักเรียนไม่ชอบ

7. เสนอทางเลือกที่จำกัด ในกรณีต้องการกระตุ้นให้ใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ให้มีสิทธิ์เลือกเด็กจะรู้สึกว่าคุณไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ทางที่เขาเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

8. ปล่อยให้เขาได้รับผลจากการกระทำของตนเอง ในกรณีที่ร้ายแรง เช่น มาโรงเรียนสายครูจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เขาจะได้เรียนรู้ว่า เขาต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง

9. อย่าแสดงอารมณ์ในทางลบ เช่น เมื่อนักเรียนคือบางที่เพียงเพื่ออยากทราบว่าตนเองจะทำอะไรได้แค่ไหน ไม่ควรคิดว่าเป็นการทำทนายอานาจ หรือเพื่อต่อต้านครู ให้โต้ตอบด้วยความสงบแล้วหาวิธีจัดการ

10. ให้ความสำคัญกับความพยายาม ถ้าเขาท้อ ให้ชวนคุยในเรื่องที่เขาเคยพยายามแล้วสำเร็จ

การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ในด้านบวก

สมบัติ ตาปัญญา (2549, หน้า 57) ได้กล่าวถึง การจัดห้องเรียนสำหรับห้องเรียนที่เป็นมิตรกับนักเรียนว่า การที่ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมดี นักเรียนจะต้องอยู่ในห้องเรียนที่มีการจัดการดี และมีประสิทธิภาพ เมื่อคิดถึงการจัดห้องเรียน ส่วนใหญ่จะคิดถึงการควบคุมพฤติกรรมนักเรียน หรือมีข้อสงสัยว่าทำอย่างไรจึงจะควบคุมห้องเรียนได้ แต่ที่จริงแล้วปฏิริยาของครูต่อพฤติกรรม หรือปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียนควรคิดถึงเป็นลำดับสุดท้าย ในห้องเรียนที่มีการจัดการดี การควบคุมนักเรียนจะทำได้โดยผ่านการสร้างวินัยเชิงบวก ซึ่งจะใช้เวลาอย่างมากและแทบจะไม่ทำให้รบกวนการเรียนการสอนเลย และสิ่งที่ทำอย่างนี้ได้ ครูจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า “การจัดการห้องเรียน” นั้นหมายความว่าอย่างไร ซึ่งตามปกติก็จะหมายความถึง การสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการจัดการพฤติกรรมและกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดี การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพจึงหมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสอนสำหรับครู และเอื้อต่อการเรียนและการมีพฤติกรรมที่ดีสำหรับนักเรียน การจัดการห้องเรียนที่ไม่มีประสิทธิภาพมักจะทำให้เกิดความวุ่นวายสับสน นักเรียนไม่ทราบว่าครูคาดหวังอะไรจากเขา ไม่เข้าใจว่าจะวางตัวอย่างไรหรือตอบสนองครูอย่างไร ไม่รู้ขอบเขตและไม่รู้ว่าหากพฤติกรรมไม่ดีแล้วจะมีผลอะไรตามมา การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและยากที่สุดที่ครูจะต้องพัฒนาขึ้นมาให้ได้ แม้กระทั่งครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาหลายปี บางครั้งก็จะพบกับนักเรียนบางคนหรือทั้งชั้นเรียนที่ทำทนายวิธีการที่เคยใช้ได้ผลมาแล้วหลายปี และทำให้ต้องหาวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการกับสถานการณ์ในห้องเรียน เพราะห้องเรียนเป็นสถานที่ซึ่งนักเรียนมารวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะต้องให้สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนอยู่ในระดับที่ดีที่สุด

ดังที่ สมพร สุทัศนีย์ (2541, หน้า 228) ได้กล่าวถึง การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน ไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนสิ่งใดๆนั้น จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้รับความสุข ความสนุกสนาน เพลิดเพลินต่อการเรียนทั้งในขณะที่เรียนและหลังจากการเรียน ดังนั้นสิ่งสำคัญอันดับแรกคือ จะต้องจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคมให้เหมาะสมกับวัยและลักษณะวิชาที่จะเรียน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ “การจัดสถานที่เรียนให้เหมาะสม” ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ เช่น พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีความเข้าใจกัน ห่วงหาอาทรซึ่งกันและกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ให้ทุกคนแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ ให้ทุกคนได้เห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

นอกจากนี้ อัญชน เกียรติบุตร (2530, หน้า 19) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในสภาพห้องเรียน ผู้ที่จะให้การเสริมแรงแก่เด็กได้ทันทั่วถึงคือ ครู ดังนั้นครูจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมแรงอย่างมีระบบระเบียบ พฤติกรรมนั้นจะไม่ถาวรและจะเกิดขึ้นอีกเพราะสถานการณ์ไม่ตั้งใจให้เกิดการเรียนรู้ถึงคุณค่าของพฤติกรรมนั้น นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมยอมรับถึงความสำคัญของพันธกรรมที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ แต่อิทธิพลที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้คือ ประสบการณ์ที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม ซึ่งพ่อ แม่ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กสามารถจัดการหรือเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมได้ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยหลักการเสริมแรง

ทักษะทางการเรียนภาษา

ทักษะในการเรียนการสอนภาษานั้น ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้นกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ จึงได้มีการกำหนด ขอบเขตของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่าต้องประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการฟัง

1.1 เป็นการฝึกฟัง และปฏิบัติตามความหมายของคำ วลี ประโยคสำคัญ จำแนก และจัดหมวดหมู่ความสัมพันธ์ของเสียง และข้อคิดที่ได้จากคำที่ฟัง

1.2 ฝึกฟังประโยคบทสนทนาสั้นๆ ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น เพลง แล้วอภิปรายซักถามเกี่ยวกับความเข้าใจ ความรู้สึก และข้อคิดที่ได้จากสิ่งที่ฟัง

1.3 ฝึกฟังข้อความสั้นๆ และอภิปรายซักถามใจความสำคัญของเรื่อง

1.4 เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง เข้าใจสิ่งที่ฟัง ปฏิบัติตามได้ สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง มีความสนุกสนานในการเรียนภาษานั้นๆ และมีนิสัยที่ดีในการฟัง

2. ทักษะการพูด

2.1 เป็นการฝึกพูดออกเสียง คำ วลี ประโยค ให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษา ตามแบบให้สัมพันธ์กับความหมายและเรื่องที่ฟัง

2.2 ฝึกพูดบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ตั้งคำถาม เล่าเรื่อง อธิบายแสดงความคิดเห็น ความต้องการ แสดงบทบาทสมมติ เล่นเลียนแบบ เล่นเกม และฝึกร้องเพลง

2.3 เพื่อให้มีความสามารถในการพูดได้ชัดเจน ถูกต้อง สื่อความได้ มีความสนุกสนานและมีนิสัยที่ดีในการพูด

3. ทักษะการอ่าน

3.1 ฝึกอ่านออกเสียง คำ วลี ประโยค ตามหลักเกณฑ์การอ่าน ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจ เรื่องที่มาจากประสบการณ์และการดำเนินชีวิต นิทาน นิยาย เรื่องสั้นๆ ข่าว โฆษณา คำแนะนำ คำชี้แจง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟที่ประกอบเรื่องราวที่นำมาอ่าน แล้วอภิปรายซักถาม เกี่ยวกับรายละเอียด ความคิดเห็น และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

3.2 ฝึกใช้พจนานุกรมในการเพิ่มความรู้

3.3 เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอ่าน และสามารถนำไปอ่านคำใหม่ๆ ได้ มีทักษะในการอ่านออกเสียง และอ่านในใจ มีความสามารถวิเคราะห์ สรุปใจความสำคัญ การใช้พจนานุกรม และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในการอ่าน

4. ทักษะการเขียน

4.1 เป็นการฝึกคัดลายมือ เขียนสะกดคำ ประสมอักษร คำ วลี ประโยค ข้อความ ตามที่กำหนดให้

4.2 ฝึกเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษา เครื่องหมายต่างๆ การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย ประโยค และรูปประโยค การใช้คำตามหน้าที่ในประโยค การเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

4.3 อภิปราย ซักถามเกี่ยวกับ โครงสร้าง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน แล้วฝึกเขียนภายใต้คำแนะนำ และตามความคิดของตนเองอย่างเสรี

4.4 ฝึกเขียนตามคำบอก เขียนประโยคแสดงความรู้สึก ความต้องการ บทสนทนา ง่ายๆหรือข้อความสั้นๆ จากการอ่านและการฟัง บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน แบบกรอกรายการต่างๆ แผนผัง บัตรเชิญ บัตรอวยพร

4.5 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบสวยงามและสื่อความหมายได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2535, หน้า 139)

จากทักษะทั้ง 4 ด้านดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า ทักษะการฟังและทักษะการพูด เป็นทักษะที่ต้องฝึกเป็นอันดับแรก ทักษะการฟังเป็นทักษะทางด้านการรับรู้ ซึ่งผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ ส่วนทักษะด้านการพูดเป็นทักษะด้านการส่งหรือการแสดงออก คือเมื่อฟังแล้วสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ จะเห็นได้ว่าการฝึกฟังพูดมีบทบาทสำคัญมาก การฝึกความเข้าใจในการฟัง มีความสำคัญพอๆกับการฝึกความสามารถในการพูด ซึ่งสมควรที่จะได้รับการพัฒนาทักษะทั้งสองอย่างนี้ไปพร้อมๆกัน ซึ่งก็เช่นเดียวกับทักษะ การอ่านและการเขียน ที่จะต้องพัฒนาฝึกฝนไปพร้อมๆกันเช่นเดียวกัน แต่ก็เป็นการฝึกหลังจากที่มีการฝึกทักษะการฟังและการพูดก่อน แต่ทั้งนี้ ทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการสอนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศ

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาสิ่งใดที่เกิดขึ้นก่อน เมื่อใช้ไประยะหนึ่งก็จะเก่า ล้าสมัย เมื่อมีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นก็อาจจะดีกว่าของเก่าในบางเรื่อง และของเก่ามิใช่ว่าจะไม่ดีไปเสียหมด

Stem, 1983, หน้า 274 มีความเชื่อ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเทคนิควิธีการสอนเรื่อยๆ เพราะถูกบังคับด้วยอิทธิพลที่อยู่รอบด้าน เช่น ความจำเป็นทางด้านภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์การเมือง วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี รวมทั้งอิทธิพลจากต่างประเทศ ดังนั้นในการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรพิจารณาให้ดี ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการสอนของตนไปตามยุคตามสมัยให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน และท้องถิ่นของตน และสิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุด คือศักยภาพของผู้เรียน

จากลักษณะแนวคิดของ Stem แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสควรมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิวัฒนาการการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาฝรั่งเศสบ้าง เพื่อจะได้พิจารณาตนเองว่าเคยได้เรียนภาษาฝรั่งเศสมาแบบใด ในขณะนี้สอนภาษาฝรั่งเศสวิธีใด สิ่งเหล่านี้จำเป็นที่ครูผู้สอนควรพิจารณาทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้พัฒนาให้ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ

วิธีการสอนภาษาฝรั่งเศส

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบัน ครูผู้สอนส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีการสอนในชั้นเรียน 5 วิธี ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล เป็นการสอนที่มุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจคำศัพท์และกฎไวยากรณ์ รวมทั้งข้อบกพร่องต่างๆแก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีหน้าที่อธิบายและผู้เรียนมีหน้าที่นำความรู้ที่ได้ดังกล่าวไปใช้ในการทำแบบฝึกหัด โดยเน้นการแปลเป็นหลักการวัดผลจึงเน้นความจำ คำศัพท์ กฎไวยากรณ์ และความสามารถในการแปล ผู้เรียนจะไม่สามารถฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารได้เลย นอกจากการอ่านและเขียน วิธีการสอนนี้ผู้สอนถือเป็นจุดศูนย์กลางและไม่คำนึงถึงความสนใจและศักยภาพของผู้เรียนเลย (จกมล สุภเวชย์ 2539, หน้า 45-46) ข้อดีของการสอนวิธีนี้ คือ ใช้สอนกับกลุ่มใหญ่ได้ เหมาะกับผู้ใหญ่และเด็กเก่ง เพราะสนองความต้องการทางด้านสติปัญญาและความสนใจ ในแง่ของการวัดผลสร้างข้อสอบได้ง่ายมาก เพราะเป็นข้อสอบอัตนัยทางไวยากรณ์และแปล ส่วนข้อจำกัดของการสอนแบบไวยากรณ์และแปลมีอยู่หลายอย่าง เช่น เป็นวิธีการสอนที่ละเลยทักษะการฟัง การพูด และการออกเสียง การเรียนโดยเน้นกฎไวยากรณ์ ไม่สอดคล้องกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และไม่เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มไม่เก่ง เมื่อทำผิดจะเกิดความเบื่อหน่าย การสะสมความเข้าใจผิดๆ ไว้มากยิ่งขึ้น ทำให้ยากแก่การแก้ไขในระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น

2. วิธีการสอนแบบตรง เป็นการสอนภาษาฝรั่งเศสที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเชื่อมโยงโดยตรงกับสิ่งที่เรียน การสอนดำเนินการด้วยภาษาฝรั่งเศสตลอดเวลา ห้ามใช้ภาษาแม่หรือภาษาผู้เรียนโดยเด็ดขาด การอธิบายคำศัพท์ สำนวน ใช้ของจริง ภาพวาด ภาพถ่ายประกอบสถานการณ์และท่าทาง หรือให้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนด้วยภาษาฝรั่งเศสเช่นเดียวกัน การสอนเน้นการฟังและการพูดจากการพูดจึงนำไปสู่การอ่านและการเขียน การฝึกออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้เรียนด้วยวิธีนี้ จะออกเสียงได้ดี ไม่เน้นการสอนไวยากรณ์ และไม่สอนแบบไวยากรณ์โบราณเป็นกฎเป็นเรื่องๆ แต่จะสอนจากการฝึกและการให้ตัวอย่าง นักเรียนต้องเดากฎเกณฑ์เอง ผู้สอนไม่สรุปกฎให้ การอธิบายเรื่องที่เรียน ผู้สอนเป็นผู้ตั้งคำถาม นักเรียนเป็นผู้ตอบ จบการเรียนด้วยการเสริมความแม่นยำ การนำไปใช้ ก็คือ การทำแบบฝึกหัดเขียน วิธีนี้ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (จกมล สุภเวชย์ 2539, หน้า 45-46) ข้อดีของการสอนด้วยวิธีนี้เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง หากเรียนนานพอสมควรจะสามารถใช้สื่อสารได้ ส่วนข้อจำกัดของการสอนแบบตรงนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสได้เป็นอย่างดี ถูกต้อง คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา การสอนเหมาะกับชั้นเรียนที่นักเรียนไม่มาก เพื่อครูจะได้ดูแลและฝึกการใช้ภาษาอย่างทั่วถึง บางครั้งทำให้เสียเวลาในการอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรม อาจจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายผิดได้

3. วิธีการสอนแบบการฟังและการพูด เป็นการสอนที่เน้นการฟังและการพูด ส่วนการอ่านและการเขียน คือ ทักษะที่ต้องฝึกหลังจากฟังและพูดได้คล่องแคล่วแล้ว อาจใช้ภาษาจากในหนังสือประกอบการสอน หรือใช้ภาพจากฟิล์ม หรือสไลด์ประกอบ โดยใช้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ด้วยการท่องจำเลียนแบบซ้ำๆ ฝึกปฏิบัติจนสามารถใช้ภาษาได้อย่าง

อัตโนมติ การสอนไวยากรณ์สอนเฉพาะกฎไวยากรณ์ที่ปรากฏในบทเรียน เช่นเดียวกับการเรียนรู้วัฒนธรรมจะมาจากบทสนทนาที่เรียนการทำผิดทางภาษาของนักเรียนจะต้องถูกแก้ไขทันที อนุญาตให้ใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอน ครูคือผู้นำในการสอนและการฝึกปฏิบัติใช้อุปกรณ์การสอนมาก เช่น เทป สไลด์ ภาพถ่าย ภาพติดกระดานสักรวดและการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างรวดเร็ว ผู้สอนจึงเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (กรมสามัญศึกษา 2543, หน้า 49-51) ข้อดีของการสอนวิธีนี้คือ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนได้ฝึกทักษะองค์ประกอบของภาษาในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างด้วย เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติภาษามากจนสามารถนำไปใช้อย่างอัตโนมัติและผู้เรียนได้เรียนภาษาตามที่ได้จริง ส่วนข้อจำกัดของการสอนการฟัง-การพูดนั้น ไม่เหมาะสมกับการสอนนักเรียนจำนวนมาก เป็นการเรียนรู้แบบท่องจำแบบนกแก้ว ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถบูรณาการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และจากการฝึกซ้ำๆ มาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. วิธีสอนแบบความรู้-ความเข้าใจ เป็นการสอนเหมือนวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปลในส่วนที่เน้นความเข้าใจของโครงสร้างทางภาษา แต่แตกต่างที่จุดมุ่งหมายการสอน วิธีการสอนแบบไวยากรณ์ มุ่งสอนไวยากรณ์ มุ่งสอนไวยากรณ์เพื่อนำไปแปลข้อความต่างๆ แต่การสอนแบบความรู้-ความเข้าใจที่เน้นกระบวนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเรียน และเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ตั้งแต่แรก หลีกเลี่ยงการสอนแบบท่องจำ ขั้นตอนการสอนไม่ตายตัว เหมือนวิธีการสอนแบบการฟัง-การพูด ผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถค้นพบกฎเกณฑ์ทางภาษาด้วยตนเอง อาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการสอนบ้างเล็กน้อย เป็นวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (จุฑารัตน์ ประวาทปัทม์, 2534, หน้า 6) ข้อดีของการสอนวิธีนี้ คือผู้เรียนได้พัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ไปพร้อมๆ กัน ส่วนข้อจำกัดของการสอนแบบความรู้-ความเข้าใจนั้น การสอนแบบนี้จะได้ผลดีถ้าผู้สอนเตรียมการสอนมาดีและจัดสภาพแวดล้อมที่ดี การเรียนภาษาด้วยวิธีนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้เรียน ถ้าเป็นเด็กเก่งจะได้ผลดีมาก

5. วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ โดยสามารถใช้ภาษาพูดได้เหมาะสม อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องไม่ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา การทำผิดทางภาษาของผู้เรียนไม่ใช่เรื่องร้ายแรง การอธิบาย การใช้ภาษาแม่ประกอบบ้าง การเรียนการสอนแนวนี้เน้นการทำกิจกรรม เพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด จึงมีการใช้ของจริง ประกอบการสอน การฝึกทักษะทางภาษา ฝึกแบบทักษะสัมพันธ์ หรือทักษะรวม โดยผู้สอนเป็นผู้นำกิจกรรมมาให้ผู้เรียนฝึก เช่น สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ระดมความคิดเห็น ให้ผู้เรียนได้

สนทนากันเอง ได้มีปฏิริยาโต้ตอบกันเป็นคู่ๆ เป็นกลุ่ม 3 คน เป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ และให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้อย่างอิสระ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ข้อดีของการสอนด้วยวิธีนี้ คือ เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีวินัยและความรับผิดชอบ ส่วนข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนต้องมีความสามารถสูง มีความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม การจัดกิจกรรมและการสร้างสถานการณ์ในห้องเรียน และไม่เหมาะสมกับการสอนนักเรียนในกลุ่มใหญ่

จะเห็นได้ว่า แนวคิดจากทฤษฎีการสอนภาษาดังกล่าว ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อวางแผนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายการจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามข้อจำกัดของการรู้จำนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์ต่างๆด้วย

การเสริมแรง

การเสริมแรง (Reinforcement) คือการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น

การเสริมแรง มี 2 ประเภทคือ

1. ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ (A Primary Reinforcement) ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อการทำงานและความต้องการทางด้านร่างกายโดยพื้นฐาน เช่น อาหารสำหรับคนกำลังหิว ความอบอุ่นสำหรับคนที่กำลังหนาว เป็นต้น

2. ตัวเสริมแรงระดับทุติยภูมิ (A Secondary Reinforcement) จะเป็นตัวเสริมแรงที่เกิดจากการที่ไปเชื่อมโยงกับตัวเสริมแรงปฐมภูมิทำให้สิ่งนั้นสามารถสนองความต้องการต่าง ๆ ของคนเราได้เช่นเดียวกับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เช่น เงินซึ่งมีค่าเพราะสามารถนำไปใช้แลกเปลี่ยนกับสิ่งต่างๆ ที่สามารถนำมาสนองความต้องการของคนเราได้อย่างมากมาย

การเสริมแรงเป็นสภาวะการณ์ที่มีการให้ตัวเสริมแรงในการกระทำพฤติกรรมของอินทรีย์ โดยการ เสริมแรงจะแบ่งออกตามลักษณะของการวางเงื่อนไขได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เป็นการให้สิ่งที่จะช่วยเพิ่มแนวโน้มของการตอบสนอง และมักจะเป็นการให้สิ่งดีๆ เช่น ของขวัญ เงิน อาหาร เป็นต้น

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เป็นการนำสิ่งที่ไม่พอใจ ไม่ชอบออกไปหรือเป็นการปรับสภาวะจากลบ (Negative) ไปเป็นกลาง (Neutral) แล้วเพิ่มแนวโน้มของการตอบสนองที่ต้องการ (Carver and Scheier, 1996, p. 341) เช่น นำความรื่อนออกไปโดยการปิดเครื่องปรับอากาศในฤดูร้อน ทำให้พนักงานพอใจกับสภาพแวดล้อมการทำงานมากขึ้น เป็นต้น

การลงโทษ (Punishment) เป็นการให้สิ่งที่ไม่พอใจ หรือเป็นการเปลี่ยนสภาพปกติ ให้เป็นสภาวะที่เป็นลบ เช่น การดูดำ การตี เป็นต้น หรืออีกลักษณะจะเป็นการนำสิ่งที่ชอบ (positive) ออกไปหรือทำให้กลับคืนสู่ปกติ เช่น การงดให้โบนัส การงดให้รางวัล เป็นต้น การลงโทษอาจช่วยระงับยับยั้งพฤติกรรมที่เป็นไปทางลบได้ในระยะสั้นๆ เช่น การดูดำเด็กเมื่อเด็กเล่นรุนแรง ทำให้เด็กเลิกเล่นรุนแรงไปได้ชั่วคราว แล้วไม่นานนักเด็กจะกลับมาเล่นรุนแรงอีก นอกจากนี้การลงโทษยังก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบให้แก่เด็ก ซึ่งจะสะสมและอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทางลบในลักษณะต่างๆ ได้ เช่น เด็กที่ถูกพ่อแม่ลงโทษด้วยการตีบ่อยๆ อาจจะไปแสดงความก้าวร้าวกับเพื่อนหรือชอบรังแกสัตว์อย่างนี้ เป็นต้น ดังนั้นในการปรับพฤติกรรมของเด็กจึงไม่ควรใช้การลงโทษแต่ควรนำการเสริมแรงมาใช้ซึ่งจะให้ผลดีกว่า การให้สิ่งเสริมแรง

การให้สิ่งเสริมแรงจะทำให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการปรับพฤติกรรมต่อเมื่อมีการกระทำได้อย่างเหมาะสม โดยหลักการให้สิ่งเสริมแรงมีดังต่อไปนี้

1. ในระยะแรกๆที่มุ่งให้อินทรีย์เกิดการเรียนรู้ ควรให้สิ่งเสริมแรงแก่อินทรีย์ทุกครั้งเมื่ออินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการ เช่น ถ้าเริ่มสอนให้เด็กรู้จักการไหว้ผู้ใหญ่เราควรให้รางวัลเด็กทุกครั้งในระยะแรกที่เขาไหว้ผู้ใหญ่ จนกว่าเด็กจะเกิดการเรียนรู้ว่าเขาควรจะไหว้ใครบ้างและต้องไหว้อย่างไร เราจึงอาจเปลี่ยนการให้รางวัลเป็นแบบไม่ทุกครั้งหรือในรูปแบบอื่นๆได้

2. การให้สิ่งเสริมแรงต้องให้ทันทีที่อินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการ อย่าทิ้งให้เวลานานเกินไปกว่าจะให้รางวัล เพราะอินทรีย์จะไม่สามารถเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกกับรางวัลที่ได้รับและอินทรีย์จะไม่เกิดการเรียนรู้

3. การให้สิ่งเสริมแรงต้องพิจารณาแล้วว่า สิ่งนั้นเป็นที่ปรารถนาของอินทรีย์ สิ่งนั้นจึงทำหน้าที่เป็นตัวเสริมแรงอย่างได้ผล ในกรณีนี้ถ้าเป็นการให้การเสริมแรงแก่คน ให้พิจารณาด้วยว่าคนๆ นั้นชอบอะไรซึ่งความชอบของแต่ละบุคคลอาจมีแตกต่างกันไป เช่น บางคนอาจต้องการเงินเป็นรางวัล แต่บางคนมีเงินมากมายแล้วอาจต้องการชื่อเสียงหรือการได้รับการยกย่องเป็นรางวัลมากกว่า เป็นต้น

4. หลังจากอินทรีย์เกิดการเรียนรู้แล้ว การให้สิ่งเสริมแรงเพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีอยู่สม่ำเสมอและอยู่นานที่สุดควรเป็นการให้สิ่งเสริมแรงไม่ทุกครั้งหรือเว้นระยะแบบจำนวนการตอบสนองไม่คงที่ (Variable ratio) หรือแบบช่วงเวลาไม่แน่นอน (Variable interval) มากกว่าแบบ

จำนวนการตอบสนองคงที่ (Fixed ratio) หรือแบบช่วงเวลาแน่นอน (Fixed interval) ซึ่งแบบต่างๆ ของการเสริมแรงเว้นระยะนี้มีอยู่ 2 แบบใหญ่ๆ ดังนี้แบบที่ 1 เป็นการให้สิ่งเสริมแรงตามจำนวนครั้งที่ตอบสนอง เรียกว่า "a ratio schedule" ซึ่งแบ่งออกไปอีก 2 แบบย่อย คือ

4.1. Fixed Ratio อินทรีย์จะ ได้สิ่งเสริมแรงตามจำนวนการตอบสนองที่ได้กำหนดไว้แล้วแน่นอน เช่น ได้รับรางวัลทุกๆ การตอบสนองครั้งที่ 5 เป็นต้น ในการให้ตัวเสริมแรงแบบนี้พบว่าอินทรีย์มี การตอบสนองในอัตราสูงมากในระยะแรกๆ โดยจะมีการหยุดพักช่วงเป็นระยะเวลาสั้นๆ หลังจาก ได้รับสิ่งเสริมแรง และอัตราการตอบสนองจะลดลงในเวลาอันรวดเร็ว

4.2. Variable ratio มีลักษณะคล้ายกับแบบที่ 1.1 ตรงที่ใช้จำนวนการตอบสนองเป็นเกณฑ์แต่ต่าง กันตรงที่แบบที่ 1.2 จะไม่กำหนดจำนวนการตอบสนองไว้อย่างแน่นอนตามแบบที่ 1.1 แต่จะ เป็นการกำหนดจำนวนการตอบสนองที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เช่น บางครั้งอินทรีย์จะได้รับ รางวัลเมื่อตอบสนองครบ 10 ครั้ง บางครั้งการตอบสนองเพียง 7 ครั้งก็ได้รางวัล หรือบางครั้งอินทรีย์ ต้องตอบสนองถึง 12 ครั้งถึงจะได้รับรางวัลอย่างนี้เป็นต้น สำหรับแบบที่ 2 จะทำให้ อินทรีย์มี อัตราการตอบสนองสูงที่สุดและนานที่สุด เช่น เราอาจจะเห็นได้จากการเล่นเกมพนันซึ่ง ช่วงเวลาของ การได้รับชัยชนะหรือรางวัลนั้นจะไม่แน่นอนแต่ก็มีอยู่ในลักษณะที่ทำให้คนต้องเล่น ต่อไปนานๆแบบที่ 2 เป็นการให้สิ่งเสริมแรงตามเวลาที่กำหนด เรียกว่า "an interval Schedule"

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ มีงานวิจัยที่สำคัญและเกี่ยวข้องดังนี้

กนกพร คำมีมูล (2552) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนบุญญโทยุวัฒน์ ลำพูน ผ่านการใช้แบบสอบถามการพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก่อนและหลังการทดลอง และใช้กิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน 11 กิจกรรม ระยะเวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 กิจกรรม โดยงานวิจัยนี้ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ผู้ปกครอง และครู พร้อมกับเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความมีสัมมาคารวะ สูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มัตติกา ทั้งสุฤติ (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาการใช้ภาษาฝรั่งเศสสำหรับมัคคุเทศก์ในจังหวัด เชียงใหม่ โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ (1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสของมัคคุเทศก์ที่มีปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกัน เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล อันประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ และปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ด้านการท่องเที่ยว อันประกอบด้วย ที่พัก สถานที่ท่องเที่ยว สินค้าที่ระลึก อาหาร-เครื่องดื่ม และการเดินทาง (2) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้ภาษาฝรั่งเศสของมัคคุเทศก์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ มัคคุเทศก์ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 33 คน และนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่ใช้บริการมัคคุเทศก์จำนวน 54 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า มัคคุเทศก์ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการนำเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ 11-15 ปี มัคคุเทศก์ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการนำเที่ยวมีความรู้ด้านการท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีระดับความรู้ที่แตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละด้านเรียงตามลำดับมากไปหาน้อยคือ สถานที่ท่องเที่ยว สินค้าที่ระลึก อาหาร-เครื่องดื่ม การเดินทางและที่พัก

นอกจากนี้พบว่ามัคคุเทศก์ส่วนใหญ่ มีความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศส ทั้งทักษะการพูดและทักษะการฟังในระดับที่ดี คือสามารถสื่อสารภาษาฝรั่งเศส โดยการผสมผสานคำศัพท์ใหม่กับความรู้ที่เคยเรียนมาได้เป็นอย่างดี ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความสามารถการใช้ภาษาฝรั่งเศสของมัคคุเทศก์คือ อายุ ประสบการณ์ และความรู้ด้านการท่องเที่ยว ส่วนแนวทางที่เหมาะสมกับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาฝรั่งเศสของมัคคุเทศก์คือ การศึกษา และการฝึกอบรม ส่วนปัจจัยสำคัญอื่นๆที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาฝรั่งเศส คือการเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตที่มีการใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น การอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวชาวฝรั่งเศส ฝึกพูดคุยกับคนฝรั่งเศสอย่างสม่ำเสมอ อ่านนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส และดูโทรทัศน์ ที่เป็นภาษาฝรั่งเศส

ไมตรี สุขสอน (2539) ได้ศึกษาบริบทการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพะเยา โดยทำการศึกษากับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 8 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส จำนวน 10 คน และนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ด้านสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมมากในด้านการจัดบุคลากรเข้าสอน ส่วนสภาพความพร้อมในด้านการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อและอุปกรณ์ การจัดหาอาคารสถานที่ และการจัดงบประมาณ มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับปัญหาที่ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ประสบอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนขาดความชำนาญในการจัดทำแผนการสอน ขาดทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย ปัญหาการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์ รวมทั้งความไม่เหมาะสมในด้านการจัดอาคารสถานที่และงบประมาณ และสำหรับความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส และการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส พบว่าทั้งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและเห็นด้วยอย่างมาก ในเรื่องการจัดครูเข้าสอน ความสำคัญของวิชาภาษาฝรั่งเศส และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนในเรื่องการวางแผนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียน ทั้งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันในระดับปานกลางในเรื่องต่างๆ ได้แก่ โรงเรียนควรบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียนภาษาฝรั่งเศส ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่สนใจเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและโรงเรียนไม่ควรจัดให้นักเรียนแผนวิทย์-คณิต เลือกเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส

ลัดดา วรนิติ (2548) ได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอน รายวิชา ฝ.011 ภาษาฝรั่งเศส 1 ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนในรายวิชาดังกล่าวมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฝรั่งเศสสูงขึ้นก่อนการทดลอง และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วรารณณ์ กฤตธรรม (2545) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในรายวิชาภาษาฝรั่งเศส ทักษะฟัง พูด (ฝ.021) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์และสามารถช่วยให้นักเรียนมีความรู้จริงและเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมาก เป็นแบบอย่างในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสที่ดี ผู้เรียนได้ฝึกพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทักทาย สื่อการสอนหลากหลายน่าสนใจ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลการใช้นัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ดังรายละเอียดการดำเนินการต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างเครื่องมือการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว แบบประเมินความพึงพอใจนี้เป็นแบบเลือกตอบ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามแบบของ Likert ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 27 ข้อ ที่ได้ทดลองหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.92 มาใช้ในการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน และเนื่องจากว่าผู้สอนได้เคยสอนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนี้มาเป็นเวลา 2 ภาคเรียนที่ผ่านมา การทดสอบก่อนเรียนจึงสามารถทำได้เพราะนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนในวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวมาแล้ว

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์จากตารางแปลความหมายให้คะแนนและความหมาย ดังนี้

ลักษณะการตอบ	ข้อความด้านบวก (คะแนน)	ข้อความด้านลบ (คะแนน)
ข้อความที่เห็นด้วยมากที่สุด		
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

ผู้วิจัยแปลค่าของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ระดับความพึงพอใจ
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
0.50-1.49	น้อยที่สุด

2. แผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน ที่ใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้รายวิชา ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยได้ศึกษาข้อมูลและปรับปรุงมาจากคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวและภาษา ฝรั่งเศสเบื้องต้น ของนางลัดดา วรนิติ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัด พะเยา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพื่อให้เนื้อหาการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับ หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อปรับ พฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งองค์ประกอบของแผนมีดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 แผนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ภาษา ฝรั่งเศส
1. Premier contact. Les liens sociaux	การ ฟัง	เพื่อให้ นักศึกษาได้ เรียนรู้ถึงการ ทักทายเป็น ภาษาฝรั่งเศส สามารถฟัง เข้าใจ สนทนา สื่อสารกับ ชาวฝรั่งเศส ได้ ตลอดจน สามารถ นำไปใช้ได้ จริงในการ ทำงาน	นักศึกษาไม่ ตั้งใจเรียนรู้ใน เรื่องของการ ฟังภาษา ฝรั่งเศสเพื่อ การ ติดต่อสื่อสาร ทั้งนี้เพราะคิด ว่าเป็นสิ่งที่ยาก เกินที่จะเรียนรู้ ได้ ดังนั้น ผู้เรียนจะนิ่ง เฉยต่อกิจกรรม การเรียนการ สอนในชั้น เรียน และไม่มี ความพยายามที่ จะเรียนรู้	- เคารพศักดิ์ศรีของ ผู้เรียน - สร้างข้อตกลง ในห้องเรียนร่วมกับ นักศึกษา โดยให้ นักศึกษาเป็นผู้เสนอ ความคิดเห็นและตกลง ร่วมกัน - กำหนด เป้าหมายในการ เรียนรู้ในภาคเรียนนี้ ร่วมกันโดยที่ครูจะ เป็นผู้รับฟัง ให้เหตุ ผลต่างๆเพื่อให้ ผู้เรียนเห็น ความสำคัญของ ภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะในการฟัง ซึ่ง ถือได้ว่าเป็นส่วน หนึ่งในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	- สร้างความ กระตือรือร้นให้ นักศึกษาในการ เรียน ตั้งใจและ ใส่ใจในสิ่งที่ครู นำเสนอด้วยการ สร้างแรงจูงใจใน การเรียนภาษา ฝรั่งเศสและให้ นักศึกษารักใน การเรียนรู้ โดย การให้รางวัลแก่ นักศึกษาที่ให้ความ ร่วมมือใน กิจกรรมการ เรียนการสอน - ให้นักศึกษามี เป้าหมายในการ เรียนภาษา ฝรั่งเศสเป็นของ ตนเองในการ นำไปใช้ในการ ทำงาน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะการ เรียนภาษาฝรั่งเศส
2. Les vacances des Français.	การฟัง	นักศึกษา สามารถฟัง การพูด อธิบาย กิจกรรม วันหยุด พักผ่อนเป็น ภาษา ฝรั่งเศสได้	- นักศึกษามี ปัญหาด้านการ ฟังเพราะมักจะ ติดสำนวน ทางการฟังมา จากภาษาอังกฤษ เมื่อมาฟังภาษา ฝรั่งเศสซึ่งมีการ ออกเสียงที่ คล้ายกัน แต่ คำศัพท์ เหมือนกัน จึงเกิด ความสับสน ดังนั้นนักศึกษา จึงไม่ได้ใส่ใจกับ การเรียนภาษา ฝรั่งเศส เพราะ บอกว่ายิ่งเรียนยิ่ง งง และไม่เข้าใจ จึงเกิดการท้อใน การเรียนขึ้น - นักศึกษาไม่มี แรงจูงใจในการ เรียนรู้	- เคารพศักดิ์ศรีของ ผู้เรียน - กำหนดเป้าหมาย ในการเรียนรู้ในภาค เรียนนี้ร่วมกัน โดยที่ ครูจะเป็นผู้รับฟัง ให้ เหตุผลต่างๆเพื่อให้ นักศึกษาเห็น ความสำคัญของภาษา ฝรั่งเศสโดยเฉพาะ อย่างยิ่งทักษะในการ ฟัง ซึ่งถือได้ว่าเป็น ส่วนหนึ่งในการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร - คำนึงถึงแรงจูงใจ และโลกทัศน์ของ ผู้เรียน - ชี้ให้เห็นด้าน บวกของการเรียน ภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะการใช้ ทักษะการฟังภาษา ฝรั่งเศสเพื่อใช้ในการ ติดต่อสื่อสาร	- สร้างความ กระตือรือร้นในการ เรียน ให้นักศึกษามี ความใส่ใจในการ เรียน และมี แรงจูงใจในการ เรียนวิชาภาษา ฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น โดยให้การ เสริมแรงในการ เรียนรู้ - กระตุ้นให้ นักศึกษามีความ กล้าแสดงออกและ ความมั่นใจในการ ฟัง พูดบรรยายเรื่อง ของตนเองมากขึ้น ด้วยการให้กำลังใจ - สร้างให้นักศึกษามี ความไว้วางใจใน ตัวครูมากยิ่งขึ้น โดยมีความกล้าที่จะ ถามคำถามและตอบ คำถามที่ครูถามได้

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการ เรียนภาษาฝรั่งเศส
3. Emploi du temps	การ ฟัง	นักศึกษา สามารถให้ ข้อมูล เกี่ยวกับ วิชาเรียน ตารางเรียน การเรียน ของตนเอง เป็นภาษา ฝรั่งเศสได้	- นักศึกษาไม่มี ความตั้งใจและ พยายามในการ เรียนรู้ หรือ ฝึกฝนเรื่องทักษะ การฟังภาษา ฝรั่งเศส ทั้งนี้ เพราะนักศึกษา เห็นว่าการฟัง เป็นเรื่องที่ยาก - นักศึกษามี ปัญหาด้านการ ฟังเพราะมักจะ คิดสับสน ทางการฟังมาจาก ภาษาอังกฤษ เมื่อ มาฟังภาษา ฝรั่งเศสซึ่งมีการ ออกเสียงที่ คล้ายกัน แต่ คำศัพท์ เหมือนกัน จึงเกิด ความสับสน	- เคารพศักดิ์ศรีของผู้เรียน - สร้างข้อตกลง ในห้องเรียนร่วมกับ ผู้เรียน โดยให้ นักศึกษาเป็นผู้เสนอ ความคิดเห็นและตกลง ร่วมกัน - คำนึงถึงแรงจูงใจ และโลกทัศน์ของ ผู้เรียน - สร้างกำลังใจ ในการฝึกทักษะการ ฟังแก่นักศึกษา โดย ครูต้องเป็นผู้สร้าง ความมั่นใจให้แก่ ผู้เรียน กล่าวชมเมื่อ นักศึกษาทำได้ดี - ครูเป็นผู้ให้ คำปรึกษาที่ดีของ นักศึกษา ครูอยู่กับ นักศึกษาเสมอว่าครู ยินดีเป็นผู้ให้ คำปรึกษาได้ทุกเมื่อ	- กระตุ้นให้ นักศึกษามี ความรู้สึกว่าตนเอง มีส่วนร่วมและเป็น ส่วนหนึ่งในชั้น เรียนโดยให้ นักศึกษาร่วม กิจกรรมในชั้นเรียน แล้วครูมีคะแนน พิเศษให้ - กระตุ้นให้ นักศึกษามีความ พยายามในการ เรียนรู้มากขึ้น และ ทำให้นักศึกษามี ความกระตือรือร้น ในการเรียน - กระตุ้นให้ นักศึกษามีความไว เนื้อเชื่อใจครู และ ไม่รู้สึกรังเกียจที่จะ เข้ามาปรึกษาครูโดย ครูบอกให้นักศึกษา สามารถมาปรึกษา ครูได้ตลอดเวลา

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
4. Décrire la famille	การ พูด	นักศึกษา สามารถ อธิบายศัพท์ สำนวนที่ เกี่ยวข้องกับ ครอบครัว ได้	- นักศึกษาไม่มี วินัยในตนเอง ทั้งนี้เห็นได้จาก เมื่อมีการให้ นักศึกษาได้ฝึก การพูดในชั้น เรียนนักศึกษา มักจะเห็นว่า การ ออกเสียงพูด คำศัพท์ และ สำนวนในภาษา ฝรั่งเศสเป็นเรื่อง ตลก ดังนั้นใน การฝึกพูด นักศึกษาจะเล่น กันเป็นส่วน ใหญ่ ไม่ตั้งใจ ไม่ใส่ใจกับการ เรียนรู้ และไม่ เห็นความสำคัญ ของการเรียน วิชาภาษา ฝรั่งเศส	- พัฒนาการมี วินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะ ที่ดี - ครูพยายาม บรรยายถึง พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ในการ ฝึกทักษะทางการ พูดที่เหมาะสม รวมทั้งพยายามทำ ความเข้าใจกับ ผู้เรียนถึงความ แตกต่างทางด้าน ภาษาในแต่ละ ภาษา - เมื่อผู้เรียนมี พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ ครูก็จะมี การให้รางวัลหรือ แสดงความชื่นชม ต่อพฤติกรรมที่พึง ประสงค์นั้น	- พยายามกระตุ้นให้ นักศึกษามีพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ต่อการ เรียนรู้ สามารถรับฟัง เหตุผลของผู้อื่น ตลอดจนมีความ อดทนต่อการเรียนรู้ ต่างๆ ได้ - เน้นนักศึกษา สามารถพูดบท สนทนาเป็นภาษา ฝรั่งเศสเพื่อการ สื่อสารกับเพื่อนได้ อย่างถูกต้องและมี ความสุขด้วย กระบวนการจัดการ เรียนการสอนที่เน้น การใช้วินัยเชิงบวก - ปลุกฝังให้นักศึกษา มีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจใน การฝึกทักษะทางการ พูดภาษาฝรั่งเศส

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อกิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
5. Pour interroger : quel + nom	การ พูด	นักศึกษา สามารถใช้ ภาษา ฝรั่งเศสใน การถามใน รูปแบบ ประโยค ต่างๆได้ อย่าง ถูกต้อง	- นักศึกษามี การพูดออก เสียงที่ติด ลำเนียงการพูด มาจาก ภาษาอังกฤษ โดยไม่มีความ พยายามที่จะ แยกความ แตกต่างของ ภาษาอังกฤษ และภาษา ฝรั่งเศส โดย คิดว่าเรียนให้ แค่ผ่านเท่า นั่นเอง ซึ่งก็ ไม่ได้ให้ ความสำคัญ หรือใส่ใจกับ วิชานี้ มากนัก	- พัฒนา การมี วินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะ ที่ดี - ครูพยายาม บรรยายถึง พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ในการฝึก ทักษะทางการพูด ที่เหมาะสม - เมื่อนักศึกษา มีพฤติกรรมที่พึง ประสงค์ ครูก็จะมี การให้รางวัลหรือ แสดงความชื่นชม ต่อพฤติกรรมที่พึง ประสงค์นั้น - นักศึกษาเห็น ความสำคัญของ การฝึกทักษะการ พูดภาษาฝรั่งเศส	- กระตุ้นให้นักศึกษา สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นหรือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้ เป็นอย่างดีด้วยการ ฝึกการทำงานกลุ่มใน ชั้นเรียน - เสริมสร้างลักษณะ นิสัยให้นักศึกษามี ความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจใน การฝึกทักษะทางการ พูดภาษาฝรั่งเศส โดย ที่ครูจะพูดอบรมและ เน้นย้ำอยู่เสมอ - ปลุกฝังให้นักศึกษา มีความกล้าแสดงออก และมีความภาคภูมิใจ ในการพูดสนทนา เพื่อถามชาวต่างชาติ โดยการใช้สำนวนที่ ถูกต้องด้วยการฝึกฝน และครูให้กำลังใจ อย่างเสมอ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
6. Demander et dire où on va	การ พูด	นักศึกษา สามารถให้ ข้อมูลที่ เกี่ยวกับ สถานที่ เป็นภาษา ฝรั่งเศสได้	- นักศึกษาไม่ ยอมทำงาน ร่วมกันเป็น ทีม หรือเป็น กลุ่ม ดังนั้นทำ ให้นักศึกษา ไม่สามารถฝึก ทักษะการพูด ภาษาฝรั่งเศส ได้อย่างเต็มที่ - นักศึกษาเห็น ว่าการฝึก ทักษะการพูด นั้นยังไม่มี ความจำเป็น ในการเรียนใน เทอมนี้ เพราะ ถือว่าเพิ่งเป็น การเริ่มต้น เรียนภาษา ฝรั่งเศส เบื้องต้น เท่านั้น จึง ไม่ให้ความสำคัญ	- เสริมสร้างความ สามัคคีกลมเกลียว ในกลุ่ม - ครูกระตุ้นให้ นักศึกษามีการฝึก พูดกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาเกิด ความสนุกสนานใน การเรียนรู้ - มีการเสนอ ทางเลือกที่จำกัด ให้นักศึกษาเมื่อ ต้องมีการฝึกพูด ใน กรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดย ให้ผู้เรียนใช้การ ตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ นักศึกษาได้มีสิทธิ์ เลือก โดยไม่ได้ถูก ออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ นักศึกษาเลือกจะ รู้สึกว่าคุณสามารถ ควบคุมสถานการณ์	- ครูพยายามสร้าง ความมั่นใจในการ พูด การถาม ในชั้น เรียนให้นักศึกษามากยิ่งขึ้น - เน้นให้นักศึกษา สามารถพูดบท สนทนาเป็นภาษา ฝรั่งเศสเพื่อการ สื่อสารกับเพื่อนได้ อย่างถูกต้องและมี ความสุขด้วยการจัด กระบวนการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ - กระตุ้นให้นักศึกษา มีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจใน การฝึกทักษะทางการ พูดภาษาฝรั่งเศส ด้วยการสร้าง แรงจูงใจในการเรียน ทักษะการพูด กล้า แสดงออกทางการ พูด

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
7. Demand er et dire l'heure	การ อ่าน	นักศึกษา สามารถ อ่านเวลา และพูดถึง การบอก เวลาเป็น ภาษา ฝรั่งเศสได้	- นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับการอ่านออกเสียง ทั้งนี้เพราะคิดว่าไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตจริงในการทำงานได้ และที่สำคัญนักศึกษามีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นเรื่องที่ยาก - นักศึกษาเกิดความท้อแท้ในการเรียนรู้ - นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อครูให้เรียนรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	- นักศึกษามีส่วนร่วม - ครูต้องมีการปลอบโยน ให้การสนับสนุน และให้ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถอ่านบทอ่านได้ - ครูสร้างความร่วมมือเชิงรุกแก่นักศึกษา โดยใช้คำสั่งที่นักศึกษาชอบทำตาม ก่อนที่จะใช้คำสั่งที่นักศึกษาไม่ชอบ - คำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษา - ครูจะไม่มีการแสดงอารมณ์ในทางลบแก่นักศึกษา	- กระตุ้นให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการอ่านบทสนทนา บทความ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ตลอดจนมีความรู้สึกที่ดี มีความสุขในการเรียนทักษะการอ่าน - กระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญ และให้ความสำคัญกับการอ่านบทอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เป็นภาษาฝรั่งเศสตลอดจนเน้นให้นักศึกษามีความพยายามในการอ่านบทอ่าน บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เป็นภาษาฝรั่งเศสตลอดจนเน้นด้วยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
8. Le Tour de France	การ อ่าน	นักศึกษา สามารถใช้ ภาษา ฝรั่งเศสเพื่อ การอ่านได้ อย่าง ถูกต้อง ตลอด สามารถ อ่านข้อมูล ต่างๆที่ เกี่ยวข้อง ได้อย่าง ถูกต้อง	- นักศึกษาไม่ สามารถทำ แบบฝึกหัด ทักษะการอ่าน ได้ เพราะ นักศึกษขาด ความมั่นใจใน การนำไปใช้ ยิ่งกว่านั้น นักศึกษกลัว ความผิดพลาด จากการอ่าน ออกเสียง - นักศึกษาไม่ อยากมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการ เรียนการสอน ทักษะการอ่าน เพราะเห็นว่า เป็นเรื่องที่ยาก ต่อการเรียนรู้ - นักศึกษกลัว ถูกครุฑเมื่ออ่าน ออกเสียงผิด	- นักศึกษามีส่วน ร่วม - ครูต้องมีการ ปลอบโยน ให้การ สนับสนุน และให้ ข้อเสนอแนะ ให้ คำปรึกษาแก่ นักศึกษา ในกรณีที่ นักศึกษาไม่ สามารถอ่าน บทความจากสื่อได้ - ครูมีการ ปฏิบัติต่อนักศึกษา ด้วยท่าทีที่ให้เกิด ช่วยชี้แนะแนวทาง ให้เขาตัดสินใจที่จะ ปรับปรุงตนเองด้วย ตัวเอง ด้วยการให้ ท่าทีที่อบอุ่น - ครูจะไม่มีการ แสดงอารมณ์ ในทางลบแก่ นักศึกษาเป็น เด็ดขาด	- ครูพยายามสร้าง ความกล้าแสดงออก ในการอ่านออกเสียง และทำความเข้าใจใน บทสนทนา บทความ จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ นักศึกษาเป็นภาษา ฝรั่งเศสได้ ตลอดจน นักศึกษาสามารถ อ่านและทำความเข้าใจ ในเรื่องที่ครู มอบหมายได้อย่าง ถูกต้อง - กระตุ้นให้นักศึกษา มีความมั่นใจในการ ทำแบบฝึกหัดการ อ่านและมั่นใจในครู มากยิ่งขึ้น - กระตุ้นให้นักศึกษา มีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการ สอนและมีความสุข ในการเรียนรู้

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของ ผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรมเพื่อ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศส
9. Ecrire une annonce	การ เขียน	นักศึกษา สามารถใช้ ภาษา ฝรั่งเศสเพื่อ การเขียน ประกาศได้ อย่าง ถูกต้องตาม หลัก ทางการใช้ ทักษะ ทางด้าน การเขียน ได้	- นักศึกษาไม่ให้ความสนใจกับการเขียน ทั้งนี้เห็นได้จากเมื่อครูให้มีการเขียนตามคำบอก นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนได้ เพราะไม่ได้ทอ่งคำศัพท์ ซึ่งนอกจากนี้นักศึกษาอ้างว่าไม่มีเวลาทอ่ง - นักศึกษาไม่สามารถเขียนบทอ่านสั้นๆ ได้ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาผันกริยาภาษาฝรั่งเศสไม่ได้ และคิดว่าการผันกริยานั้นมันเป็นเรื่องที่จะเอียดเกินไปเกินกว่าที่ตนเองจะทำได้จึงท้อจากการเรียนและไม่สนใจที่จะเรียนอีกต่อไป	- คำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา - ครูชี้ให้นักศึกษาได้เห็นด้านบวกเมื่อนักศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านบวกและแสดงให้เขารู้ว่าครูสังเกตเห็นแล้วให้การเสริมแรง - ครูมีการสื่อความคาดหวังพร้อมให้เหตุผลที่ถูกต้องแก่นักศึกษา (ต้องให้การยับยั้งชั่งใจ) - เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เครียด ให้มีการใช้อารมณ์ขันมาหันเหความสนใจ - ครูต้องมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ	- สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสที่ถูกต้องให้แก่ นักศึกษา ตลอดจน นักศึกษาสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนที่ถูกต้องในภาษาฝรั่งเศสได้ และสามารถนำไปใช้ได้ จริงอย่างถูกต้องตามหลักทางภาษา ฝรั่งเศส - กระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจให้ความสำคัญต่อการเขียนภาษาฝรั่งเศสด้วยการเสริมแรงทางบวกจากครู - เสริมสร้างความมั่นใจในการเขียนให้แก่นักศึกษาด้วยการกล่าวชมเชย

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ กิจกรรม	ทักษะ การ เรียนรู้	จุดประสงค์	พฤติกรรมของผู้เรียน	หลักการทาง วินัยเชิงบวก	การปรับพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะ การเรียนรู้ภาษา ฝรั่งเศส
10. La lettre au correspo ndant français	การ เขียน	นักศึกษา สามารถใช้ ภาษา ฝรั่งเศสใน การเขียน จดหมายได้	- นักศึกษาไม่มี ความสุขในการเรียน ทักษะการเขียน เพราะเห็นว่ายาก จึง ไม่ได้ให้ความสนใจ กับสิ่งที่ครูสอน - นักศึกษามีเจตคติที่ ไม่ดีต่อการเรียน ทักษะการเขียน เพราะมีพื้นฐานความ ไม่ชอบอยู่แล้ว - นักศึกษาไม่ให้ ความสนใจกับการ เขียน ทั้งนี้เห็นได้ จากเมื่อครูให้มีการ เขียนตามคำบอก นักศึกษาส่วนใหญ่ ไม่สามารถเขียนได้ เพราะไม่ได้ท่อง คำศัพท์ ซึ่ง นอกจากนี้นักศึกษา อ้างว่าไม่มีเวลาท่อง	- คำนึงถึง แรงจูงใจและ โลกทัศน์ของ นักศึกษา - ใช้การ เสริมแรง ทางบวก ผ่าน การให้รางวัลแก่ นักศึกษา - ครูชี้ให้ นักศึกษาได้เห็น ด้านบวก เมื่อ นักศึกษาแสดง พฤติกรรมด้าน บวก และแสดง ให้นักศึกษารู้ว่า ครูสังเกตเห็น แล้วให้การ เสริมแรง - การมีส่วนร่วม - ส่งเสริมให้ นักศึกษาได้ฝึก ทักษะอย่าง เต็มที่	- สร้างกิจกรรมการ เรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความสุข ในการเรียนรู้ทักษะ การเขียน - เสริมสร้างเจตคติ ที่ดีต่อการเรียน ทักษะการเขียน ภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักศึกษา - เสริมสร้างความ มั่นใจในการเขียน ภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักศึกษาด้วยการ แสดงความชื่นชม เมื่อนักศึกษาเขียน ได้อย่างถูกต้อง

3. แบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการทอ้งเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเนื้อหาของแบบทดสอบได้กำหนดให้มีเนื้อหาครบตามแผนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 10 แผน ดังตารางที่ 1 ข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำเนื้อหาทั้ง 10 แผน มารวมกันในข้อสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ แบบอัตนัย โดยมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และใช้เวลาในการสอบแต่ละครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการทอ้งเทียบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. ศึกษาเอกสารตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการใช้วินัยเชิงบวก
2. ปรับปรุงแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ จาก รายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาภาษาฝรั่งเศส ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ นางลัดดา วรนิติ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามแบบของ Likert ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการทอ้งเทียบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการทอ้งเทียบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 22 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.84

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการทอ้งเทียบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ปรับปรุงและหาความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน โดยในการเก็บข้อมูลก่อนการทดลองนั้น ผู้วิจัยได้แจ้งให้นักศึกษาทราบก่อนทำแบบประเมินความพึงพอใจก่อนการทดลองว่า ให้นักศึกษานี้ก็ย้อนไปใน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด และในการให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจหลังการทดลองนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักเรียนก่อนการทำแบบประเมินว่าให้นักศึกษานึกถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูตั้งแต่วันที่เปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จนกระทั่งถึงวันนี้ ซึ่งถือเป็นวันสุดท้ายของการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

การสร้างแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน ที่ใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. ศึกษาเอกสารตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาฝรั่งเศส และการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เกี่ยวข้องกับการใช้วินัยเชิงบวก
2. สร้างแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำหลักการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน จำนวน 10 แผน
3. นำแผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่คำนึงถึงหลักการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อปรับพฤติกรรมของผู้เรียน จำนวน 10 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่คำนึงถึงหลักการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อปรับพฤติกรรมของผู้เรียน จำนวน 10 แผน มาปรับปรุงอีกครั้ง และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร

การสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเนื้อหาของแบบทดสอบได้กำหนดให้มีเนื้อหาครบตามแผนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 10 แผน ดังตารางที่ 1 ข้างต้น และข้อสอบก่อนและหลังการทดลองนั้นเป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน ที่เนื้อหาของข้อสอบไม่แตกต่างกัน ความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกัน แต่เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการที่นักศึกษาจะจำแบบทดสอบมาใช้สอบอีกครั้ง ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองที่แตกต่างกัน แต่เนื้อหาในข้อสอบยังคงเหมือนเดิม ซึ่งเราเรียกข้อสอบแบบนี้ว่าแบบทดสอบคู่ขนาน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบตามรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดลองการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว
2. ปรับปรุงแบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลอง จากหนังสือรายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาฝรั่งเศส ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ของนางลัดดา วรนิติ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. นำแบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้แบบทดสอบนั้นมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน
4. นำแบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสมาปรับปรุง และนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองกับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 จัดเตรียมแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และแบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อทำการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง
 - 1.2 ศึกษาวิธีขั้นตอนในการดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว และเพื่อปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้วินัยเชิงบวกประกอบแผนการจัดการเรียนการสอน และจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
 - 1.3 นัดพบกลุ่มตัวอย่างในช่วงโมงเรียน โดยทำการประชุมชี้แจงในวันแรกก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่ได้เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ในการเข้าเรียน
2. ขั้นดำเนินการวิจัย
 - 2.1 ทดสอบทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวและให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยให้กลุ่มตัวอย่างนี้ย้อนไปในภาคเรียนที่

ผ่านมามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยได้ให้กับกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินก่อนการทดลองในวันแรกของการพบกัน หลังจากการการปฐมนิเทศ และทำการบันทึกคะแนนที่ได้ไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ทดลองดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน ตามวันและเวลาดังนี้

พบนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการปฐมนิเทศ และให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจก่อนการทดลอง โดยให้นักศึกษานี้กถึงการจัดการเรียนการสอนของครูในภาคเรียนที่ผ่านมา และหลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวก่อนการทดลอง

พบนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการปฐมนิเทศ และให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจและแบบทดสอบการเรียนภาษาฝรั่งเศส ก่อนการทดลอง ในวันพุธ ที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2553

สัปดาห์ที่ 1	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 1 วันจันทร์	ที่ 9 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 2 วันพุธ	ที่ 11 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
สัปดาห์ที่ 2	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 3 วันจันทร์	ที่ 16 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 4 วันพุธ	ที่ 18 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
สัปดาห์ที่ 3	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 5 วันจันทร์	ที่ 23 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 6 วันพุธ	ที่ 25 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
สัปดาห์ที่ 4	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 7 วันจันทร์	ที่ 30 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553
	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 8 วันพุธ	ที่ 1 เดือนกันยายน พ.ศ.2553
สัปดาห์ที่ 5	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 9 วันจันทร์	ที่ 6 เดือนกันยายน พ.ศ.2553
	แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 10 วันพุธ	ที่ 8 เดือนกันยายน พ.ศ.2553

2.3 ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว อีกครั้งหนึ่งเพื่อทดสอบหลังการทดลองและบันทึกคะแนนไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในวันพุธ ที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2553

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาฝรั่งเศส เบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ สถิติ Paired Simple t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ของกลุ่มประชากรที่ได้ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. ใช้ร้อยละในการเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Anylysis) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้วินัยเชิงบวก เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการท่องเที่ยว จากการดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอน และวิเคราะห์การเขียนสะท้อนคิดจากนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้นโยบายเชิงบวกจากการดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเขียนสะท้อนคิดจากนักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้วินัยเชิงบวกจากการดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนการสอน

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 1 เรื่อง “Premier Contact. Les liens sociaux.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยเข้าห้องเรียนมาด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมกับทักทายนักศึกษาด้วยความเป็นกัลยาณมิตร และในการพบกันในวันนี้ เป็นวันแรกของการเปิดภาคเรียน นักศึกษารู้จักผู้วิจัยเป็นอย่างดีแล้ว เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษามาในภาคเรียนที่แล้ว ดังนั้นนักศึกษาจึงรู้จักผู้วิจัยเป็นอย่างดี จึงไม่ต้องการแนะนำตัวผู้วิจัยแต่อย่างใด ฉะนั้นในครั้งแรกของการเปิดภาคเรียน ซึ่งถือเป็นคาบแรกของการเรียนการสอนในวันนี้ ผู้วิจัยจึงได้มีการแนะนำกระบวนการเรียนการสอนเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว 3 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ว่ามีเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นอย่างไรบ้าง และจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละบทนั้นเป็นอย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาสร้างข้อตกลงในห้องเรียนร่วมกัน พร้อมทั้งให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียน ในภาคเรียนนี้ร่วมกัน โดยที่ครูจะเป็นผู้รับฟัง ให้เหตุผลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศส

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทบทวนความรู้เกี่ยวกับการทักทายเป็นภาษาฝรั่งเศส ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาลองพูดทักทายกันอย่างเป็นกันเอง โดยไม่มีการบังคับใดๆทั้งสิ้น พร้อมกันนั้น ยังได้ให้กำลังใจแก่นักศึกษาทุกคนในภาพรวมในเรื่องของความกล้าแสดงออกในชั้นเรียน ซึ่งทำให้นักศึกษาหลายคนออกมาฝึกพูดและให้ความร่วมมือในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ การเรียนการสอนในคาบเรียนแรกนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วินัยเชิงบวกคือการเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา โดยการสร้างข้อตกลงในห้องเรียนร่วมกับนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเป็นผู้เสนอความคิดเห็นและตกลงร่วมกัน และกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ในภาคเรียนนี้ร่วมกัน โดยที่ครูจะเป็นผู้รับฟัง ให้เหตุผลต่างๆเพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการฟัง ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และวินัยเชิงบวกอีกข้อที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้คือการคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา โดยการชี้ให้เห็นด้านบวกของการเรียนภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะการใช้ทักษะการฟังภาษาฝรั่งเศสเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในการทำงานของนักศึกษาในอนาคต สร้างกำลังใจในการฝึกทักษะการฟังแก่นักศึกษา โดยครูต้องเป็นผู้สร้างความมั่นใจให้แก่นักศึกษา กล่าวชมเมื่อนักศึกษาทำได้ดี โดยไม่ตำหนินักศึกษา และครูหรือผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีทางด้าน การเรียนของนักศึกษา ครูต้องอยู่กับนักศึกษาเสมอว่าเมื่อผู้เรียนมีปัญหาครูยินดีเป็นผู้รับฟังและให้คำปรึกษาได้ทุกเมื่อ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนดี แต่ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ยังไม่เข้าร่วมกิจกรรม ชั่งนึ่งเฉย ครูจึงเข้าไปพูดคุยด้วย เพื่อเป็นการให้กำลังใจ และทำให้นักศึกษามีการปรับปรุงตนเอง และนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นอย่างดี มีการแสดงความคิดเห็นต่างๆด้วยความตั้งใจ

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 2 เรื่อง “Les Vacances des français.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ครูเข้าห้องเรียนมาด้วยหน้าตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและทักทายกัน นักศึกษาอย่างเป็นกันเอง ครูถามนักเรียนทั้งห้องว่าปิดภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย นักศึกษามีความรู้สึกอย่างไรบ้าง เป็นความรู้สึกที่เหมือนหรือแตกต่างกับตอนมาเรียนหนังสืออย่างไร (รอบแรกครูจะถามเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นจะค่อยถามนักศึกษาว่าเข้าใจคำถามหรือไม่ ครูจะถามคำถามอย่างช้าๆพร้อมทั้งช่วยนักศึกษาในการแปลคำถาม ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักศึกษารู้สึกว่ายาก แต่ในทางตรงกันข้ามครูจะต้องทำให้นักศึกษารู้สึกว่าครูช่วยในการเรียนรู้เป็นอย่างดี) ซึ่งก่อนอื่นครูจะต้องเล่าเรื่องราววันหยุดของครูเองในการเป็นแบบอย่างให้นักเรียนก่อน แล้วจากนั้นจึงค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยที่ครูไม่ได้บังคับ แต่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์เรื่อง Les vacances des Français โดยครูจะเปิดให้นักศึกษาดู 3 รอบ คือ รอบแรกให้นักศึกษาดูอย่างคร่าวๆ รอบที่สองให้นักศึกษาทำใบงานไปด้วยเมื่อดูวีดิทัศน์เสร็จ รอบที่สาม ให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบคำตอบที่ทำในใบงานของตนเอง ขณะที่นักศึกษาดูวีดิทัศน์นั้น ครูจะต้องไม่บังคับให้นักศึกษาริบบ์ทำใบงานอย่างเด็ดขาด ครูจะต้องมีการยืดหยุ่นในเรื่องเวลา เมื่อครูเปิดวีดิทัศน์ให้นักศึกษาดูครบสามรอบ ครูถามนักศึกษาว่าเห็นอะไรในวีดิทัศน์บ้าง วีดิทัศน์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นสิ่งที่เหมือนกับประเทศเราหรือไม่อย่างไร โดยที่ครูจะเปิดอิสระในการตอบคำถามให้นักศึกษา ครูพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาได้ตอบคำถาม หากนักศึกษามีคำถามครูจะต้องเต็มใจตอบ ตลอดจนครูจะต้องเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาที่ดีแก่นักศึกษาในคาบเรียนด้วย ครูเปิดวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อเฉลยคำตอบในใบงานที่นักศึกษาได้ทำไป หากนักศึกษามีการตอบผิดในข้อใด ครูจะมีการให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง โดยครูจะต้องใจเย็นๆกับการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดต่างๆเมื่อเฉลยครบทุกข้อ ครูจะมีการกล่าวชมนักศึกษาทุกคนที่มีความตั้งใจทำแบบฝึกหัดในครั้งนี้ได้อย่างเต็มที่ จากนั้นครูจะกล่าวให้กำลังใจแก่นักศึกษาว่าเห็นไหมว่าหากพยายามในการเรียนรู้ จะสามารถเข้าใจได้ การเรียนภาษาเช่นกัน หากใจเย็นๆมีความพยายามจะสามารถฟังภาษาฝรั่งเศสได้เช่นกัน แต่ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนเท่านั้นเอง ฉะนั้นครู

จึงขอฝากนักศึกษาไว้ว่าให้มีความพยายามในการฝึกฝน มีปัญหาอะไรต้องรีบมาถามครูได้ทุกเมื่อ ครูยินดีรับฟัง และช่วยนักศึกษาแก้ไขปัญหานั้นๆ โดยไม่ทอดทิ้ง

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้ใช้ในครั้งนี คือ การเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาได้บรรยายความรู้ของตนเองอย่างเต็มที่ และอย่างเป็นอิสระ ให้นักศึกษาได้แสดงออกความรู้ทางด้านภาษาฝรั่งเศสอย่างเต็มที่ ในด้านการคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา ผู้วิจัยพยายามสร้างแรงจูงใจในการเล่าเรื่องให้นักศึกษาได้กล้าที่จะแสดงออกในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยสร้างกำลังใจในการฝึกทักษะการฟังแก่นักศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างความมั่นใจให้แก่นักศึกษา กล่าวชมเมื่อผู้เรียนทำได้ดี โดยไม่ตำหนินักศึกษา และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีทางด้านการศึกษาของนักศึกษา ครูต้องอยู่กับนักศึกษาเสมอว่าเมื่อนักศึกษามีปัญหาครูยินดีเป็นผู้รับฟังและให้คำปรึกษาได้ทุกเมื่อ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม และการฝึกการพูดถาม-ตอบเป็นคู่ได้เป็นอย่างดี นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น นักศึกษากล้าที่จะถามคำถามในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจมากขึ้น และนักศึกษามีความมั่นใจในการตอบคำถามจากการฟังได้เป็นอย่างดี บรรยากาศในห้องเรียนไม่เครียด

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 3 เรื่อง “Emploi du temps.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ครูเข้าห้องเรียนมาพร้อมกับทักทายนักศึกษาด้วยหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมกับถามนักศึกษาว່านั้นเป็นอย่างไรบ้าง เรียนวิชาอะไรมาบ้าง นักศึกษาเหนื่อยไหม เป็นต้น จากนั้นครูทบทวนนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาในคาบเรียนที่ผ่านมาว่าได้เรียนเรื่องอะไรไปบ้าง นักศึกษาจำได้ไหม มีอะไรบ้าง นอกจากนั้นครูก็ถามนักศึกษาว่า มีจุดไหนบ้างในเรื่องที่เรียนในคาบเรียนที่ผ่านมาที่นักเรียนไม่เข้าใจ ซึ่งนักศึกษาสามารถถามครูได้ ครูรับฟังทุกเรื่องที่นักศึกษาพูด และเสนอแนะ

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วันนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง Emploi du temps ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตารางเวลาในการเรียนของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้เห็นความแตกต่างของการจัดตารางเรียนและเวลาเรียนของนักศึกษาไทยและของนักศึกษาชาวฝรั่งเศส นอกจากนี้นักศึกษายังจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับศัพท์ จำนวนที่เกี่ยวข้องกับการถามตอบเรื่องของเวลาเรียน เมื่อนักศึกษาต้องการถามเพื่อนว่า “วันนี้เธอมีเรียนวิชาอะไรบ้าง”, “เธอได้เรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสสัปดาห์ละกี่ครั้ง” เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษา ให้มีความตั้งใจในการเรียนภาษาฝรั่งเศสให้มากขึ้น และทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาฝรั่งเศสโดยผู้วิจัยได้เล่าเรื่องประสบการณ์การใช้ภาษาฝรั่งเศสของตนเอง ที่คนอื่นไม่สามารถพูดได้ รวมทั้งการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส ทำให้นักศึกษาฟัง เพื่อสร้างแรงจูงใจและกำลังใจแก่นักศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แจ้งให้นักศึกษาทราบว่า ต่อไปนี้หากนักศึกษาคนใดมีส่วนร่วมในกิจกรรมชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นตอบคำถาม ออกมาพูดหน้าชั้นเรียน หรือออกมาร้องเพลง พูดสนทนากับเพื่อนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เพื่อนๆ นักศึกษาคนนั้นจะได้คะแนนสะสมในชั้นเรียน ซึ่งตอบคำถามหนึ่งครั้งจะได้คะแนนสะสมหนึ่งคะแนน ซึ่งคะแนนนี้จะไม่จำกัดครั้งในการตอบ แล้วคะแนนนี้นักศึกษาสามารถนำไปทำอะไรได้บ้าง ผู้วิจัยชี้แจงว่า คะแนนสะสมการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนนี้ข้อแรกมันคือส่วนหนึ่งของคะแนนเก็บ อีกข้อคือ คะแนนนี้นักศึกษาสามารถนำไปเก็บสะสมเพื่อแลกของรางวัลจากผู้วิจัยได้ด้วย นักศึกษาต่างเฮฮาไปกับคะแนนที่ได้ตั้งขึ้น จากนั้นครูจึงได้แจ้งให้นักศึกษาทราบอีกว่าผู้ที่จะเป็นคนบันทึกคะแนนสะสมนี้คือนักศึกษาทุกคนในห้องเรียน กล่าวคือ เริ่มจากวันนี้ นักศึกษาเลขที่หนึ่งจะเป็นผู้บันทึกคะแนน พรุ่งนี้จะเป็นนักศึกษาเลขที่สอง และนับไปเรื่อย ถ้าวันนั้นมีเรียนฝรั่งเศสจะรันเลขที่ไปเรื่อยๆ แต่ถ้าไม่มีจะนับวันที่มีเรียนภาษาฝรั่งเศสเท่านั้น ซึ่งนักศึกษาทุกคนต่างพอใจกับข้อตกลงอันนี้ เพราะทุกคนมีสิทธิในการตรวจสอบเมื่อตกลงกันเสร็จเรียบร้อยผู้วิจัยให้นักศึกษาศึกษาใบความรู้และใบงานเรื่อง *Emploi du temps de la semaine* จากนั้นให้นักศึกษาฝึกการถาม-ตอบเป็นคู่ โดยผู้วิจัยได้ดูแลนักศึกษาในการฝึกอยู่ใกล้ๆ ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ไม่เข้าใจ และถามคำถามต่างๆด้วย และในวันนี้ผู้วิจัยจะให้ความสำคัญแก่กลุ่มที่ไม่ตั้งใจเรียน เพื่อแก้ไขพฤติกรรมของเขาให้ตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เข้าไปหานักศึกษากลุ่มนี้ ซึ่งกำลังจับกลุ่มคุยกันอยู่ ในขณะที่เพื่อนๆ ฝึกทักษะการพูดสนทนากันอยู่ แต่ผู้วิจัยเข้าไปแบบเป็นกัลยาณมิตรกับนักศึกษา โดยไม่มีการตำหนิเด็กเลย จากนั้นบอกกับนักศึกษากลุ่มนี้ว่า “คุณศึกษากลุ่มนี้จะพูดเก่งกันจ้ะเลย เดี่ยวเราลองออกไปโชว์ฝีมือการพูดหน้าชั้นเรียนหน่อยนะ ครูจะช่วยนักเรียนแต่งประโยคเอง” ซึ่งเทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่ให้ความสนใจแก่ผู้ที่ไม่ตั้งใจเรียนให้หันมาตั้งใจเรียน เมื่อนักศึกษากลุ่มนี้ออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ครูก็จะตั้งใจฟังการนำเสนอของเขา พร้อมทั้งชื่นชมเขาว่ากลุ่มของพวกเขาก็ทำได้ดีมาก ซึ่งผลที่ออกมาคือนักศึกษากลุ่มนี้ยิ้มอย่างมีความสุขที่ครูชื่นชม แล้วเพื่อนในห้องต่างตบมือให้กำลังใจกันอย่างพร้อมเพรียง ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มนี้เริ่มที่จะมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้น จากที่คิดว่าตนเองไม่เก่ง แต่งประโยคไม่ได้

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการเรียนการสอนครั้งนี้ คือ การเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงต่างๆที่จำเป็นในการเรียนการสอนร่วมกัน ผู้วิจัยเป็นผู้รับฟังปัญหา และข้อสงสัยอื่นๆจากนักศึกษา รวมทั้งคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ ที่ปรึกษาที่ดีแก่นักศึกษา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา โดยพยายามให้นักศึกษาเห็นข้อดีของการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่นักศึกษา ด้วยการกล่าวคำชม ให้กำลังใจ รวมทั้งให้รางวัลเมื่อนักศึกษาตั้งใจเรียน และทำงานออกมาได้ดี ให้ความสำคัญของนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่านักศึกษาจะเรียนเก่งหรือเรียนอ่อน รวมทั้งผู้วิจัยยังคอยเป็นผู้สร้างกำลังใจที่ดีแก่นักศึกษา โดยการพยายามให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียน และอยากที่จะเรียนวิชานี้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน นักศึกษาได้ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับวิชาต่างๆเป็นภาษาฝรั่งเศส (Les sujets) และฝึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัน เวลาของการเรียนวิชาต่างๆ นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความพยายามในการฝึกปฏิบัติทักษะการฟังด้วยความตั้งใจ และนักศึกษามีความใส่ใจในการถามผู้วิจัยในข้อสงสัยต่างๆมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน นักศึกษามีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน นักศึกษามีความไว้วางใจครู และไม่รู้สึกเงินอายุที่จะเข้ามาปรึกษาครู

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 4 เรื่อง “Décrire la famille.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ในวันนี้ผู้วิจัยได้นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนความรู้เกี่ยวกับศัพท์สำนวน ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวเป็นภาษาฝรั่งเศส โดยใช้ L’arbre généalogique (บัตรคำศัพท์) บนกระดาน แล้วก็ถาม-ตอบเกี่ยวกับครอบครัว ครูพยายามที่จะทำให้นักศึกษามีความสุขกับการเรียนรู้ และมีความอดทนต่อการฝึกฝน โดยเล่าเรื่องประสบการณ์ของผู้วิจัยเองในการเรียนให้นักศึกษาฟัง เพื่อให้ นักศึกษามีแรงใจในการเรียน และเอาประสบการณ์ของผู้วิจัยไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต แล้วจากนั้นค่อยเข้าสู่การทบทวนคำศัพท์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมแรงใจในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้นักศึกษาก่อนเริ่มเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยมีการเน้นย้ำเรื่องนี้อยู่บ่อยๆเพื่อให้นักศึกษาระลึกประสบการณ์ชีวิตของผู้วิจัยอยู่เสมอ นักศึกษาจะได้ไม่ทอดลอยกับการเรียน ไม่ว่าจะเรียนอะไรก็ตามต่อไปในอนาคต

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้เริ่มการเรียนการสอนศัพท์ สำนวนใหม่ๆที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการแสดงความเป็นเจ้าของ แล้วผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาฝึกทักษะการฟัง โดยการให้นักศึกษาฟังซีดี เรื่อง La famille de Coralie ที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ โดยที่ผู้วิจัยให้นักศึกษาเป็นผู้ตกลงร่วมกันว่าเราจะฟังกันกี่รอบ โดยผู้วิจัยคอยเป็นผู้ให้เหตุผลว่าได้หรือไม่ได้

และเมื่อผู้วิจัยให้เหตุผลแล้ว ก็ให้เพื่อนๆ ในห้องออกความเห็นร่วมกันอีกที ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แล้วผู้วิจัยเป็นผู้คอยชี้แนะอีกครั้ง เมื่อเสร็จกิจกรรมการฟังเพื่อตอบคำถามแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาได้ฝึกการพูดถาม-ตอบเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวของเพื่อน แล้วให้อาสาสมัครในชั้นเรียนออกมานำเสนอการพูดนี้

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วินัยเชิงบวกเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี โดยผู้วิจัยได้พยายามบรรยายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการฝึกทักษะทางการพูดที่ถูกต้อง รวมทั้งพยายามทำความเข้าใจกับนักศึกษาถึงความแตกต่างทางด้านภาษาในแต่ละภาษา และเมื่อนักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยมีการให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้น

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความจริงจังในการเรียนเป็นอย่างมาก มีความตั้งใจในการเรียนรู้สูง และมีความกระตือรือร้น ในการตั้งใจฝึกทักษะทางการพูดภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างดี นักศึกษามีความกล้าแสดงออกทางการพูดมากขึ้นกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน นักศึกษามีความพยายามในการเรียนรู้ และนักศึกษามีการแข่งขันกันตอบคำถามด้วยความสนุกสนาน นอกจากนี้ นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการเรียนรู้ สามารถรับฟังเหตุผลของผู้อื่น ตลอดจนมีความอดทนต่อการเรียนรู้ต่างๆ ได้ และนักศึกษสามารถพูดบทสนทนาเป็นภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารกับเพื่อน ได้อย่างถูกต้องและมีความสุข

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 5 เรื่อง “Pour interroger : quel + nom.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ครูเข้ามาในห้องเรียนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ทักทายนักศึกษาด้วยความเป็นมิตร จากนั้นครูถามนักศึกษาเพื่อทบทวนความรู้เดิมเรื่อง Les verbes en “er” โดยที่ครูจะคอยถามนักศึกษา ไม่เร่งรัดให้นักศึกษาตอบ และครูแก้ไขเมื่อนักศึกษาตอบผิด พร้อมกล่าวชมเชยนักศึกษาที่มีความกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม และบอกกับนักศึกษาว่าเก่งมาก เพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่นักศึกษา

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้ เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะในการพูด เรื่องการตั้งคำถามโดยใช้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสเรื่อง “Quel” ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้จึงจะเน้นเรื่องการฝึกปฏิบัติ โดยให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มต้นจากการกระตุ้นให้นักศึกษาได้มีความกระตือรือร้นในการฝึกพูดภาษาฝรั่งเศสตั้งแต่เริ่มเข้ามาในห้องเรียน ผู้วิจัยได้ทำการทักทายนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง โดยใช้ปิยะวาจา พูดอย่างสุภาพ ใช้ น้ำเสียงที่อ่อนโยน แล้วทักทายนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นได้ติดบัตรประโยค เรื่อง L’adjectif interrogatifs บนกระดาน แล้วให้นักศึกษาฝึกอ่านออกเสียงตาม จากนั้นจึงให้นักศึกษา

สังเกตรูปแบบประโยคบนกระดาน เพื่อให้ นักศึกษาวิเคราะห์ว่าแต่ละประโยคบนกระดานนั้นมีความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไร ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปราย ผู้วิจัยจะเป็นผู้รับฟัง และคอยเสริมสิ่งที่นักศึกษาเสนอแนะด้วยความเอาใจใส่ และไม่มีการตำหนินักศึกษาเป็นอันขาด ผู้วิจัยให้เวลานักศึกษาค่อยๆคิด โดยไม่เร่งรัดเอาคำตอบจากนักศึกษา เมื่อมีนักศึกษาเสนอข้อแตกต่างที่ผู้วิจัยถาม นักศึกษาคนไหนตอบถูก ผู้วิจัยได้ชื่นชม หากนักศึกษาค้นไหนตอบผิดผู้วิจัยจะชื่นชมในความกล้าตอบคำถามและมีส่วนร่วมในการเรียนของเขา แต่จะบอกต่อว่าคำตอบนี้ถูกแล้วแต่ขาดไปอีกหนึ่ง พร้อมทั้งให้นักศึกษาพยายามหาคำตอบมาให้ใหม่ หรือมาเสริมสิ่งที่ตอบให้ถูกต้อง เมื่อมีตัวอย่างของนักศึกษาที่พยายามหาคำตอบจนถูก ผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวอย่างแก่เพื่อนในห้องเรียน แล้วกล่าวคำชมเชย เรื่องความพยายามในการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการหาคำตอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดีมาก นักศึกษาควรจะทำแบบนี้ และจากนั้นผู้วิจัยให้เพื่อนในชั้นเรียนตอบมือให้นักศึกษาผู้มีความพยายามเพื่อเป็นกำลังใจให้เขาทำดีต่อไป เมื่อได้ข้อสรุปเรื่องที่เรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงให้นักศึกษาจับคู่กันเพื่อฝึกทักษะการพูดถาม-ตอบ โดยใช้ L'adjectif interrogatifs

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยเน้นในกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ คือ การพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี ด้วยการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูจะมีการให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้น พร้อมกันนั้นได้ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยตนเอง ในกรณีที่นักศึกษามีปัญหา หรือข้อสงสัยต่างๆจะต้องไม่เก็บปัญหาไว้คนเดียว ให้ถามครูทันที นอกเหนือจากนั้นผู้วิจัยยังใช้วินัยเชิงบวกในเรื่องการเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม ด้วยการกระตุ้นให้นักศึกษามีการฝึกพูดกันเป็นกลุ่มเพื่อให้นักศึกษาเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน และผู้วิจัยได้มีการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้แก่ นักศึกษาเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้นักศึกษาใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้นักศึกษาได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่นักศึกษาเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาทุกคนติดตามบทเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะบทเรียนในวันนี้ไม่ยาก นักศึกษามีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี บรรยากาศในห้องเรียนราบรื่น เต็มไปด้วยความสนุกสนาน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกล้าแสดงออกในการพูด ตอบคำถามด้วยความมั่นใจ และการทำงานเป็นกลุ่มของนักศึกษาทำให้นักศึกษามีความสุขกับการทำงาน ยิ่งกว่านั้น นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดีซึ่งถือเป็นเป้าหมายหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 6 เรื่อง “Demander et dire où on va.”

การนำเข้าสู่บทเรียน วันนี้ผู้วิจัยได้เข้าชั้นเรียนมาด้วยหน้าตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ประกอบกับนักศึกษาทุกคนก็มาถึงห้องเรียน เพื่อรอเวลาผู้วิจัยเข้าสอนกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ผู้วิจัยจึงได้กล่าวชื่นชมนักศึกษาที่นักศึกษาเข้าห้องเรียนกันตรงเวลาทุกคน และผู้วิจัยได้กล่าวต่อไปว่า “ขอให้นักศึกษารักษาความดีนี้ไว้ตลอดไป” จากนั้นผู้วิจัยเริ่มนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการทบทวนความรู้เดิม เรื่อง Demander et dire où on va. ซึ่งถือเป็นเนื้อหาที่นักศึกษาได้เรียนมาแล้วในภาคเรียนที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้ทำการฝึกการถาม-ตอบกับนักศึกษาเรื่องนี้อยู่ประมาณ 7 ครั้ง โดยถามนักศึกษารายบุคคล และมีนักศึกษาบางคนที่สนใจที่จะตอบคำถามของตัวเอง ในกิจกรรมทบทวนบทเรียนนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวชื่นชมนักศึกษาถึงการที่นักศึกษาตอบคำถามได้ดีมาก แสดงว่านักศึกษาได้กลับไปทบทวนบทเรียนมา จึงได้จำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยเริ่มกิจกรรมใหม่ซึ่งเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับบทเรียนที่ผ่านมา โดยผู้วิจัยได้ให้ใบความรู้และใบงาน เรื่อง Demander et dire où on va แก่นักศึกษาแล้วให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้ศึกษา เมื่อนักศึกษาสรุปได้แล้ว ให้นักศึกษาออกมาแนะนำเสนอหน้าชั้นเรียน เมื่อการนำเสนอเสร็จสิ้นผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาอีกครั้ง ต่อมาผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาฝึกทักษะการพูดถามตอบ การฝึกถามตอบนี้ ผู้วิจัยได้กระตุ้นนักศึกษาโดยการให้การเสริมแรง ให้คะแนนพิเศษ การสะสมคะแนนการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และกล่าวชมนักศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาส ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมความพยายามในการเรียนรู้และการฝึกฝนของนักศึกษา และเมื่อนักศึกษาฝึกทักษะการพูดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่ผู้วิจัยแนบมากับใบความรู้ โดยเวลาที่ใช้ในการทำนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาร่วมกันตกลงตามเช่นเคย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้นักศึกษาเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้นักศึกษาใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้นักศึกษาได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ผู้เรียนเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้เน้นแก่นักศึกษา คือ เน้นการเสริมแรง และให้แรงจูงใจแก่นักศึกษาผ่านกระบวนการเรียนการสอน และเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้แก่นักศึกษา ผ่านการให้คำปรึกษา และการให้กำลังใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม โดยกระตุ้นให้นักศึกษามีการฝึกพูดกันเป็นกลุ่มเพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานในการเรียน และมีการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้นักศึกษาเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้นักศึกษาใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่นักศึกษาเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน นักศึกษาเรียนรู้ด้วยความอยากรู้อยากเห็น มีความมั่นใจในการพูด นักศึกษาต่างมีความตั้งใจในการฝึกพูดสนทนากันเป็นคู่ๆกับเพื่อน บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน นอกจากนี้ นักศึกษาทุกคนต่างก็มีความตั้งใจเรียน เพื่อที่จะได้ตอบคำถามที่ผู้วิจัยถามเพื่อเป็นการเก็บสะสมคะแนนในชั้นเรียน

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 7 เรื่อง “Demander et dire l’heure.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ครูเดินเข้ามาในห้องเรียนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และทักทายนักศึกษาดูความเป็นกันเองว่านักศึกษามาเรียนอย่างไรบ้าง ตั้งแต่เรียนมาในภาคเรียนนี้นักศึกษามีความรู้สึกอย่างไร นักศึกษาก็ตอบว่าเรียนแล้วสนุก ได้ความรู้ไม่เหมือนภาคเรียนที่ผ่านมา ครูใจดีมากขึ้น เป็นต้น

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการถามนักศึกษาว่า “วันนี้เป็นวันที่เท่าไร และตอนนี้กี่โมงแล้ว” โดยผู้วิจัยได้ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการถาม และให้นักศึกษาใช้ภาษาฝรั่งเศสในการตอบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดทบทวนบทเรียนที่เคยได้เรียนมาแล้วเกี่ยวกับการบอกเวลาเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นลองถามนักศึกษาคือ “นักศึกษาจำตัวเลขเป็นภาษาฝรั่งเศส 1-100 ได้หรือไม่” ซึ่งผู้วิจัยค่อยๆถามและให้เวลานักศึกษาในการตอบ โดยไม่เร่งรัด เมื่อนักศึกษาท่อง 1-100 เป็นภาษาฝรั่งเศสครบ ผู้วิจัยกล่าวชมนักศึกษาที่นักศึกษายังจำได้อยู่และก็ท่องตัวเลขได้อย่างถูกต้อง จากนั้นผู้วิจัยได้นำนาฬิกาจำลองออกมาเพื่อถามเวลาเป็นภาษาฝรั่งเศสแก่นักศึกษา ซึ่งเป็นการถามเวลาแบบไม่มีเศษ เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนเรื่องการบอกเวลาอย่างง่าย ซึ่งผู้วิจัยค่อยๆให้นักศึกษาคิดย้อนกลับไปเรื่องของการถามเวลา ที่ได้เรียนมาในเทอมที่แล้ว โดยผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับเวลา แล้วค่อยๆให้นักศึกษาได้ฝึกเพื่อฟื้นความจำเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนนี้ จากนั้นกล่าวชมนักศึกษาที่สามารถจำเรื่องที่เรียนไปแล้วได้เป็นอย่างดี เมื่อได้ทบทวนความรู้แล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มสอนเรื่องการบอกเวลาที่เป็นเศษส่วน แล้วให้นักศึกษาได้ฝึกเรื่องการบอกเวลา โดยผู้วิจัยได้พยายามกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามเรื่องเวลา โดยไม่ลืมหืมที่จะเสริมแรงจากการให้รางวัลเรื่องคะแนนพิเศษ

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้เน้น ในกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ คือ การให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด โดยผู้วิจัยได้ทำการปลอบโยน ให้การสนับสนุน และให้ข้อเสนอแนะ รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้ ตลอดจนสร้างความร่วมมือเชิงรุกแก่นักศึกษา โดยใช้คำสั่งที่นักศึกษาชอบทำตาม ก่อนที่จะใช้คำสั่งที่นักศึกษาไม่ชอบ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยที่ในขณะที่มีการเรียนการสอนผู้วิจัยไม่มีการแสดงอารมณ์ในทางลบแก่นักศึกษาเป็น

เด็ดขาด แต่ผู้วิจัยมีการปล่อยให้ผู้เรียนได้รับผลจากการกระทำของตนเอง ในกรณีที่ไม่มีร้ายแรง เขาจะได้เรียนรู้ว่า เขาต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาได้ฝึกการบอกเวลาในสถานการณ์ต่างๆ นักศึกษามีความตั้งใจสูงมากในการเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องนี้ ดังนั้นทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาบทเรียนนี้ได้เป็นอย่างดี นักศึกษาต่างให้ความสนใจกับการอ่านเข็มนาฬิกา เพื่อตอบคำถามเวลา ซึ่งทำให้เห็นว่านักศึกษามีความพยายามในการเรียนรู้เรื่องการบอกเวลาเป็นภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าเนื้อหาจะค่อนข้างยาก นอกจากนี้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการอ่านบทสนทนา บทความ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ตลอดจนนักศึกษามีความรู้สึกที่ดี มีความสุขในการเรียนทักษะการอ่าน

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 8 เรื่อง “Le Tour de France.”

การนำเข้าสู่บทเรียน วันนี้ครูเข้ามาในห้องเรียนด้วยรอยยิ้ม พร้อมกันนั้น ได้มีนักศึกษาพูดทักทายครูกันอย่างต่อเนื่อง ครูทักทายกับนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง จากนั้นครูถามนักศึกษาว่า “นักศึกษาคิดว่ากีฬาประเภทใดที่เป็นกีฬาที่ขึ้นชื่อของชาวฝรั่งเศส” คำตอบที่นักศึกษาตอบเป็นคำตอบที่หลากหลาย เช่นบางคนบอกว่าฟุตบอล บางคนบอกว่ากีฬาเบตอง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยบอกว่าใช่แล้ว แล้วไม่ลืมที่จะกล่าวชมเชยนักศึกษาที่มีความรู้รอบตัวดีมาก แต่ที่สำคัญผู้วิจัยถามกับนักศึกษาต่อไปว่า แล้วนักศึกษารู้จักการแข่งขันจักรยานตูเดอฟรองซ์หรือไม่ นักศึกษาต่างตอบว่ารู้จัก

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูได้เริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการให้นักศึกษาดูวิดีโอที่ชื่อเรื่อง Le Tour de France แล้วให้นักศึกษาตอบคำถามในใบงานที่ผู้วิจัยได้แจกให้ เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกหัดเรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบฝึกหัดอีกครั้งแล้วเฉลยแบบฝึกหัดพร้อมกัน โดยการดูวิดีโออย่างช้าๆอีกรอบเพื่อที่นักศึกษาจะได้หาคำตอบจากวิดีโอที่ช้ไปพร้อมๆกัน และกิจกรรมสุดท้ายผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องราวของ Le Tour de France ที่ได้ดูจากวิดีโอและอ่านจากบทอ่านที่ผู้วิจัยได้แจกให้ แล้วให้นักศึกษาอาสาสมัครออกมาแนะนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยอาสาสมัครที่ว่านี้ผู้วิจัยมุ่งไปที่นักศึกษาที่ไม่มีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก และผู้วิจัยได้ให้เขาลองพูดดู แล้วบอกว่ามันไม่ยากอย่างที่นักศึกษาคิดหรอก พร้อมกันนั้นครูได้ให้กำลังใจแก่นักศึกษา กิจกรรมนี้ก็ผ่านไปได้อย่างดี เด็กกลุ่มนี้ดูมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ ผู้วิจัยได้เน้นวินัยเชิงบวก เรื่อง การให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด โดยผู้วิจัยได้สร้างความร่วมมือเชิงรุกแก่นักศึกษา โดยใช้คำสั่งที่นักศึกษาชอบทำตาม ก่อนที่จะใช้คำสั่งที่นักศึกษาไม่ชอบ ผู้วิจัยได้ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ ช่วยชี้แนะแนวทางให้เขาตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเองด้วยตัวเอง ด้วยการให้ทำที่ที่อบอุ่น รวมทั้งให้ความสำคัญกับความพยายามของนักศึกษา ถ้าผู้เรียนเกิดความท้อ ให้มีการชวนคุยในเรื่องที่เขาเคยพยายามแล้วสำเร็จ และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังเน้นในเรื่องของการคำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยที่ผู้วิจัยจะไม่มี การแสดงอารมณ์ในทางลบแก่นักศึกษาเป็นเด็ดขาด แต่ผู้วิจัยมีการปล่อยให้ผู้เรียนได้รับผลจากการกระทำของตนเอง ในกรณีที่ไม่มีร้ายแรง เขาจะได้เรียนรู้ว่า เขาต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมตอบคำถามจากการศึกษาเรื่อง En bref: Le Tour de France ในใบความรู้ได้เป็นอย่างดี นักศึกษาที่มีความสนใจทางด้านกีฬาพึงพอใจที่ได้ดูวิดีโอเกี่ยวกับ Le Tour de France นักศึกษาที่มีความกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม บรรยากาศในห้องเรียนมีความผ่อนคลายไม่เครียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ผู้วิจัยเปิดวิดีโอให้นักศึกษาดู นอกจากนี้ นักศึกษามีความมั่นใจในการทำแบบฝึกหัดการอ่านและมั่นใจในตัวผู้วิจัยมากยิ่งขึ้นในการที่เข้ามาถามสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ และนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและมีความสุขในการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 9 เรื่อง “Ecrire une annonce.”

การนำเข้าสู่บทเรียน วันนี้ผู้วิจัยเข้ามาในห้องเรียนพร้อมกับทักทายนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นถามนักศึกษาว่าทุกวันนี้ นักศึกษาได้เล่นอินเทอร์เน็ตบ้างหรือไม่ จากนั้นผู้วิจัยได้เล่าเรื่องสมัยก่อนของผู้วิจัยเองว่า ไม่มีอินเทอร์เน็ตเหมือนสมัยปัจจุบันนี้ เวลาจะหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสไว้ฝึกการใช้ภาษายากมาก และต้องใช้เวลารอนานกว่าจะได้ตอบกันได้ ซึ่งเมื่อก่อนต้องหาเพื่อนจากการเขียนจดหมาย ผู้วิจัยจึงถามนักศึกษาต่อว่าแล้วมีนักเรียนคนไหนที่ยังเขียนจดหมายหาเพื่อนหรือคนรู้จักอยู่บ้าง ถ้ามีนักศึกษารู้จักเพื่อนได้อย่างไร มีที่อยู่หรือหาเพื่อนทางจดหมายทางไหน แล้วถ้าเป็นทางอินเทอร์เน็ตล่ะ นักศึกษาทำอย่างไรบ้าง นักศึกษาเคยเขียนประกาศ หรือโฆษณาหาเพื่อนบ้างหรือไม่ อย่างไร นักศึกษาต่างก็ช่วยกันตอบคำถามของครูด้วยความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นครูจึงบอกนักศึกษาว่าวันนี้เราจะมาเขียนจดหมายหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสกัน นักศึกษาต่างตื่นเต็นกับกิจกรรมนี้เป็นอย่างมาก

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัย ได้ให้นักศึกษาศึกษารูปแบบของการเขียนจดหมาย แล้วให้นักศึกษาช่วยกันวิเคราะห์รูปแบบจดหมายว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ผู้วิจัยคอยเป็นผู้ให้คำแนะนำในคำตอบ และบอกถึงข้อดีหรือด้านบวกเกี่ยวกับการเรียนภาษาฝรั่งเศส พร้อมทั้งยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเขียนจดหมาย เช่น เพื่อหาเพื่อน หรือเพื่อติดต่องานในอนาคต ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาฝรั่งเศส เมื่อนักศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างจดหมายเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัย ได้ให้นักศึกษาเขียนจดหมายไปหาเพื่อนชาวฝรั่งเศส ซึ่งในคาบเรียนนี้ผู้วิจัย ได้ให้นักศึกษาเขียนประกาศหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสก่อน ทั้งนี้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยากจะเป็นการเรียนรู้ที่ดี

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ ผู้วิจัยได้เน้นการใช้วินัยเชิงบวก เรื่อง การคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา โดยการชี้ให้ผู้เรียนได้เห็นด้านบวก เมื่อนักศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านบวก และแสดงให้เห็นว่าครูสังเกตเห็น แล้วให้การเสริมแรง ผู้วิจัยมีการสื่อความคาดหวังพร้อมให้เหตุผลที่ถูกต้องแก่นักศึกษา ต้องใช้การยับยั้ง และหากอยู่ในสถานการณ์ที่เครียด ให้มีการใช้อารมณ์ขันมาหันเหความสนใจ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้วิจัยต้องมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อพูดคุยกับนักศึกษา โดยมีการช่วยชี้แนะแนวทางให้นักศึกษาได้มีการตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเอง พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยความตั้งใจ และควรต้องใช้ท่าทางในการปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความอบอุ่น ให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกดีเมื่อได้มาเรียน มาปรึกษา และมาพูดคุยกับผู้วิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี นักศึกษาสามารถตอบคำถามจากการอ่าน une petite annonce รวมทั้งนักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจต่อการเขียน une petite annonce หรือป้ายประกาศเป็นภาษาฝรั่งเศส นักศึกษากล้าที่จะถามผู้วิจัยในเรื่องที่ตนเองไม่เข้าใจมากยิ่งขึ้น บรรยากาศในห้องเรียนโดยภาพรวมเต็มไปด้วยความคึกคัก นักศึกษาทุกคนต่างให้ความสำคัญกับงานเขียนของตนเอง

แผนการจัดการเรียนการสอนที่ 10 เรื่อง “La lettre au correspondant français.”

การนำเข้าสู่บทเรียน ในวันที่ผู้วิจัยเข้ามาในชั้นเรียนพร้อมกับทักทายนักศึกษาด้วยความเป็นมิตรด้วยการใช้ภาษาฝรั่งเศส แล้วถามถึงการเรียนที่ผ่านมาในภาคเรียนนี้เป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งนักศึกษามีสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ ผู้วิจัยรับฟังสิ่งที่นักศึกษาพูดด้วยความตั้งใจ โดยไม่มีการขัดจังหวะการพูดของนักศึกษา จากนั้นผู้วิจัยถามนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับเรื่องกีฬาว่านักศึกษามีชอบเล่นกีฬาอะไรกันบ้าง แล้วผู้วิจัยให้นักศึกษาเดินสอบถามหาผู้ที่มีความชอบกีฬาอย่างเดียวกัน กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุด ช่วยกันพูดหน้าชั้นเรียนสั้นๆถึงกีฬาและนักกีฬาที่

สมาชิกในกลุ่มชื่นชอบเป็นภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการพูด การใช้ศัพท์และสำนวนที่จำเป็น ซึ่งถือเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการให้นักศึกษาอ่านจดหมายของ Vincent ในใบความรู้ที่แจกให้ โดยให้นักศึกษาสรุปแบบฟอร์มของจดหมาย คำขึ้นต้นและคำลงท้ายของจดหมายเป็นอย่างไร มีลักษณะอย่างไร นักศึกษาสรุปเนื้อความของจดหมาย ผู้วิจัยได้ถามว่านักศึกษารู้จักบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในจดหมายบ้างไหม และให้นักศึกษาเดาคความหมายของคำว่า “un fana” ซึ่งแปลว่า ผู้คลั่งไคล้ แฟน มาจากคำเต็มที่ว่า fanatique เมื่อให้นักศึกษาช่วยกันสรุปใจความสำคัญของจดหมายเสร็จแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ชื่นชมเรื่องความพยายามในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ นักศึกษาทุกคนต่างมีความสุขกับคำขมนี้นั้น จากนั้นผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเขียนจดหมายตอบ Vincent โดยใช้ข้อมูลจากการหาสมาชิกส่วนใหญ่ของห้องที่ชอบกีฬา และนักกีฬาที่เหมือนกัน ในกิจกรรมตอนต้นชั่วโมง จากนั้นให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนจดหมายกันอ่านในกลุ่ม (กลุ่มชอบกีฬานิดเดียวกัน ซึ่งจำนวนสมาชิกอาจจะไม่เท่ากัน) ให้เพื่อนที่อ่านปรับแก้ไข แล้วเปลี่ยนให้กลุ่มอื่นอ่านและตรวจ จากนั้น จึงเลือกจดหมายฉบับที่ดีที่สุดของกลุ่มที่กำลังตรวจอ่านไว้หนึ่งฉบับ และให้นักศึกษาออกมาอ่านจดหมายแต่ละฉบับที่กลุ่มเลือกไว้ให้ทั้งชั้นเรียนฟัง หรือคิดไว้ที่บอร์ดในห้องเรียน เพื่อให้เพื่อนในชั้นเรียนได้อ่านกัน อีกทั้งถือเป็นการสร้างกำลังใจให้นักศึกษา และเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษาคณะอื่นในห้องเรียน และกิจกรรมสุดท้ายที่ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำคือการให้นักศึกษาเขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวฝรั่งเศส แล้วเล่าให้เพื่อนฟังถึงสิ่งที่นักศึกษาชอบ หรือไม่ชอบอะไร เช่นชอบกีฬาอะไร เป็นต้น การเขียนจดหมายนี้ถือเป็นการเขียนอิสระที่ให้นักศึกษาได้เขียนอะไรที่นอกเหนือคำสั่งลงไปได้ ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสด้วย ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้พยายามกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามเขียนให้เยอะๆ ผิดถูกไม่เป็นไร เพราะมันสามารถแก้ไขได้

การนำวินัยเชิงบวกมาใช้ วินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้เน้นในกิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้ ได้แก่ การคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา ด้วยการให้การเสริมแรงทางบวก ผ่านการให้รางวัลแก่นักศึกษา ซึ่งให้นักศึกษาได้เห็นด้านบวก เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้านบวก และแสดงให้เห็นว่าครูสังเกตเห็น แล้วให้การเสริมแรง ผู้วิจัยมีการสื่อความคาดหวังพร้อมให้เหตุผลที่ถูกต้องแก่นักศึกษา (ต้องใช้การยับยั้ง) และที่สำคัญผู้วิจัยหรือครูต้องมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยท่าทีที่ให้เกิดริ้วรอยยิ้มแจ่มใสเมื่อพูดคุยกับนักศึกษา โดยมีการช่วยชี้แนะแนวทางให้นักศึกษาได้มีภาคตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเอง พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยความตั้งใจ และครูต้องใช้ท่าทางในการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความอบอุ่น ให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกดีเมื่อได้มาเรียน มาปรึกษา และมาพูดคุยกับผู้วิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เน้นวินัยเชิงบวกเรื่องการพยายามให้เกิดความยุติธรรม เท่า

เทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติกับนักศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่นักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งพยายามให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม มีความสุขในการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจในการเรียน และสุดท้ายผู้วิจัยได้เน้นเรื่องความพยายามให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด ทั้งนี้ได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะอย่างเต็มที่

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจเรียนสูง มีความอยากรู้ อยากเห็นและมีความกระตือรือร้นในการเรียน และการที่จะได้เขียนจดหมายไปหาเพื่อนชาว ฝรั่งเศสในสถานการณ์จริง และนักศึกษาทุกคนต่างมีความสุขกับการได้พูดคุยและมีความคาดหวังที่จะได้เขียนจดหมายหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสและเพื่อนตอบจดหมายกลับมาหาตนเองที่ประเทศไทย ดังนั้นบรรยากาศในห้องเรียนในภาพรวมจึงเต็มไปด้วยความคึกคัก เต็มไปด้วยเสียงพูดคุยของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตั้งคำถามและการแนะนำตนเองต่อเพื่อนใหม่ ยิ่งกว่านั้นนักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ทักษะการเขียนมากขึ้น นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศส มีความมั่นใจในการเขียนภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความไว้วางใจในการมาปรึกษาผู้วิจัย ถามปัญหาต่างๆกับผู้วิจัยได้ และมีความไว้วางใจครู และผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง โดยเฉลี่ย
1	44	64	20
2	40	72	32
3	52	68	16
4	48	84	36
5	44	72	28
6	32	68	36
7	44	80	36
8	40	60	20
9	24	60	36
10	60	80	20
11	72	88	16
12	32	60	28
13	48	80	32
14	56	84	28
15	40	88	48
16	44	80	36
17	32	60	28
18	28	84	56
19	44	92	48
20	40	64	24

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการพูด ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง โดยเฉลี่ย
1	32	84	52
2	44	72	28
3	64	64	0
4	36	88	52
5	40	68	28
6	32	64	32
7	32	72	40
8	44	64	20
9	48	64	16
10	52	80	28
11	68	92	24
12	28	68	40
13	44	84	40
14	36	72	36
15	56	88	32
16	52	84	32
17	44	72	28
18	48	76	28
19	56	84	28
20	36	64	28

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการอ่าน ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง โดยเฉลี่ย
1	28	72	44
2	40	72	32
3	72	64	-8
4	40	72	32
5	52	80	28
6	36	72	36
7	36	72	36
8	36	72	36
9	32	72	40
10	48	84	36
11	64	88	24
12	40	64	24
13	40	92	52
14	40	80	40
15	44	92	48
16	56	80	24
17	36	72	36
18	52	80	28
19	52	80	28
20	28	72	44

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการเขียน
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง โดยเฉลี่ย
1	20	80	60
2	32	72	40
3	56	76	20
4	44	64	20
5	40	72	32
6	24	64	40
7	52	72	20
8	44	76	32
9	40	72	32
10	48	80	32
11	60	88	28
12	40	64	24
13	48	88	40
14	32	80	48
15	40	80	40
16	44	92	48
17	24	76	52
18	44	88	44
19	44	72	28
20	36	72	36

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง โดยเฉลี่ย
1	31	75	44
2	39	72	33
3	61	68	7
4	42	77	35
5	44	73	29
6	31	67	36
7	41	74	33
8	41	68	27
9	36	67	31
10	52	81	29
11	66	89	23
12	35	64	29
13	45	86	41
14	41	79	38
15	45	87	42
16	49	84	35
17	34	70	36
18	43	82	39
19	49	82	33
20	35	68	33

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ทักษะการฟังของนักศึกษาก่อนการทดลอง	43.20	11.28			
ทักษะการฟังของนักศึกษาหลังการทดลอง	74.40	10.81	31.20	10.83	12.89**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังของนักศึกษาก่อนการทดลอง เท่ากับ 43.20 และหลังการทดลอง เท่ากับ 74.40 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 31.20 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ทักษะการพูดของนักศึกษาก่อนการทดลอง	44.60	11.03			
ทักษะการพูดของนักศึกษาหลังการทดลอง	75.20	9.50	30.60	11.63	11.77**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดของนักศึกษาก่อนการทดลอง เท่ากับ 44.60 และหลังการทดลอง เท่ากับ 75.20 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 30.60 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ทักษะการอ่านของนักศึกษา ก่อนการทดลอง	43.60	11.53			
ทักษะการอ่านของนักศึกษา หลังการทดลอง	76.60	8.03	33.00	12.51	11.80**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านของนักศึกษา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 43.60 และหลังการทดลอง เท่ากับ 76.60 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 33.00 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ทักษะการเขียนของนักศึกษา ก่อนการทดลอง	40.60	10.40			
ทักษะการเขียนของนักศึกษา หลังการทดลอง	76.40	8.20	35.80	11.12	14.39**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนของนักศึกษา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 40.60 และหลังการทดลอง เท่ากับ 76.40 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 35.80 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ทักษะทางการเรียนของนักศึกษาก่อนการทดลอง	43.00	9.15			
ทักษะทางการเรียนของนักศึกษาหลังการทดลอง	75.65	7.69	32.65	8.00	18.26**

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะ ก่อนการทดลอง เท่ากับ 43.00 และหลังการทดลอง เท่ากับ 75.65 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะ สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะ ก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 32.65 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการท่วงเทียบก่อนและหลังการทดลอง

ข้อ	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ	
1	ด้านการเรียนการสอนของครู	3.06	ปานกลาง	4.79	มากที่สุด	14.97**
	- การนำเข้าสู่บทเรียน	3.10	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	
	- การทบทวนความรู้เดิม ก่อนที่จะเรียนบทเรียนใหม่	2.95	ปานกลาง	4.80	มากที่สุด	
	- เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน	3.05	ปานกลาง	4.75	มากที่สุด	
	- อธิบายเนื้อหาการเรียนด้วยน้ำเสียงที่เสียงดัง ฟังชัด	3.25	ปานกลาง	4.90	มากที่สุด	
	- มีการสอนเชื่อมโยงต่อเนื่องจากบทเรียนเดิม	3.05	ปานกลาง	4.65	มากที่สุด	
	- นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	3.00	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	
2	ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน	2.74	ปานกลาง	4.76	มากที่สุด	17.76**
	- นักศึกษามีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอน	2.75	ปานกลาง	4.65	มากที่สุด	
	- นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	2.80	ปานกลาง	4.65	มากที่สุด	
	- ครูใช้คำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นได้เพียงใด	2.55	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	
	- นักศึกษาทุกคนมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	2.85	ปานกลาง	4.80	มากที่สุด	
	- นักศึกษามีความพึงพอใจกับการได้ร่วมกิจกรรมการเรียน	2.80	ปานกลาง	4.75	มากที่สุด	

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ	
3	ด้านบรรยากาศในห้องเรียน	2.84	ปานกลาง	4.83	มากที่สุด	14.26
	- บรรยากาศในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้	2.95	ปานกลาง	4.90	มากที่สุด	
	- การจัดตำแหน่งที่นั่งของนักศึกษาในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	2.75	ปานกลาง	4.80	มากที่สุด	
	- สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นห้องแห่งการเรียนรู้	2.85	ปานกลาง	4.75	มากที่สุด	
	- บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยรอยยิ้มและความสนุกสนาน	2.80	ปานกลาง	4.95	มากที่สุด	
	- บรรยากาศในห้องเรียนสามารถสร้างกำลังใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา	2.85	ปานกลาง	4.75	มากที่สุด	
	4	ด้านสื่อการเรียนการสอนของครู	2.45	น้อย	4.60	
- ความน่าสนใจของการใช้สื่อการสอนของครู	2.50	ปานกลาง	4.65	มากที่สุด		
- การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	2.40	น้อย	4.45	มาก		
- การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อเนื้อหาในแต่ละบทเรียน	2.40	น้อย	4.60	มากที่สุด		
- การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูมีความทันสมัย	2.50	ปานกลาง	4.60	มากที่สุด		
- การนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูสามารถทำให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ได้ สถานการณ์จริง	2.45	น้อย	4.70	มากที่สุด		

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		\bar{x}	ระดับ	\bar{x}	ระดับ	
5	ด้านการใช้นัยเชิงบวกใน ห้องเรียนของครู	3.08	ปานกลาง	4.84	มากที่สุด	19.04
	- ครูเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	3.15	ปานกลาง	4.90	มากที่สุด	
	- การสร้างวินัยในตนเองให้นักศึกษา	3.15	ปานกลาง	4.70	มากที่สุด	
	- ครูมีความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติกับนักศึกษาทุกคน	3.10	ปานกลาง	4.80	มากที่สุด	
	- การเสริมแรงและการให้กำลังใจแก่นักศึกษาในเวลาเรียน โดยการให้การอธิบายสิ่งต่างๆแก่นักศึกษาอย่างมีเหตุผล	3.10	ปานกลาง	4.90	มากที่สุด	
	- การจัดกิจกรรมต่างๆ เคารพศักดิ์ศรีและการตัดสินใจของนักศึกษา	3.10	ปานกลาง	4.90	มากที่สุด	
	- เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่มนักศึกษา	3.05	ปานกลาง	4.80	มากที่สุด	

** ระดับนัยสำคัญ .01

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ของ นักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนการทดลอง	3.06	0.48			
ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการทดลอง	4.79	0.19	1.73	0.29	14.97**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของ นักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.06 และหลังการทดลอง เท่ากับ 4.79 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูสูงขึ้นกว่า ก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการจัดการ เรียนการสอนของครูก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 1.73 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนการทดลอง	2.74	0.45			
ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการทดลอง	4.76	0.18	2.02	0.27	17.76**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของ นักศึกษาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.74 และหลังการทดลอง เท่ากับ 4.76 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนการสอนสูงขึ้นก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบการประเมินความพึง พอใจของนักศึกษาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนและหลังการทดลองมีค่า ความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 2.02 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านบรรยากาศในห้องเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนการทดลอง	2.84	0.52			
ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการทดลอง	4.83	0.22	1.99	0.30	14.26**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านบรรยากาศในห้องเรียนของนักศึกษาก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.84 และหลังการทดลอง เท่ากับ 4.83 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อบรรยากาศในห้องเรียนสูงขึ้นก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบรรยากาศในห้องเรียนก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 1.99 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอนของครูก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนการทดลอง	2.45	0.72			
ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการทดลอง	4.60	0.32	2.02	0.40	12.38**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอนของครู ก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.45 และหลังการทดลอง เท่ากับ 4.60 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูสูงขึ้นก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 2.02 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครูก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t
ความพึงพอใจของนักศึกษาก่อนการทดลอง	3.08	0.30			
ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการทดลอง	4.84	0.20	1.93	0.10	19.04**

** ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครูก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.08 และหลังการทดลอง เท่ากับ 4.84 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครูสูงขึ้นก่อนการทดลอง และจากการเปรียบเทียบการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูก่อนและหลังการทดลองมีค่าความแตกต่าง (Mean Difference) เท่ากับ 1.93 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเขียนสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเขียนสะท้อนคิดจากการเรียนรู้ และความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อการเรียนการสอนและครูผู้สอนซึ่งคือตัวผู้วิจัยเองทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน สรุปแล้วจากการทำการวิจัยทั้งหมด 10 ครั้ง ตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้วางไว้ นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 20 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ชื่อในห้องเรียนเป็นภาษาฝรั่งเศส แบ่งเป็นนักศึกษาชายจำนวน 3 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 18 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ส่งการสะท้อนคิดเกือบทุกครั้ง ตามตารางสรุปการส่งสะท้อนคิดของนักศึกษา ดังนี้

ตาราง 18 การสรุปการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษา

คนที่	นักศึกษา	การส่งสะท้อนคิด	หมายเหตุ
1	Olivier	10 ครั้ง	-
2	François	10 ครั้ง	-
3	Robert	10 ครั้ง	-
4	Jeanne	10 ครั้ง	-
5	Josette	9 ครั้ง	ขาดเรียนครั้งที่ 4
6	Nadine	10 ครั้ง	-
7	Nanette	10 ครั้ง	-
8	Marie	10 ครั้ง	-
9	Nathalie	10 ครั้ง	-
10	Sylvie	10 ครั้ง	-
11	Claudine	9 ครั้ง	ลาป่วยครั้งที่ 7
12	Philomène	10 ครั้ง	ขาดเรียนครั้งที่ 2
13	Marianne	7 ครั้ง	ขาดเรียนครั้งที่ 2,3,5
14	Coralie	10 ครั้ง	-
15	Anna	10 ครั้ง	-
16	Gaëlle	10 ครั้ง	-
17	Céline	10 ครั้ง	-
18	Cécile	10 ครั้ง	-
19	Christine	10 ครั้ง	-
20	Hélène	10 ครั้ง	-

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 1

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เขียนสะท้อนคิดจากการเรียนการสอนในวันนี้ว่า การเรียนการสอนในวันนี้มีความสนุกสนาน เฮฮา ไม่เครียด เนื้อหาในการเรียนการสอนในวันนี้ไม่ยากเป็นเพียงแค่การทบทวนความรู้เดิมในเรื่องการตกทายเป็นภาษาฝรั่งเศส นักศึกษารู้สึกดีที่ได้ทำข้อตกลงในห้องเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาต่างได้แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ตนเองคิดและอยากให้ห้องเรียนเป็น ฉะนั้นบรรยากาศในห้องเรียนในวันนี้จึงเป็นบรรยากาศการเรียนการสอนที่สนุกสนาน นักศึกษาต่างมีความสุขในการเรียน และนักศึกษาต่างก็รู้สึกว่าเป็นวันที่เริ่มต้นการเรียนการสอนที่ดี

ความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอน นักศึกษาได้เขียนสะท้อนคิดว่าผู้วิจัยได้เข้าสอนได้ตรงเวลา แต่ง่ายได้เรียบร้อย ผู้วิจัยมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ใจดี หากนักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียนหรือเนื้อหาต่างๆ นักศึกษาสามารถถามผู้วิจัยได้ซึ่งก็ทำให้นักศึกษาอยากเรียนภาษาฝรั่งเศสกับผู้วิจัยมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นักศึกษามีความคิดเห็นว่าผู้วิจัยมีการรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา สามารถปรึกษาปัญหาต่างๆกับผู้วิจัยได้ทุกเรื่อง ผู้วิจัยทำให้นักศึกษากล้าที่จะพูดภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น และสิ่งทีนักศึกษาชอบมากที่สุดในตัวผู้วิจัยคือการที่ผู้วิจัยได้เล่าประสบการณ์ส่วนตัวให้นักศึกษาฟัง ซึ่งก็ทำให้นักศึกษามีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้อีกขึ้น

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 2

สำหรับการเรียนการสอนในวันนี้ นักศึกษาได้เขียนสะท้อนคิดในเรื่องนี้ไว้ว่า นักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมวันหยุดพักผ่อนของชาวฝรั่งเศส ซึ่งทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆของชาวฝรั่งเศส นักศึกษาชอบเรื่องราวจากวิดีโอที่ผู้วิจัยนำมาให้ชม เพราะมีความน่าสนใจและไม่น่าเบื่อในเวลาเรียน นอกจากนี้นักศึกษายังรู้สึกสนุกสนาน เมื่อผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาได้พูดเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวในวันหยุดพักผ่อนของนักศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกอยากไปเที่ยวและไปเรียนต่อที่ประเทศฝรั่งเศสจากการได้ชม

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ผู้วิจัยมีความเป็นกันเองมาก ซึ่งทำให้นักศึกษาอยากเรียนมากขึ้นกว่าเดิม นักศึกษารู้สึกว่าการอธิบายเนื้อหาในบทเรียนของผู้วิจัยนั้นสามารถเข้าใจได้ง่าย ซึ่งทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าเดิม ยิ่งกว่านั้นนักศึกษายังรู้สึกว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสนั้น ไม่ได้ยากอย่างที่เคียดคิดเองทำให้นักศึกษากล้าที่จะตอบคำถามที่ผู้วิจัยถาม รวมทั้งกล้าที่จะออกไปพูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 3

การเรียนการสอนในวันนี้ ผู้วิจัยได้สอนเรื่อง Emploi du temps ตารางเรียนของชาวฝรั่งเศส นักศึกษารู้สึกว่ามีความกระตือรือร้นในการเรียนมาก เพราะอยากใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับวิชาเรียนเป็นภาษาฝรั่งเศสไปใช้พูดกับเพื่อนๆ นักศึกษาชอบที่จะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนเพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และไม่รู้สึกเฉยๆ นอกจากนี้ในการด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความรู้สึกว่านักศึกษาชอบเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศสเพราะทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ใหม่จากการเล่าเรื่องของครูที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของชาวฝรั่งเศส รวมทั้งการใช้ชีวิตในโรงเรียนของนักศึกษา

สำหรับผู้วิจัยนั้น นักศึกษารู้สึกว่าผู้วิจัยเป็นคนที่มีความดีกับนักศึกษาทุกคน ผู้วิจัยมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษามาก แล้วผู้วิจัยก็มีการให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ ซึ่งทำให้นักศึกษามีแรงบันดาลใจในการเรียน นอกจากนี้นักศึกษามีความรู้สึกว่าครูมีการสอนแบบเป็นกันเอง ซึ่งทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกเกร็งเวลาเรียน และนักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยมีการแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย เสื้อผ้ามีสีสันสดใส นักศึกษามีความรู้สึว่ามองแล้วเกิดความสดชื่น ไม่เครียดและชอบมองเวลาครูสอน เพราะดูไม่น่าเบื่อ

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 4

วันนี้นักศึกษาเรียนเรื่องการบรรยายครอบครัวของฉันเป็นภาษาฝรั่งเศส นักศึกษามีความรู้สึว่าตนเองสามารถพูดบรรยายครอบครัวของฉันเป็นภาษาฝรั่งเศสได้ โดยที่ผู้วิจัยได้สอนโดยการใช้ศัพท์ สำนวนง่ายๆ ซึ่งสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน โดยที่นักศึกษาไม่ต้องหาศัพท์สำนวนที่ยากๆ มาใช้ นักศึกษาจึงรู้สึกว่าการคิดเอาคำง่ายๆ มาใช้สามารถสื่อความหมาย และสื่อสารกับชาวฝรั่งเศสได้ โดยไม่ต้องทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก นักศึกษาส่วนใหญ่ต่างเขียนสะท้อนคิดว่าการเรียนในวันนี้มีความสุข เพราะตนเองได้แสดงออกทางการพูด อธิบาย บรรยาย ครอบครัวของตนเองเป็นภาษาฝรั่งเศสให้เพื่อนๆ ฟัง อีกทั้งยังได้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ซึ่งก็ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ เวลาในการเรียนวิชานี้ผ่านไปเร็วมาก

สำหรับตัวผู้วิจัย ในวันนี้นักศึกษาเขียนสะท้อนคิดว่าชอบตอนที่ผู้วิจัยเล่าเรื่องครอบครัวของผู้วิจัยเองเป็นภาษาฝรั่งเศส เพราะฟังผู้วิจัยเล่าแล้วดูเหมือนว่าจะไม่ยากเลย ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการที่อยากจะพูดให้ได้แบบที่ผู้วิจัยพูดให้ฟังบ้าง นักศึกษาบางคนแสดงความรู้สึว่ารู้สึกประทับใจในตัวผู้วิจัยที่รับฟังเรื่องราวของตนเองเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าบางครั้งอาจจะมึนหรือผิดพลาดบ้างแต่ผู้วิจัยไม่เคยขัดจังหวะการพูด หรือพูดแทรกเลย นอกจากนี้นักศึกษายังมีความรู้สึว่าผู้วิจัยได้มีการเปิดโอกาสในการแสดงออกในห้องเรียนให้นักศึกษาทุกคนอย่างเท่า

เทียมกัน และสุดท้ายนักศึกษาได้บอกว่าอยากเป็นคนที่มีอารมณ์ดี ไม่เครียดเหมือนผู้วิจัยที่สามารถเล่าเรื่องต่างๆให้ผู้อื่นฟังได้อย่างมีความสุขเสมอ

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 5

การเรียนการสอนในวันนี้เป็นเรื่องของโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับการตั้งคำถามโดยใช้คำว่า “quel” นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยสอนให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนอย่างช้าๆและไม่มีการบังคับให้นักศึกษาต้องพูดให้ได้ทันที แต่ผู้วิจัยมีการให้กำลังใจในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งก็ทำให้นักศึกษารู้สึกดี มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น เพราะเห็นความตั้งใจสอนของผู้วิจัย จึงอยากที่จะเรียนให้เข้าใจให้ได้ อีกประการหนึ่งนักศึกษากล่าวว่ามีความตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะอยากได้คะแนนพิเศษ และของรางวัลจากผู้วิจัยเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการสะสมคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และรู้สึกว่าเกิดความสนุกสนานและความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น เพราะได้รับแรงจูงใจในการเรียน

นักศึกษามีความรู้สึกต่อตัวผู้วิจัยคือ ผู้วิจัยชอบทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ซึ่งก็ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกต่อการเรียนว่าไม่ยากจนเกินไป ทำให้ยากเรียนไปเรื่อยและยากที่จะพูดภาษาฝรั่งเศสให้ได้อย่างคล่องแคล่วเหมือนผู้วิจัย นอกจากนี้ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าผู้วิจัยมีแนวการสอนที่แปลก สามารถใช้ตัวเองเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นการเล่าเรื่องต่างๆ การพูดคุยอย่างเป็นกันเอง การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และรวมทั้งการแต่งตัวของผู้วิจัยที่นักศึกษากล่าวว่าสดใส น่ารักและชวนมอง

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 6

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้ นักศึกษาได้เรียนเรื่องการใช้นำนวนเรื่อง Demander et dire où on va ? ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถามและตอบเรื่องของสถานที่ เช่น ไปที่ไหน หรือมาจากไหน เป็นต้น นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองได้เรียนรู้เรื่องการใช้นำนวนเรื่องการบอกตำแหน่งของสถานที่ต่างๆได้ ซึ่งนักศึกษาคิดว่าตนเองเรียนไปแล้วสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันเมื่อพบปะกับชาวฝรั่งเศส นอกจากนี้ นักศึกษามีความรู้สึกว่าชอบสื่อการเรียนการสอนของผู้วิจัยที่เป็นรูปภาพ และแผนผังเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเอง นักศึกษามีความรู้สึกว่าน่ารักดี และไม่คิดว่าผู้วิจัยจะนั่งทำสื่อการเรียนการสอนประเภทนี้

สำหรับในวันนี้ นักศึกษามีความรู้สึกต่อผู้วิจัยในภาพรวมคือ รู้ว่าประทับใจในตัวผู้วิจัยที่สามารถทำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นรูปภาพและแผนผังที่ตั้งของสถานที่ต่างๆออกมาได้สวยงามและนำมาใช้ในการเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การพูดเพื่ออธิบายเส้นทางต่างๆได้อย่างน่าสนใจ สนุกสนาน นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยมีความตั้งใจในการเรียนการสอนดีมาก ซึ่งทำให้นักศึกษา

เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้กับผู้วิจัยมากขึ้น เพราะเห็นความตั้งใจและใส่ใจของผู้วิจัยที่มีต่อการเรียน และนักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษายังรู้สึกกับผู้วิจัยใจดี มีความเป็นกันเองกับนักศึกษาและรับฟัง นักศึกษาในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหรือเรื่องราวต่างๆ ของนักศึกษา นักศึกษาจึงอยากเล่าทุกอย่างให้ผู้วิจัยฟัง เพราะคิดว่าผู้วิจัยจะรับฟังและไม่ดูค่านั่นเอง ยิ่งกว่านั้น นักศึกษามีความมั่นใจในตัวผู้วิจัยว่า เมื่อมีปัญหาและมาปรึกษากับผู้วิจัยแล้ว ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาในเรื่องการเรียน หรือเรื่องอื่นๆ นักศึกษารู้สึกมั่นใจว่าผู้วิจัยจะต้องรับฟังและแนะแนวทางที่ดีให้เสมอ นักศึกษาจึงอยากที่จะเข้ามาพูดคุยกับผู้วิจัยอยู่เสมอ ไม่ว่าจะในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 7

ในวันนี้ นักศึกษาได้เรียนเรื่องการอ่านเวลาและบอกเวลาเป็นภาษาฝรั่งเศส นักศึกษามีความสุขที่ได้ฝึกพูด ได้ตอบคำถามกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ซึ่งทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อเพราะได้ทำกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย ทั้งการถามและตอบเรื่องเวลา การแสดงบทบาทสมมติเรื่องการบอกเวลา นักศึกษามีความรู้สึกว่าได้ฝึกทักษะจริงที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อผู้วิจัยในวันนี้ คือ นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ผู้วิจัยมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา โดยที่ผู้วิจัยไม่รังเกียจที่จะตอบคำถามซ้ำๆ ที่นักศึกษามาถาม อีกทั้งยังเต็มใจที่จะอธิบายและพูดให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดกำลังใจในการเรียนรู้มากกว่าเดิม

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 8

การเรียนการสอนในวันนี้ นักศึกษามีความรู้สึกว่าได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างเต็มที่ ยิ่งกว่านั้น นักศึกษายังมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกีฬาที่มีชื่อเสียงของชาวฝรั่งเศส ซึ่งคือการแข่งจักรยาน ตูเดอพรองซ์ อีกด้วย นักศึกษามีความรู้สึกว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ที่บางคนยังไม่เคยได้รู้มาก่อน นักศึกษาบางคนมีความรู้สึกว่าการได้ชมวิดีโอที่สนั้นเป็นการเปิดโลกกว้างของตนอีกวิธีหนึ่ง บางครั้งการได้เห็น ได้ชม ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากกว่าการเรียนแบบปกติธรรมดา ดังนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมักจะลงความคิดเห็นกันว่าการได้ชมวิดีโอที่สนั้นทำให้บรรยากาศการเรียนดูมีสีสันมากกว่าเดิม จึงอยากให้ผู้วิจัยนำวิดีโอที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศสมาเปิดให้ชมบ่อยๆ เพราะการเรียนการสอนแบบนี้ น่าสนใจมากกว่าที่นั่งเรียนเฉยๆ โดยที่ผู้เรียนไม่มีความรู้สึกร่วม เป็น

สำหรับผู้วิจัยนั้น นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยใจดีมาก โดยผู้วิจัยเปิดกว้างรับความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ เมื่อมีการพูดแสดงความคิดเห็นการเปรียบเทียบ วัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศสและของไทย อีกทั้งผู้วิจัยยังสามารถให้เหตุผลได้เป็นอย่างดี จนกระทั่ง นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีเหตุผลที่สามารถพูดให้นักศึกษายอมรับได้ ยิ่งกว่านั้น

นักศึกษามีความรู้สึกว่าผู้วิจัยเป็นผู้สอนที่มีความทุ่มเทในการสอน นักศึกษาจะชอบตรงที่ผู้วิจัยพูดเสียงดังฟังชัด และอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 9

วันนี้การเรียนเป็นเรื่องของการฝึกทักษะด้านการเขียน วันนี้ผู้วิจัยจึงได้ให้นักศึกษาเขียนประกาศสั้นๆเพื่อหาเพื่อนชาวฝรั่งเศส นักศึกษามีความรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เขียนประกาศเพื่อหาเพื่อนชาวฝรั่งเศส นักศึกษาคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ท้าทาย และไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะทำได้ เพราะคิดมาเสมอว่ามันยาก แต่วันนี้นักศึกษาสามารถทำได้จริง และก็รู้สึกประทับใจเป็นอย่างมากที่ตนเองสามารถเขียนได้เหมือนที่เพื่อนๆในห้องทำได้เช่นกัน จึงรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถขึ้นมาทันทีจากที่เคยคิดว่าเสมอว่าตัวเองเรียนไม่เก่ง นอกจากนี้นักศึกษายังมีรู้สึกว่าเรียนภาษาฝรั่งเศสไม่ใช่เรื่องที่ยากสำหรับตนอีกต่อไป เพราะการใช้คำง่ายๆที่เข้าใจง่ายก็สามารถนำมาเขียนได้ ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องใช้คำศัพท์ที่ยากและสับสนเท่านั้น ดังนั้นนักศึกษารู้สึกว่าตนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งบางคน มาถามที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติมกับผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงได้แนะนำให้ไปเรียนที่สมาคมภาษาฝรั่งเศสเชียงใหม่

ในด้านความรู้ที่นักศึกษามีต่อผู้วิจัยคือ นักศึกษาบอกว่ารู้สึกได้แนวคิดจากการเรียนภาษาฝรั่งเศสจากผู้วิจัยในเรื่องของการรู้จักทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย และไม่ต้องทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก นักศึกษาบอกว่าชอบมากเวลาที่ครูสอนนั้นดูง่ายมาก แต่เมื่อจะนำไปใช้มันดูเหมือนยาก แต่พอได้แนวคิดจากครูดูเหมือนเป็นแรงบันดาลใจในการเรียน เพราะไม่ใช่เรื่องยากอย่างที่คิด

ผลการเขียนสะท้อนของนักศึกษาครั้งที่ 10

กิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้เป็นเรื่องของการเขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวฝรั่งเศส นักศึกษาบอกว่าเรียนจดหมายถึงเพื่อนชาวฝรั่งเศสทำให้ตนมีกำลังใจกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะมันเป็นเรื่องจริงที่เราสามารถได้เพื่อนที่เป็นชาวฝรั่งเศสไว้ติดต่อสื่อสารเพื่อฝึกทักษะทางภาษาฝรั่งเศสของตนได้ นักศึกษารู้สึกว่าตนมีความตื่นเต้นมากที่จะได้ติดต่อเพื่อนชาวฝรั่งเศส นักศึกษารู้สึกชอบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้เพราะท้าทายดี และได้ฝึกการเขียนอย่างจริงจัง

สำหรับตัวผู้วิจัยนั้น นักศึกษารู้สึกว่าผู้วิจัยเอาใจใส่ต่อนักศึกษาเป็นอย่างมากเพราะผู้วิจัยต้องตรวจงานเขียนของนักศึกษาทุกคน โดยที่ไม่รู้สึกเหนื่อยเลย นักศึกษาจึงรู้สึกประทับใจในความตั้งใจสอน และความใส่ใจที่ผู้วิจัยมีต่อนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าตลอดเวลาในห้องเรียนจะมีเสียงนักศึกษาเรียกหาผู้วิจัยอยู่ตลอดเวลา แต่ผู้วิจัยก็ไม่มีสีหน้าที่จะเบื่อเลย นักศึกษาบอกว่ารักผู้วิจัยและอยากให้ผู้วิจัยเป็นแบบนี้ตลอดไป

จากการเขียนสะท้อนคิดจากนักศึกษาทั้ง 10 ครั้ง ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครูผู้สอนมีความใจดี มีความเป็นกัลยาณมิตรกับนักศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจในตัวครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี สามารถที่จะเข้ามาปรึกษาเรื่องการเรียนและเรื่องต่างๆ ได้ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าครูมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งครูสามารถรับฟังปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนว่าครูมีความพยายามตั้งใจสอนเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียน ครูเป็นผู้ที่มีความเมตตาต่อศิษย์ ครูเป็นคนที่อารมณ์ดี เมื่อได้เรียนกับครูแล้วไม่เครียด นักศึกษารู้สึกมีความสุขและสนุกสนานเมื่ออยู่ในห้องเรียน ยิ่งกว่านั้นครูยังเป็นตัวแบบที่ดีในการเรียนและการดำเนินชีวิตของผู้เรียนอีกด้วย และที่สำคัญที่สุดคือครูได้มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นมากที่สุด และขอการสะสมคะแนนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของครูมากที่สุด ทั้งนี้ นักศึกษากล่าวว่าการสะสมคะแนนนี้ถือเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน และการอยากมาเรียน ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ

2. ด้านการจัดเนื้อหาการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาทุกคนต่างมีความพึงพอใจในเนื้อหาการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาที่ครูนำมาสอนนั้นเป็นเนื้อหาที่ไม่ยากสำหรับนักศึกษามากเกินไป อีกทั้งครูมีส่วนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาในการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยการที่ครูจะมีการทบทวนบทเรียนทุกครั้งก่อนที่ครูจะเริ่มสอนบทเรียนใหม่ นอกจากนี้นักศึกษายังกล่าวว่าเนื้อหาการเรียนการสอนของครูนั้นมีการเชื่อมโยงกันระหว่างบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้วกับบทเรียนใหม่ที่กำลังจะได้เรียน ดังนั้นในด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนของครูเอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก อีกทั้งครูพยายามให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน รวมทั้งการฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งก็ทำให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูกจากการฝึกฝน จนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อได้มาเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสนั้นจะต้องเกิดความสุขสนุกสนาน ห้องเรียนเต็มไปด้วยการพูดคุยกันถึงเรื่องที่เรียน และห้องเรียนจะต้องเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ การพูดฝึกฝนทักษะต่างๆที่ครูได้กำหนดให้นักศึกษาต่างๆก็บอกว่าทุกครั้งที่จะมาเรียนวิชานี้ต่างก็เกิดความตื่นเต้นและมีการเตรียมตัวที่จะมาเรียนกันอย่างเต็มที่ทั้งนี้เพราะมีแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้นักศึกษายังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนว่าบรรยากาศในห้องเรียนมีชีวิตชีวามาก ทุกคนต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และได้แสดงออกความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่โดยที่ครูไม่

เคยดำเนินเลย รวมทั้งครูจะให้กำลังใจในการเรียนและการฝึกฝนทักษะต่างๆอยู่ตลอดเวลา ซึ่งก็ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนานและบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนที่ครูได้นำออกมาใช้ประกอบการเรียนการสอน และนักศึกษาต่างแสดงความคิดเห็นในการเขียนสะท้อนคิดว่าสื่อการเรียนการสอนของครูน่าสนใจ และการนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะสื่อสามารถทำให้นักศึกษาได้เห็นภาพเพื่อสร้างความเข้าใจในบทเรียนให้แก่ศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งมากกว่าการที่ครูพูดอธิบายเฉยๆ นอกจากนี้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนของครูมีความทันสมัย มีสีสันที่สวยงามเหมาะแก่การนำมาสอนนักศึกษาเพราะสื่อการเรียนการสอนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ ยิ่งกว่านั้นสื่อที่ครูนำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นทำให้นักเรียนได้ใช้ฝึกจริง เหมือนกับอยู่ในสถานการณ์จริง เช่นการนำนาฬิกาจำลองมาใช้ในห้องเรียนเพื่อบอกเวลา นักศึกษาสามารถใช้สื่อนี้ในการฝึกได้จริง

จากการสะท้อนคิดของนักศึกษาทั้ง 10 ครั้งนั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทุกคนต่างมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนที่ครูใช้วินัยเชิงบวกมาประกอบการเรียนการสอน ซึ่งทำให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นกว่าภาคเรียนที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นความพึงพอใจในด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนของครู

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบมีกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผล การใช้นัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 20 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มี ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว แบบประเมินความพึงพอใจนี้เป็นแบบเลือกตอบ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามแบบของ Likert ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 27 ข้อ ที่ได้ทดลองหาค่าความ เชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.92 มา ใช้ในการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการ สอน จำนวน 10 แผน

2. แผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 แผน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ทดลองเครื่องมือ และดำเนินการวิจัย รวมเวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ คือทุกวันจันทร์และวันพุธ รวมทั้งการเก็บคะแนนทั้ง ก่อนและหลังการทดลอง ดำเนินการตลอดช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2553 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2553

3. แบบทดสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่ง เนื้อหาของแบบทดสอบได้กำหนดให้มีเนื้อหาครบตามแผนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 10 แผน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการผลการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อ การท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาผ่านการเรียนรู้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อนการทดลองและ หลังการทดลอง

1.1 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ การฟังเท่ากับ 43.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.28 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 74.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.81 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อน การทดลอง

1.2 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ การพูดเท่ากับ 44.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.03 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 75.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.50 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านทักษะการพูดของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการพูดของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อน การทดลอง

1.3 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ การอ่านเท่ากับ 43.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.53 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 76.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.03 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านทักษะการอ่านของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการอ่านของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อน การทดลอง

1.4 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ การเขียนเท่ากับ 40.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.40 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 76.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านทักษะการเขียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการเขียนของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อน การทดลอง

1.5 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะทั้ง 4 ด้านเท่ากับ 43.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.15 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.69 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะทั้ง 4 ด้านของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะทั้ง 4 ด้านของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

2. ผลของการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาพบว่า

2.1 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอนของครูเท่ากับ 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 และหลังการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอนของครูหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

2.2 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา เท่ากับ 2.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และหลังการทดลอง นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

2.3 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านบรรยากาศในห้องเรียนเท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 และหลังการทดลอง นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านบรรยากาศในห้องเรียน ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านบรรยากาศในห้องเรียน หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

2.4 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนการสอนของครู เท่ากับ 2.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 และหลังการทดลอง นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านสื่อการ

เรียนการสอนของครูก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนการสอนของครู หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

2.5 ก่อนการทดลองนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู เท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และหลังการทดลอง นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

จากผลการทดลองการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ชำต้น แสดงให้เห็นว่าการใช้วินัยเชิงบวกในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผลทำให้นักศึกษามีผลการเรียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และยิ่งกว่านั้น นักศึกษายังมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของครู ไม่ว่าจะ เป็นด้านการเรียนการสอน ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา ด้านบรรยากาศในห้องเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนของครู และด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครูสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการใช้วินัยเชิงบวกสามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวแก่นักศึกษาได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลองการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวนั้นมีทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสที่ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวนี้มากกว่าก่อนการทดลอง จึงอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ก่อนการทดลองนั้นนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการศึกษาอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง หลังการทดลอง พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หรือคะแนนจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีการนำหลักการวินัยเชิงบวกเข้าไปเพื่อครูจะได้ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเข้าใจ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนและมีความตั้งใจเรียน ส่งงานและเข้าห้องเรียนอย่างตรงเวลา ตลอดจนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส และวินัยเชิงบวกที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้มีอยู่ 7 ประการ ซึ่งผู้วิจัยนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส วินัยเชิงบวกทั้ง 7 ประการ

ได้แก่ การเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา การพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การคำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน การคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน สร้างความยุติธรรม เท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติกับนักศึกษา และเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม นอกจากนี้การที่มีการนำเทคนิควินัยเชิงบวกเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสนั้น ได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Stern (1983: 274) ซึ่งมีความเชื่อ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเทคนิควิธีการสอนเรื่อยๆ เพราะถูกบังคับด้วยอิทธิพลที่อยู่รอบด้าน เช่น ความจำเป็นทางด้านภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์การเมือง วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี รวมทั้งอิทธิพลจากต่างประเทศ ดังนั้นในการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรพิจารณา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการสอนของตน ไปตามยุคตามสมัยให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน และท้องถิ่นของตน และสิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุด คือศักยภาพของผู้เรียน ดังนั้นการที่ผู้วิจัยได้ใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงถือเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวครูผู้สอน เพื่อปรับเข้าหาผู้เรียน และพยายามใส่ใจ ให้ใจแก่ผู้เรียน ซึ่งตรงกับหลักการทางวินัยเชิงบวกในข้อที่กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็นหนทางหนึ่งในการเรียนที่จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้รักในการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนในวิชานั้นๆ เพราะการที่ผู้เรียนจะชอบเรียนหรือไม่ชอบเรียนวิชาอะไรนั้น ส่วนหนึ่งมีอิทธิพลมาจากตัวครูผู้สอนเช่นกัน

2. ด้านความพึงพอใจต่อการเรียน พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง หลังจากการทดลองระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งในการประเมินความพึงพอใจก่อนการทดลองนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจ โดยให้นักศึกษานึกถึงภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่ผ่านมา และจากผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองนักศึกษามีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะในการทดลองการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและหลักการที่สำคัญของการใช้วินัยเชิงบวกในการจัดการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว อาทิเช่น การปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ ช่วยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจที่จะปรับปรุงตัวเองด้วยตนเอง ด้วยท่าทีที่อบอุ่น การสอนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน หรือแม้กระทั่งการพูดคุยกับผู้เรียน

ด้วยท่าทีที่เป็นกัลยาณมิตร เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยก็ได้นำมาใช้ตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียน ครูควรจะทำอย่างไร ควรจะทักทายผู้เรียนด้วยความเป็นมิตร การเอาใจใส่ โดยไม่ได้เข้าห้องมาแล้วก็ดูค่าผู้เรียน ตบออดเวลา ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียนก็เป็นได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีการเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน อธิบายเนื้อหาการเรียนด้วยน้ำเสียงที่เสียงดัง ฟังชัด และมีการสอนเชื่อมโยงต่อเนื่องจากบทเรียนเดิม ซึ่งหลักการนี้สามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากเรียนมากขึ้นกว่าเดิมเพราะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบและมีการฝึกทักษะการเรียนรู้อย่างจริงจังผ่านการใช้นโยบายเชิงบวกจากตัวผู้วิจัยเอง ซึ่งการจัดการเรียนการสอน โดยการนำนโยบายเชิงบวกเข้ามาประยุกต์ใช้ในแผนการจัดการเรียนการสอนนั้นก็ ได้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ Shirley and Solity (1987, หน้า 29) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับระบบการจัดการเชิงบวกในห้องเรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ผลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมตามรูปแบบเชิงพฤติกรรม ช่วยให้ครูได้กรอบแนวคิดที่กว้างขวางสำหรับการดูแลชั้นเรียน การจัดการรูปแบบนี้มีสองส่วนร่วมกันอยู่คือ การจัดสภาพการณ์แวดล้อมและการจัดการผลที่สืบเนื่อง เราสามารถจะจัดการชั้นเรียนและสภาพการณ์ต่างๆภายในห้องเรียนให้คงเส้นคงวา สม่่าเสมอเพื่อให้ผู้เรียนทราบได้ชัดเจนว่าจะอะไรคือสิ่งที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสมากที่สุดในการดำเนินงานให้บรรลุความสำเร็จทางการศึกษาและมีความประพฤติในแนวทางที่เหมาะสม การใช้รูปแบบผลสืบเนื่องที่พึงพอใจจะทำให้ครูสามารถสนับสนุนและเสริมแรงแก่พฤติกรรมเหล่านี้ ครูจะทำในลักษณะที่ช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ความพยายามมากขึ้น ก้าวหน้าไป และประพฤติน้อยเหมาะสมในชั้นเรียน ซึ่งสิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้นโยบายเชิงบวกมาประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้นทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ชัดเจน

2.2. ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษา พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยมาก หลังจากทดลอง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูใช้คำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น รวมทั้ง ความพึงพอใจในเรื่องที่นักศึกษาทุกคนมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะ ในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยนั้น ผู้วิจัยใช้หลักการการใช้นโยบายเชิงบวกเข้ามาประยุกต์กับกระบวนการเรียนการสอน โดยมีตัวผู้วิจัยเองเป็นผู้ที่ดำเนินกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้ รวมทั้งนำนโยบายเชิงบวกเข้ามาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง ซึ่งในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนนั้นผู้วิจัยได้มีการกระตุ้นให้

นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม การทำกิจกรรมกลุ่มรวมทั้งการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้จากการตรวจสอบย้อนคิดจากนักศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในช่วงแรกๆ นักศึกษาอาจจะยังรู้สึกอายที่จะต้องมาเล่นเกม มาพูดหน้าชั้นเรียนเพราะยังไม่คุ้นชินกับกิจกรรมแบบนี้ แต่พอผู้วิจัยได้กระตุ้น ให้ความสนใจแก่ตัวผู้เรียนมากขึ้นรวมทั้งมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีมีการให้แรงเสริมทุกครั้งจึงทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลที่ส่งให้นักเรียนต้องตั้งใจเรียนในทุกๆ เรื่องที่ผู้วิจัยได้สอนและพูด ซึ่งถ้าหากนักศึกษาไม่ให้ความสนใจและใส่ใจต่อบทเรียน อาจจะทำให้ นักศึกษาพลาดสิ่งสำคัญๆ ในบทเรียน และนั่นหมายความว่ามันจะทำให้ นักเรียนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนได้หรือไม่ นักศึกษาจะร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างไม่สนุก ดังนั้นการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อประกอบแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในงานวิจัยครั้งนี้จึงถือได้ว่าส่งผลดีต่อตัวผู้เรียนในการปรับพฤติกรรมทางการเรียนได้เป็นอย่างดี โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องใช้ถ้อยคำด้านลบหรือการเขยิบตีเพื่อที่จะบังคับนักศึกษาให้ทำตามคำสั่งเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน แต่เพียงแค่ครูผู้สอนนำหลักการทางวินัยเชิงบวกมาใช้ในห้องเรียนจะทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาเป็นไปอย่างอัตโนมัติ ซึ่งไม่ได้เกิดการบังคับตัวผู้เรียนเลย ดังที่ สมบัติ ตาปัญญา (2549, หน้า 22) ได้กล่าวถึงการสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียนว่า เด็กจำเป็นต้องได้รับการอบรมสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบของสังคม แต่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขยิบตีหรือทารุณทำร้ายเด็ก เพราะจะเกิดความเสียหายต่อเด็กเป็นอย่างมาก หลักฐานจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเด็กทั้งหญิงและชายจะตอบสนองต่อวิธีการเชิงบวกได้ดีกว่า ซึ่งหมายรวมถึงการต่อรอง และการสร้างระบบการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษด้วยการทำร้ายร่างกายหรือใช้วาจาทำร้ายจิตใจ และนอกจากนี้อาภา จันทรสกุล และอัญชัน เกียรติบุตร (2530, หน้า 19) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในสภาพห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ที่จะให้การเสริมแรงแก่เด็ก ได้ทันท่วงทีคือ ครู ดังนั้นครูจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมแรงอย่างมีระบบระเบียบ พฤติกรรมนั้นจะไม่ถาวรและจะเกิดขึ้นอีกเพราะสถานการณ์ไม่จูงใจให้เกิดการเรียนรู้ถึงคุณค่าของพฤติกรรมนั้น นักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยมยอมรับถึงความสำคัญ ของพันธกรรมที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ แต่อิทธิพลที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้คือ ประสบการณ์ที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม ซึ่งพ่อ แม่ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กสามารถจัดการหรือเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมได้ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยหลักการเสริมแรง

2.3. ด้านบรรยากาศในห้องเรียน พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามีความพึงพอใจต่อบรรยากาศในห้องเรียน อยู่ในระดับปานกลาง หลังจากทดลอง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อบรรยากาศในห้องเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งด้านบรรยากาศในห้องเรียนนี้นักศึกษามีความพึงพอใจต่างๆคือ ความพึงพอใจต่อบรรยากาศในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ การจัดตำแหน่งที่นั่งของนักศึกษาในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นห้องแห่งการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยรอยยิ้ม และความสนุกสนาน และบรรยากาศในห้องเรียนสามารถสร้างกำลังใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยทั้งหมดนี้ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้วินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้สามารถส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นห้องเรียนแห่งการเรียนรู้ที่มีความสนุกสนานในการเรียนนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศในห้องเรียนมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยพยายามที่จะใช้วินัยเชิงบวกผ่านตัวผู้วิจัยเอง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เห็นว่า การเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสนั้น ไม่ได้ยากอย่างที่คิด หากนักศึกษามีความใส่ใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งตัวครูผู้สอนพร้อมที่จะสอนและให้คำปรึกษา แนะนำการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ผู้วิจัยมักจะพูดในห้องเรียนกับนักศึกษาอยู่เสมอว่า “การเรียนรู้อะไรก็ตามไม่ได้ยากอย่างที่เราคิด เพียงแค่เราเปิดใจที่จะยอมรับ และเรียนรู้มันอย่างมีความสุข ในส่วนตัวครูเองนั้นพร้อมที่จะให้คำปรึกษา แนะนำและตอบคำถามที่นักศึกษาสงสัยได้ทุกเมื่อ” ซึ่งจากคำพูดนี้ก็ทำให้นักศึกษารู้สึกไว้วางใจในตัวผู้วิจัยมากขึ้น มีการเข้ามาพูดคุย ปรึกษาและตัวผู้วิจัยเองก็ให้ความเป็นกัลยาณมิตรกับนักศึกษานักศึกษาเกิดความกล้าที่จะพูดคุย เมื่อมีปัญหาก็เข้ามาถาม ซึ่งในส่วนนี้จะเห็นได้จากการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษาที่ส่วนใหญ่จะเขียนไว้ว่า ครูใจดี มีความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนของนักศึกษามาก เรียนแล้วมีความสุขสนุกสนานทำให้อยากเรียนต่อ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้วินัยเชิงบวกในการเรียนการสอนนั้น ส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนาน และนักศึกษาเองมีความสุขกับการเรียนรู้ ซึ่ง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมพร สุทัศนีย์ (2541, หน้า 228) ได้กล่าวถึง การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนสิ่งใดๆนั้น จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้รับความสุข ความสนุกสนาน เพลิดเพลินต่อการเรียนทั้งในขณะที่เรียนและหลังจากการเรียน ดังนั้นสิ่งสำคัญอันดับแรกคือ จะต้องจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคมให้เหมาะสมกับวัยและลักษณะวิชาที่จะเรียน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ “การจัดสถานที่เรียนให้เหมาะสม” ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ เช่น พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีความเข้าอกเข้าใจกัน ห่วงหาอาทรซึ่งกันและกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ให้ทุกคนแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ ให้ทุกคนได้เห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งได้ตรงกับความคิดเห็นของ สมบัติ ตา

ปัญญา (2549, หน้า 57) อีกเช่นกันที่ได้ได้กล่าวถึง การจัดห้องเรียนสำหรับห้องเรียนที่เป็นมิตรกับ นักศึกษาว่า การที่ช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมดี นักศึกษาจะต้องอยู่ในห้องเรียนที่มีการจัดการดี และมีประสิทธิภาพ เมื่อคิดถึงการจัดห้องเรียน ส่วนใหญ่จะคิดถึงการควบคุมพฤติกรรมนักศึกษา หรือมีข้อสงสัยว่าทำอย่างไรจึงจะควบคุมห้องเรียนได้ แต่ที่จริงแล้วปฏิกิริยาของครูต่อพฤติกรรม หรือปัญหาทางพฤติกรรมของนักศึกษาควรคิดถึงเป็นลำดับสุดท้าย ในห้องเรียนที่มีการจัดการดี การควบคุมนักศึกษาจะทำได้โดยผ่านการสร้างวินัยเชิงบวก ซึ่งจะใช้เวลาน้อยมากและแทบจะไม่ทำให้รบกวนการเรียนการสอนเลย และการที่จะทำอย่างนี้ได้ ครูจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า “การจัดการห้องเรียน” นั้นหมายความว่าอย่างไร ซึ่งตามปกติจะหมายความถึง การสร้างสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการจัดการพฤติกรรมและกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ ดี การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพจึงหมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ สอนสำหรับครู และเอื้อต่อการเรียนและการมีพฤติกรรมที่ดีสำหรับนักศึกษา การจัดการห้องเรียนที่ ไม่มีประสิทธิภาพมักจะทำให้เกิดความวุ่นวายสับสน นักศึกษาไม่ทราบว่าครูคาดหวังอะไรจากเขา ไม่เข้าใจว่าจะวางตัวอย่างไรหรือตอบสนองครูอย่างไร ไม่รู้ขอบเขตและไม่รู้ว่าหากพฤติกรรมไม่ดี แล้วจะมีผลอะไรตามมา การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและยากที่สุด ที่ครูจะต้องพัฒนาขึ้นมาให้ได้ แม้กระทั่งครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาหลายปี บางครั้งก็จะพบกับ นักศึกษาบางคนหรือทั้งชั้นเรียนที่ทำทายวิธีการที่เคยใช้ได้ผลมาแล้วหลายปี และทำให้ต้องหา วิธีการใหม่ๆ ในการจัดการกับสถานการณ์ในห้องเรียน เพราะห้องเรียนเป็นสถานที่ซึ่งนักศึกษามารวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบจึงเป็นทักษะ ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะต้องให้สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักศึกษาทุกคนอยู่ในระดับที่ดีที่สุด

2.4. ด้านสื่อการเรียนการสอนของครู พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนการสอนของครู อยู่ในระดับน้อย หลังจากทดลอง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อ สื่อการเรียนการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งความพึงพอใจในสื่อการเรียนการสอนของครู นี้พิจารณา จาก ความน่าสนใจของการใช้สื่อการสอนของครู การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ หลากหลาย การใช้สื่อการเรียนการสอนมีเหมาะสมต่อเนื้อหาในแต่ละบทเรียน การใช้สื่อการเรียน การสอนของครูมีความทันสมัย และการนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูสามารถทำให้นักเรียน นำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ได้ สถานการณ์จริง และจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาต่างมี ความพึงพอใจต่อการ ใช้สื่อการเรียนการสอนของครูในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการ ใช้สื่อที่หลากหลาย และทันสมัย ยิ่งกว่านั้นสื่อการเรียนการสอนของผู้วิจัยยังเป็นสื่อที่ผู้วิจัยทำ ด้วยมือด้วยตนเอง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นวัยรุ่น ที่ชอบสิ่งที

แปลกใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้จุดความสนใจของผู้เรียนในจุดนี้ไปใช้ในการเรียนสร้างสื่อการเรียน การสอน และหาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมาใช้ ประกอบการเรียนการสอน ยกตัวอย่างเช่น สื่อที่เป็นวีดิทัศน์นั้น นักศึกษาส่วนใหญ่จะให้ความสนใจมากที่สุด เห็น ได้จากการที่นักศึกษาเขียนสะท้อนคิด ทุกครั้งที่ผู้วิจัย ได้ให้นักศึกษาชมวีดิทัศน์ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของวัยรุ่นหรือของชาวฝรั่งเศสนักศึกษาจะชอบมากและมีความตั้งใจเรียนและ ชมวีดิทัศน์กันด้วยความกระตือรือร้น และทุกครั้งจะมีการเขียนสะท้อนคิดกลับมาทันทีว่าอยากให้ ผู้วิจัยนำวีดิทัศน์แบบนี้มาให้ดูอีก ซึ่งนักศึกษามีความเห็นว่ามันทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน มากขึ้นกว่าเดิม นอกจากการใช้สื่อที่ทันสมัยตรงกับความต้องการของนักศึกษานั้นไม่ได้เป็นสิ่งเดียว ที่ผู้วิจัยใช้ แต่ในกระบวนการใช้สื่อการเรียนการสอนต่างหากที่ผู้วิจัย ได้นำกระบวนการการใช้วินัย เชิงบวกเข้ามาสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน เช่นการพูดคุยตกลงกับผู้เรียนในเรื่องของ การดูสื่อหรือการใช้สื่ออย่างไรจึงจะเหมาะสม ซึ่งจุดนี้ผู้วิจัยได้ให้สิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจแก่ ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความคิดว่าตนมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งส่งผลให้ เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ยกตัวอย่างเช่นการที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนชมวีดิทัศน์เพื่อ ตอบคำถามนั้น สิ่งแรกก่อนที่จะชมวีดิทัศน์นั้นผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาตกลงร่วมกันว่าเราจะชมวีดิ ทัศน์กันกี่รอบ โดยผู้วิจัยเองจะคอยเป็นผู้ให้คำชี้แนะอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุผลนี้นักศึกษาจึงมี ความชอบในเรื่องของการใช้สื่อของผู้วิจัยเพราะเห็นว่าตนเองได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและเป็น ส่วนหนึ่งในห้องเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้งนั้นยังได้ชมสิ่งแปลกๆใหม่ๆที่ประเทศเราไม่มีอีก ด้วย เป็นต้น

2.5. ด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษามี ความพึงพอใจต่อการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู อยู่ในระดับน้อยมาก หลังจากทดลอง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการ ใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็น เพราะก่อนการทดลองนั้นผู้วิจัยได้เป็นครูผู้สอนในรายวิชานี้มาก่อนในภาคเรียนที่ผ่านมา ซึ่งผู้วิจัย ยอมรับว่าผู้วิจัยไม่ได้มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนมากเท่าไร สิ่งเดียวที่ผู้วิจัยทำหลังจากการ เข้าห้องเรียนคือการดำเนินการสอนและทำคาบเรียนสั่งงานเท่านั้น จึงทำให้นักศึกษาไม่มีความรู้สึกรู้ว่าครูได้ใช้วินัยเชิงบวกเลย ซึ่งวินัยเชิงบวกที่ครูใช้ในการวิจัยนี้ เรียงจากความพอใจของ นักศึกษาจากมากที่สุดไปหาน้อยตามลำดับดังนี้

1. ครูมีการคำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของนักศึกษา ในการสร้างแรงจูงใจและโลกทัศน์ ของผู้เรียนนั้น ผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนด้วยการให้แรงเสริมโดยการตั้งกฎกติกาในวันแรก ของการเข้าชั้นเรียน ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการตกลง กับนักศึกษาเรื่องคะแนนสะสมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นการตอบคำถามใน

ชั้นเรียน การพูดสนทนาหน้าชั้นเรียนหรือที่เรียกว่าการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) หรือการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งการร่วมกิจกรรมทุกครั้งนักศึกษาจะได้คะแนนสะสมแต้ม ครั้งละ 1 คะแนน โดยในหนึ่งคาบเรียนนักศึกษาสามารถร่วมตอบคำถาม หรือแสดงบทบาทสมมติได้หลายครั้ง ดังนั้นแสดงว่านักศึกษาสามารถสะสมคะแนนได้หลายคะแนนในแต่ละคาบเรียน แล้วคะแนนดังกล่าวนักศึกษานำมาแลกของรางวัลจากผู้วิจัยได้เมื่อคะแนนของนักศึกษาคืบตามกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ เช่น 20 คะแนน สามารถแลกเปลี่ยนคะแนนจิตพิสัยได้ 1 คะแนน, 50 คะแนนสามารถแลกสมุดจากครูได้หนึ่งเล่ม และ 200 คะแนน นักศึกษานำมาแลกตุ๊กตาได้ 1 ตัว เป็นต้น ซึ่งการสร้างแรงจูงใจในการเรียนนี้ได้สร้างความตื่นเต้นและสนุกสนานในการเรียนได้มาก นักศึกษาทุกคนต่างก็มีความพอใจและใส่ใจต่อการเรียนรู้ การตอบคำถาม และทำงานกลุ่มเป็นอย่างมาก ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในทุกๆคาบเรียน เห็นได้จากการตรวจการเขียนสะท้อนคิดจากนักศึกษา นักศึกษาทุกคนให้ความเห็นว่าการสะสมคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน นักศึกษาชอบกิจกรรมนี้มาก ไม่ว่าจะเรียนเรื่องอะไรคะแนนสะสมมีผลต่อเขาเป็นอย่างมาก นักศึกษาอยากให้มีการจัดกิจกรรมการสะสมคะแนนแบบนี้ไปเรื่อยๆเพราะทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ เพราะมีแรงจูงใจในการเรียน

2. การพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด พบว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งถือได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียนในข้อข้างต้น ที่มีการจัดเก็บคะแนนสะสมในการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน จึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดความพยายามที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนและกิจกรรมต่างๆที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการที่นักศึกษาได้เขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนที่นักศึกษอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนทุกๆกิจกรรม อีกประการหนึ่งนักศึกษาเห็นว่าครูมีความพยายามในการที่จะให้นักศึกษาได้เรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการพูดเล่าประสบการณ์ของของผู้วิจัยเองเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากที่สุด ซึ่งผลจากการพยายามนั้นส่งผลให้นักศึกษามีความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ครูพยายามให้เกิดความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ ในข้อนี้พบว่า ผู้วิจัยได้แสดงออกโดยการเอาใจใส่ต่อนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกันในห้องเรียน ไม่ว่าจะนักศึกษาคือเป็นนักศึกษาเก่งหรืออ่อน ผู้วิจัยจะไม่มีเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด นอกจากนี้ในการตัดสินใจต่างๆหรือการตกลงกฎ กติกาต่างๆของชั้นเรียนนั้น ผู้วิจัยจะไม่มีการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่จะให้นักศึกษาทุกคนได้สร้างข้อตกลงร่วมกัน นักศึกษาทุกคนมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจ

หรือลงความคิดเห็นต่างๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน และนอกจากนี้ผู้วิจัยจะพูดคุยกับนักศึกษาอยู่เสมอๆ เรื่องของการเท่าเทียมกันในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การแสดงออกในชั้นเรียนทุกคนมีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ผู้วิจัยจะไม่ให้ความสำคัญกับใครเป็นพิเศษ ซึ่งในจุดนี้จากการตรวจการเขียนสะท้อนคิดก็พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการพยายามสร้างความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้นักศึกษาได้กล่าวชมผู้วิจัยว่าผู้วิจัยเป็นคนที่มีความยุติธรรม เพราะมีครั้งหนึ่งที่นักศึกษาต่างยกมือที่จะตอบคำถามในชั้นเรียน จนกระทั่งครูไม่เห็นว่ามีใครเป็นผู้ที่ยกมือก่อน และแล้วมีนักศึกษาคนหนึ่งในห้องพูดขึ้นว่า ผมเป็นคนยกมือก่อน แต่ครูไม่มองเอง ผู้วิจัยจึงได้ตอบกลับไปว่า ครูอาจจะมองไม่ทั่วได้ ดังนั้นครูจึงต้องขอโทษด้วย แต่ถ้าจะให้ดี ครูว่าเราเลือกคนที่ควรจะออกมาช่วยครูดีกว่าไหม เพราะว่าเราจะได้เกิดความยุติธรรมกับทุกๆ ฝ่าย นักศึกษาที่พูดค้าน ได้พูดขอโทษผู้วิจัยที่ตนใจร้อนเกินไปเลยพูดไม่ดีออกไปอย่างนั้น และเขายอมรับว่าที่ผ่านมาเขาไม่ค่อยได้ตอบคำถาม แต่ทำไมคนอื่นได้ตอบตลอด ผู้วิจัยจึงได้แก้ไขปัญหานี้โดยการเลือกตัวแทนนักศึกษาออกมาช่วยดูเพื่อความยุติธรรม และอธิบายเพิ่มเติมไปว่า นักศึกษาในห้องเรามีทั้งหมด 20 คน ดังนั้นการตอบคำถามแต่ละครั้งจะต้องรอให้เพื่อนคนอื่นมีโอกาสบ้าง นักศึกษาค้นใจเข้าใจ และเขียนสะท้อนคิดในเรื่องนี้มาให้ผู้วิจัยได้รับรู้ถึงความรู้สึกของเขา เป็นต้น

4. ครูมีการเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม ในงานวิจัยพบว่า การเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่มนั้น ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและการทำงานเป็นกลุ่มของนักศึกษาเข้ามามีส่วนช่วยในการกระตุ้นนักศึกษาให้มีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกันในกลุ่ม โดยให้นักศึกษาทำงานกลุ่มร่วมกัน และมีความรับผิดชอบต่องานในกลุ่มร่วมกัน ยิ่งกว่านั้นผู้วิจัยยังได้กระตุ้นให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน และนักศึกษาจะต้องไม่เอาเปรียบเพื่อนในเรื่องของการทำงานและการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งนักศึกษาก็ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มเป็นอย่างดี เห็นได้จากการทำงานกลุ่มในแต่ละครั้งพบว่างานของแต่ละกลุ่มที่ออกมามีผลงานเป็นที่น่าพอใจของผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้จากการสะท้อนคิดของนักศึกษาต่างมีการแสดงความคิดเห็นว่าชอบการทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ เพราะทำให้ได้ช่วยกันคิดและทำงานร่วมกันด้วยความสนุกสนาน และจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียน ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ในส่วนที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้วินัยเชิงบวกด้านการเสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่มของผู้วิจัยส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

5. การเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษา ผู้วิจัยได้นำไปใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนการสอน โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่ใช้หลักการทางวินัยเชิงบวกในข้อนี้ ด้วยการที่เคารพศักดิ์ศรีของผู้เรียน โดยที่ไม่มีการดูด่านักศึกษา เขียนตักนักศึกษาหรือใช้แรงเสริมทางลบกับนักศึกษา แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้วิจัยกลับปฏิบัติตัวอย่างเป็นกัลยาณมิตรกับนักศึกษาด้วยการใช้ปิยะวาจากับนักศึกษา ไม่ละเมิดสิทธิของนักศึกษาไม่ว่าจะทางกาย วาจาและใจ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก และจากการเขียนสะท้อนคิดจากนักศึกษาก็ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่า นักศึกษาชอบที่ผู้วิจัยเป็นแบบนี้ เพราะผู้วิจัยดูเป็นครูที่ใจดี อ่อนโยน นักศึกษาจึงเกิดความประทับใจ และอยากจะเรียนกับผู้วิจัย ตลอดจนนักศึกษาได้ให้ความไว้วางใจในการที่จะเข้ามาปรึกษาปัญหาต่างๆกับผู้วิจัยได้ ซึ่งการเคารพศักดิ์ศรีของนักศึกษาด้วยการปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรของครูผู้สอนนี้ สามารถส่งผลต่อบรรยากาศในห้องเรียนและการเรียนการสอนของครูได้เป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษาสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2550, หน้า 431-432) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นอกจากบรรยากาศของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้แล้ว พฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่สอนนักเรียนก็มีความสำคัญในการรักษาบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ได้ ดังที่ Kounin .(หน้า 232- 234) ได้ให้ข้อคิดว่า ครูสามารถปกครองชั้นเรียนได้ดี คือครูที่สามารถจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันได้ โดยปกติขณะที่สอน ครูส่วนใหญ่มักจะตั้งหน้าตั้งตาสอน หากพบว่าเด็กบางคนซึ่งนั่งหลังชั้นเล่นกันหรือรังแกกัน ครูก็มักจะหัน ไปจัดการกับคู่กรณี โดยปล่อยให้เด็กทั้งชั้นรอคอยนานเกินไป เด็กอาจเกิดความเบื่อหน่ายการเรียนขึ้นมาได้ การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่าพฤติกรรมของครูนั้นสำคัญมาก

6. การพยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดีให้แก่ผู้เรียน ในหลักการทางวินัยเชิงบวกในข้อนี้ ผู้วิจัยได้นำไปใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยการสอดแทรกการปรับพฤติกรรมของนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทั้งในด้านการเรียนรู้และการใช้ชีวิต รวมทั้งการกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี ด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อในการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา เช่น ในคาบแรกของการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาช่วยกันสร้างข้อตกลงในชั้นเรียนร่วมกัน ยกตัวอย่างข้อตกลงที่นักศึกษาช่วยกันสร้างขึ้น เช่นการเข้าห้องเรียนให้ตรงเวลา การตั้งใจเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้งและตามเวลาที่ครูได้นัดหมาย เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเช่นนี้สามารถทำให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ รวมทั้งการมีระเบียบวินัยในตนเองได้อีกด้วย และในการพยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดีให้แก่ผู้เรียนนี้ ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีวินัยในตนเอง

รวมทั้งมีบุคลิกลักษณะที่ดีกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเห็นได้จากการที่นักศึกษาส่งงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตรงเวลา ส่งงานสะท้อนคิดทุกครั้งตามที่ครูได้กำหนด เป็นต้น

7. ครูคำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า ในด้านการคำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ใช้หลักการทางวินัยเชิงบวกในข้อนี้ด้วยการสอดแทรกสิ่งให้นักศึกษาต้องการและพอใจ ตลอดจน นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การนำเสนอสื่อการเรียนการสอนที่นักศึกษาพอใจ คือ การที่นักศึกษาได้ดูวิดีโอวัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศส ทั้งด้านการเป็นอยู่และการเรียนของเขา ซึ่งทำให้นักศึกษาได้เห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ จากการที่ได้ดูสิ่งใหม่นั้นช่วยให้นักศึกษาได้นำมาปรับใช้กับตนเองได้ แต่นักศึกษาต้องรู้ทั้งข้อดีและข้อเสียของมันผ่านการเรียนการสอนของครู ซึ่งในข้อนี้ผลของการวิจัยพบว่า นักศึกษาชอบการดูวิดีโอทัศนมาก จนกระทั่งทำให้นักศึกษาอยากไปเที่ยวและไปเรียนต่อ ณ ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งอาจจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและมีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม และจากการตรวจการเขียนสะท้อนคิดจากนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชอบและอยากจะเป็นเหมือนผู้วิจัย เพราะชอบที่ผู้วิจัยสอน ได้ตรงกับสิ่งที่นักศึกษาชอบและต้องการ ถือได้ว่าเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาได้

จากการทดลองใช้วินัยเชิงบวก เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น เพื่อการท่องเที่ยว มีทักษะการเรียนรู้ดีขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะครูผู้สอน ได้มีการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการนำหลักการวินัยเชิงบวกเพื่อไปปฏิบัติต่อนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนและวิชาเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีความพยายามใฝ่รู้ใฝ่เรียนและตั้งใจเรียน ดังนั้น การใช้วินัยเชิงบวกจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ในการที่ครูผู้สอนจะได้นำไปปรับประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่ เพิ่มขึ้นภายหลังการทดลอง ดังนั้น ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นได้
2. การวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปบูรณาการใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และเปรียบเทียบผลของการทำงานกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมหรือป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขต่อไป
3. การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการใช้นโยบายเชิงบวกของครูเพิ่มเข้ามาด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลการวิจัยในระยะยาว หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้ว เพื่อติดตามผลที่ได้รับจากการวิจัย ว่ามีความคงทนหรือไม่อย่างไร
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับการใช้นโยบายเชิงบวกกับรายวิชาอื่นๆ
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้นโยบายเชิงบวกเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษาในรายวิชาต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา
4. ควรมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการนำนโยบายเชิงบวกเข้าไปประกอบแผนการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กนกพร คำมีมูล. (2552). การใช้วินัยเชิงบวกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนบุญโญปถัมภ์ ลำพูน.
การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
กัลยลักษณ์ ลำเพาพงศ์. (1997). *Le Français du Tourisme en Thaïlande*. สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วน
จำกัด 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). แนวทางการจัดการดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่น.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จักริน โพธิ์ทอง. (2544). การสอนการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ การรู้คำศัพท์และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑา บุรีภักดี. (2530). มนุษย์สัมพันธ์สำหรับครู. คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- จุฑารัตน์ ประวาหะปัทม์. (2534). “วิธีสอบความรู้ความเข้าใจ” รายงานสำหรับวิชา General
Methodology In Language Teaching. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จงดล สุภเวชย์. (2539). เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษา
ฝรั่งเศส. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- คารณี เมืองมา. (2543). งานวิจัยเรื่องภาษาฝรั่งเศสกับการท่องเที่ยว. ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ทวีป อภิลิทธิ. (2549). การสร้างสมรรถภาพในเชิงวิชาชีพครูโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่บริษัท ต้นอ่อน แกรมมี่ จำกัด.
- นลินี เชื้อวณิชชากร. (2551). การอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิสา ศักดิ์เคชยนต์. (2538). ภาษาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- นงพะงา ลีมสุวรรณ. (2542). การสร้างวินัยที่ดีแก่เด็กตั้งแต่เริ่มต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกกะวัน. (2546). ยุทธศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิกุล ปิ่นแก้ว. (2535). ทักษะเชิงปฏิบัติสัมพันธ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบสหการ ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาอดิศร ธิรสโล. (2540). คุณธรรมสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่ โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- พรรณิษฐีย์ เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเสริมสินพีเรส ซิสเต็ม.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่บริษัทแอคทีฟพรินท์ จำกัด.
- พิงพิศ จักรปิง. (2530). การปรับตัวกิจกรรม. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่บริษัทธรรมดาเพลส จำกัด.
- ภาวิณี จันทร์สีสม. (2545). ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ สวนศึกษาทักษะชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัทดับบลิว.เจ.พรีอเพอติ์ จำกัด.
- มัตติกา ทังสุภูติ. (2545). การพัฒนาการใช้ภาษาฝรั่งเศสสำหรับภาคใต้ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แม่นมาส ขวลิต. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991 จำกัด.
- ไมตรี สุขสอน. (2539). บริบทของการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:พิมพ์ที่ โอ.เอส. พรินติ้ง จำกัด.
- รุ่งรัตน์ มอทะเล. (2545). *การใช้การสอนแบบชักชวน เสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยม เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและลดความวิตกกังวลของผู้เรียน*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2544). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- ลักขณา กฤษณา. (2524). *ผลของระบบการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการถาม-ตอบ และการทำการบ้านในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา วรนิติ. (2548). *การพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาภาษาฝรั่งเศส 1 (ผ 011) โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา*. กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.
- วรารักษ์กฤตธรรม. (2545). *รายงานผลการพัฒนาและการใช้แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิชาภาษาฝรั่งเศส ทักษะฟัง-พูด (ผ 021) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่*. กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2528). *ภาษากับการสอน*. เชียงใหม่: หน่วยพิมพ์เอกสารวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สังัด อุทรานันท์. (2525). *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์อม. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สมบัติ ตาปัญญา. (2549). *คู่มือครูการสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน*. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2551). *คู่มือครูการสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน*. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร สุกข์สนีย์, ม.ร.ว. (2533). *จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด.
- สุรางค์ไคว้ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สอังก์ มะลิกุล. (2536). *การใช้ภาษาฝรั่งเศส*. กรุงเทพฯ: พีเอสพี.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิชาการต่างประเทศ (ฝรั่งเศส-เยอรมัน)*.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). เอกสารประกอบการฝึกอบรม

ครูเชิงพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสตามโครงการพัฒนาครูร่วมกับ

สถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.).

_____. (2533). **Bienvenue en Thaïlande 2**, กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญ
ทัศน์.

อารี บรรพตทอง. (2545). การสอนไวยากรณ์แบบบูรณาการเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัญชัญ เกียรติบุตร. (2530). การจัดสภาพห้องเรียนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับ
ประถมศึกษา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Brumfit, C.J. and J.T. Roberts, (1983). **An Introduction to Language Teaching**. London:
Brisford Academic and Education Ltd.

Shirley and Solity. (1978). การจัดการดูแลชั้นเรียน. วิรัตน์ ไวยกุล แปลและเรียบ
เรียง. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Canale, M. and M.Swain. (1980). **Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second
Language Teaching and Testing**, Applied Linguistics.

Carver, K. and S.Scheier. (1996). **Teaching Foreign Language Skill**. Chicago. The University of
Chicago Press.

Chastain, K. (1976). **Developing Second Language skill: Theory to practice**. (2nd ed.). Rand
McNally Publishing Company: University of Virginia.

Farch, C. & Kesper, G. (1983). **Plans and Strategies in Foreign Language Communication**, in
C.Farch & G. Kasper (Eds.). Interlanguage Communication. Harlow, England. Longman.

Greene, Judith & Coulson Mark. (1994, p.32). **Langauge Understanding**. Biddles Limited,
Guildford and kings Lynn, Great Britain.

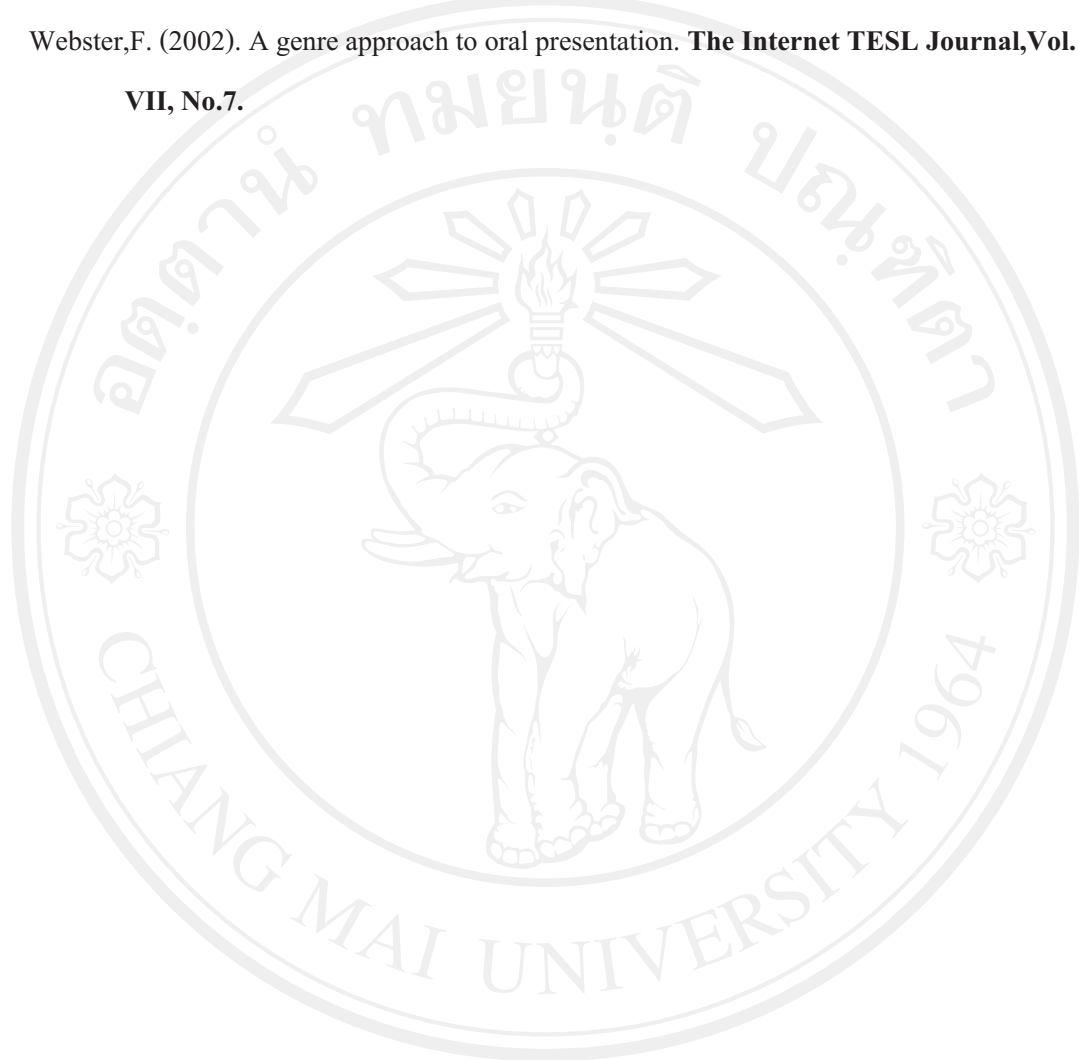
Kounin, C. (1982). **Techniques in Teaching Writing**. New York: Oxford University Press.

Le Diraison, Christine.(1993). **En Thaïlande. Paris:** Hachette guides de voyages.

Stern,J (1983). **Classroom management.** New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Webster,F. (2002). A genre approach to oral presentation. **The Internet TESL Journal**,Vol.

VII, No.7.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. อาจารย์นิธิพันธ์ ยากี
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส
โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่
2. อาจารย์จิราพร จงรักษ์
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส
โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่
3. อาจารย์สุทธิรักษ์ เสมอกัน
อาจารย์แนะแนวโรงเรียนสันกำแพง
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

บันทึกหลังการทำกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ชื่อกิจกรรม

วันที่.....ที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

อาจารย์ผู้สอน อ.ชไมพร สุธรรม

ผลการจัดกิจกรรม

.....
.....
.....
.....

ปัญหาอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

นางสาวชไมพร สุธรรม

ภาคผนวก ค

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ชื่อกิจกรรม

วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

อาจารย์ผู้สอน อ.ชไมพร สุธรรม

1.กิจกรรมการสอน

.....
.....
.....

2.สภาพการสอนวันนี้ประเมินตามแผนการสอนที่กำหนดไว้

ดำเนินการไปตามแผนการสอนทุกประการ

แตกต่างไปจากแผนการสอนบ้างคือ.....

อธิบาย.....

.....
.....

3.ข้อสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

.....
.....

.....

4. หมายเหตุ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

นางสาวชไมพร สุธรรม

ภาคผนวก ง

สะท้อนคิดจากการเรียนการสอน ของนักศึกษา

สะท้อนคิดครั้งที่

ชื่อ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนในวันนี้ นักศึกษาได้เรียนเรื่องอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

2. ความรู้สึกของนักศึกษาต่อการเรียนสอนในวันนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

3. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ก่อนการทดลอง
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ใต้กระทงที่ตรงกับความเห็นของนักศึกษามากที่สุด โดยให้นักศึกษาคิดถึงการ
เรียนการสอนในปีที่ผ่านมา

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	ด้านการเรียนการสอนของครู					
	- การนำเข้าสู่บทเรียน					
	- การทบทวนความรู้เดิม ก่อนที่จะเรียนบทเรียนใหม่					
	- เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน					
	- อธิบายเนื้อหาการเรียนด้วยน้ำเสียงที่เสียงดัง ฟังชัด					
	- มีการสอนเชื่อมโยงต่อเนื่องจากบทเรียนเดิม					
	- นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน					
2	ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน					
	- นักเรียนมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนและ กิจกรรมการเรียนการสอน					
	- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
	- ครูใช้คำถามเพื่อเปิด โอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ได้ เพียงใด					
	- นักเรียนทุกคนมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมการเรียนการสอน					
	- นักเรียนมีความพึงพอใจกับการได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน					
3	ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
	- บรรยากาศในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้					
	- การจัดตำแหน่งที่นั่งของนักเรียนในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการ สอน					
	- สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นห้องแห่งการเรียนรู้					
	- บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยรอยยิ้ม และความสนุกสนาน					
	- บรรยากาศในห้องเรียนสามารถสร้างกำลังใจในการเรียนรู้ของ นักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4	ด้านสื่อการเรียนการสอนของครู					
	- ความน่าสนใจของการใช้สื่อการสอนของครู					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนมีเหมาะสมต่อเนื้อหาในแต่ละบทเรียน					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูมีความทันสมัย					
	- การนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูสามารถทำให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ได้ สถานการณ์จริง					
5	ด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู					
	- ครูเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน					
	- การสร้างวินัยในตนเองให้แก่ นักเรียน					
	- ครูมีความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติกับนักเรียนทุกคน					
	- การเสริมแรงและการให้กำลังใจแก่นักเรียนในเวลาเรียน โดยการให้การอธิบายสิ่งต่างๆแก่นักเรียนอย่างมีเหตุผล					
	- การจัดกิจกรรมต่างๆ เคารพศักดิ์ศรีและการตัดสินใจของนักเรียน					
	- เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่มนักเรียน					

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว หลังการทดลอง
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ใต้กระงที่ตรงกับความเห็นของนักศึกษามากที่สุด โดยให้นักศึกษาคิดถึงการ
เรียนการสอนของครูในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 นี้เท่านั้น

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	ด้านการเรียนการสอนของครู					
	- การนำเข้าสู่บทเรียน					
	- การทบทวนความรู้เดิม ก่อนที่จะเรียนบทเรียนใหม่					
	- เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน					
	- อธิบายเนื้อหาการเรียนด้วยน้ำเสียงที่เสียงดัง ฟังชัด					
	- มีการสอนเชื่อมโยงต่อเนื่องจากบทเรียนเดิม					
	- นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน					
2	ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน					
	- นักเรียนมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นต่อบทเรียนและ กิจกรรมการเรียนการสอน					
	- นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
	- ครูใช้คำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้ เพียงพอ					
	- นักเรียนทุกคนมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมการเรียนการสอน					
	- นักเรียนมีความพึงพอใจกับการได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน					
3	ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
	- บรรยากาศในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้					
	- การจัดตำแหน่งที่นั่งของนักเรียนในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการ สอน					
	- สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นห้องแห่งการเรียนรู้					
	- บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยรอยยิ้ม และความสนุกสนาน					
	- บรรยากาศในห้องเรียนสามารถสร้างกำลังใจในการเรียนรู้ของ นักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4	ด้านสื่อการเรียนการสอนของครู					
	- ความน่าสนใจของการใช้สื่อการสอนของครู					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนมีเหมาะสมต่อเนื้อหาในแต่ละบทเรียน					
	- การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูมีความทันสมัย					
	- การนำเสนอสื่อการเรียนการสอนของครูสามารถทำให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ได้ สถานการณ์จริง					
5	ด้านการใช้วินัยเชิงบวกในห้องเรียนของครู					
	- ครูเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน					
	- การสร้างวินัยในตนเองให้แก่ นักเรียน					
	- ครูมีความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติกับนักเรียนทุกคน					
	- การเสริมแรงและการให้กำลังใจแก่นักเรียนในเวลาเรียน โดยการให้การอธิบายสิ่งต่างๆแก่นักเรียนอย่างมีเหตุผล					
	- การจัดกิจกรรมต่างๆ เคารพศักดิ์ศรีและการตัดสินใจของนักเรียน					
	- เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่มนักเรียน					

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ภาคผนวก ช
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้นเพื่อการท่องเที่ยว ผ่านการใช้
 วินัยเชิงบวก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เชียงใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Premier contact. (Les liens sociaux)

สาระสำคัญ

ในช่วงระยะเวลาปิดภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาแต่ละคนต่างก็มีกิจกรรมทำที่แตกต่างกันไปตามความสนใจของแต่ละคน ซึ่งระยะเวลาในการปิดภาคเรียนนั้น ก็เป็นระยะเวลาประมาณ 3 เดือน นับได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน และการได้มาพบกันอีกครั้งหลังจากปิดภาคเรียนถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่นักศึกษาจะได้มาพบปะพูดคุยกันในเรื่องต่างๆที่ตนได้ไปพบเจอมา ดังนั้นในคาบเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยว นักศึกษาควรจะได้มีโอกาสในการทักทายซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักทายกันเป็นภาษาฝรั่งเศส ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นการทบทวนการพูดคุยทักทายและการพูดภาษาฝรั่งเศสกับผู้อื่น ไปด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกลุ่มเพื่อนและคนในสังคม
2. เพื่อให้ศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. เพื่อให้ศึกษาได้ฝึกทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศส
4. เพื่อให้ศึกษาได้ทบทวนบทเรียน
5. เพื่อให้ศึกษาได้ตระหนักถึงห้องเรียนที่มีอิสระในการเรียนรู้ และพร้อมที่จะเรียนรู้
 อย่างมีความสุขตั้งแต่คาบเรียนแรก

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการฟัง

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- เคารพศักดิ์ศรีของผู้เรียน

- สร้างข้อตกลงในห้องเรียนร่วมกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เสนอความคิดเห็น และตกลงร่วมกัน

- กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ในภาคเรียนนี้ร่วมกัน โดยที่ครูจะเป็นผู้รับฟัง ให้เหตุผลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการฟัง ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- คำมั่นถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน

- ชี้ให้เห็นด้านบวกของการเรียนภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะการใช้ทักษะการฟัง ภาษาฝรั่งเศสเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในการทำงานของผู้เรียนในอนาคต

- สร้างกำลังใจในการฝึกทักษะการฟังแก่ผู้เรียน โดยครูต้องเป็นผู้สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน กล่าวชมเมื่อผู้เรียนทำได้ดี โดยไม่ตำหนิผู้เรียน

- ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่คิดทางด้านการศึกษาของผู้เรียน ครูต้องย้ำกับผู้เรียนเสมอว่า เมื่อผู้เรียนมีปัญหาครูยินดีเป็นผู้รับฟังและให้คำปรึกษาได้ทุกเมื่อ

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ตั้งใจและใส่ใจในสิ่งที่ครูนำเสนอ
- สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาฝรั่งเศสและให้ผู้เรียนรักในการเรียนรู้
- ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นของตนเองในการนำไปใช้ในการทำงาน
- ผู้เรียนมีทักษะในการฟังภาษาฝรั่งเศสที่ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

- แนะนำกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยว
- ทักษะการทักทายเป็นภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น
- การออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาฝรั่งเศส
- วัฒนธรรมการทักทายของชาวฝรั่งเศส

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องเรียนมาด้วยหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและทักทายกับนักศึกษาอย่างเป็นทางการตนเอง โดย ครูสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษาโดยการใช้คำพูดอย่างนุ่มนวลและยิ้มรับพร้อมกับแวตตาที่เอาใจใส่ต่อนักศึกษา และถามนักศีกษาอย่างเป็นทางการเป็นกันเองว่า “ในช่วงปิดเทอมที่ผ่านมานักศึกษาได้ไปทำกิจกรรมอะไรกันบ้าง” ครูสุ่มถามนักศึกษาประมาณ 2-3 คนให้ลองพูดอธิบายเป็นภาษาฝรั่งเศส แต่ถ้านักศึกษาพูดไม่ได้หรือไม่อยากพูดครูก็ไม่บังคับ ยิ่งกว่านั้นครูก็จะยังคอยช่วยให้นักศึกษาพูดภาษาฝรั่งเศส เพื่อเสริมความกล้าพูดของนักศึกษา

2. ครูชี้แจงนักศึกษาทราบเกี่ยวกับกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ 1/53 นี้

3. ครูชี้แจงนักศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ 1/53 นี้

4. ครูและนักศึกษาร่วมกันสร้างข้อตกลงระหว่างเราในการเรียนกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ 1/53 นี้ (ครูทำบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร)

2. ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักศึกษาแต่ละคนทำผังความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาในกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ผ่านมา แล้วให้นักศึกษาอาสาสมัครออกมาเล่าและอธิบายให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟังเพื่อทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา และในขณะเดียวกันครูก็พยายามที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่นักศึกษาในการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน โดยที่ครูจะไม่บังคับนักศึกษา แต่ครูจะใช้คำพูดในการชักจูงนักศึกษา และให้นักศึกษาที่จะออกมาพูดนั้น ใช้เวลาเท่าไรก็ได้ในการพูดและนักศึกษาจะออกมาก็คนที่ได้โดยไม่จำกัด ซึ่งขณะเดียวกันนักศึกษาก็สามารถเพิ่มเติมและเสนอแนะสิ่งที่เพื่อนนักศึกษาได้นำเสนอ นอกจากนั้นครูก็ได้ทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษาได้นำเสนอว่าภาคเรียนที่ผ่านมานักศึกษาได้เรียนอะไรไปแล้วบ้าง

2. ครูสุ่มถามนักศึกษา 4-5 คน ว่าพูดทักทายเป็นภาษาฝรั่งเศสได้อย่างไรกันบ้าง ก็รูปแบบ เช่น

“Bonjour ! Comment-allez vous ?

- Très bien, merci. Et vous ?

- Pas très bien. J'ai mal dormi.

Je vais prendre un café. Venez avec moi.”

3. เมื่อนักศึกษาได้นำเสนอการพูดบทสนทนาเสร็จแล้ว ครูกล่าวชม นักศึกษาด้วยความจริงใจ และใส่ใจในการนำเสนอของนักศึกษาว่า นักศึกษานั้น สามารถจับบทสนทนาได้อย่างแม่นยำถึงแม้ว่าจะไม่ได้เรียนในช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา พร้อมกันนั้นก็ให้กำลังใจแก่นักศึกษาว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสนั้นไม่ได้ยาก หากเรามีความขยัน

3. ขั้นนำไปใช้

1. นักศึกษาจับคู่กันแต่งบทสนทนาและออกมาพูดบทสนทนา ทักทาย ที่ได้เรียน มาในภาคเรียนที่ผ่านมาหน้าชั้นเรียน ครูก็จะมีการให้กำลังใจ และให้แรงจูงใจในการเรียนพร้อมๆ กับการกล่าวชมเชยนักศึกษาทุกคนที่ได้พูดนำเสนอบทสนทนาของตนเองและเพื่อน
2. ครูให้นักศึกษาจับกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่อง “ประโยชน์ของการเรียน วิชาภาษาฝรั่งเศส” จากนั้นให้นักศึกษาตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยครูปล่อยให้ให้นักศึกษาออกความคิดเห็นได้ตามอิสระ และเมื่อนักศึกษาออกมา นำเสนอครบทุกกลุ่ม ครูก็จะกล่าวย้ำอีกครั้งถึงเรื่องของความสำคัญของการเรียน วิชาภาษาฝรั่งเศส และประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสต่อตัวผู้เรียนใน อนาคตการทำงาน
3. ครูเน้นย้ำกับนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักศึกษาจะต้องได้เรียนรู้ในภาคเรียนนี้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จากนั้นครูชี้แจงกับนักศึกษาถึงการเรียนในคาบต่อไป พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมนักศึกษาที่เข้าเรียนในคาบแรกได้อย่างตรงเวลา มาครบกันทุกคน และที่สำคัญทุกคนมีความตั้งใจเรียนเป็นอย่างมาก ครูก็ขอให้นักศึกษาจงรักษาความดี นี้ไว้ตลอดไป

สื่อ/อุปกรณ์

- ใบชี้แจงกระบวนการวิชาภาษาฝรั่งเศสเทคนิคเพื่อการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
- ใบงาน หัวข้อ “ประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส”

การประเมินผล

1. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจสอบความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
3. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

Les vacances des Français.

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น นอกจากการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนแล้วนั้น การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆถือเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เป็นเพราะวัฒนธรรมของชาติใดๆก็ตามย่อมเป็นส่วนที่สำคัญอย่างมากของเจ้าของภาษา ที่คนต่างชาติจะต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับภาษานั้น ๆเช่นเดียวกันกับผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสก็ย่อมจะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศส เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวฝรั่งเศสได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการเรียนรู้ถึงกิจกรรมวันหยุดพักผ่อนที่ชาวฝรั่งเศสมักจะทำกันนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรจะต้องเรียนรู้ตลอดจนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

6. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมที่สำคัญของชาวฝรั่งเศส
7. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงกิจกรรมวันหยุดพักผ่อนหรือวันปิดภาคเรียนของชาวฝรั่งเศส ว่าช่วงนี้ชาวฝรั่งเศสเขามักจะทำอะไรกัน
8. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศส
9. เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงออกทางความคิดตลอดจนสามารถอภิปรายเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของฝรั่งเศสได้
10. เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงห้องเรียนที่มีอิสระในการเรียนรู้ และพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุขตั้งแต่คาบเรียนแรก

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการฟัง

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- เคารพศักดิ์ศรีของเด็ก
- ให้ผู้เรียนได้บรรยายความรู้ของตนเองอย่างเต็มที่ และอย่างเป็นอิสระ
- ให้ผู้เรียนได้แสดงออกความรู้ทางด้านภาษาฝรั่งเศสอย่างเต็มที่
- คำนี้ถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน

- พยายามสร้างแรงจูงใจในการเล่าเรื่องให้ผู้เรียนได้กล้าที่จะแสดงออกในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น

- สร้างกำลังใจในการฝึกทักษะการฟังแก่ผู้เรียน โดยครูต้องเป็นผู้สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน กล่าวชมเมื่อผู้เรียนทำได้ดี โดยไม่ตำหนิผู้เรียน

- ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีทางการเรียนของผู้เรียน ครูต้องอยู่กับผู้เรียนเสมอว่าเมื่อผู้เรียนมีปัญหาครูยินดีเป็นผู้รับฟังและให้คำปรึกษาได้ทุกเมื่อ

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการพูดบรรยายเรื่องของตนเองมากขึ้น
- ผู้เรียนมีความไว้วางใจในตัวครูมากยิ่งขึ้น โดยมีความกล้าที่จะถามคำถามและตอบคำถามที่ครูถามได้
- ผู้เรียนเข้าใจทักษะการฟังบทความภาษาต่างชาติที่ดี และมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะการฟัง สามารถใช้ทักษะการฟังที่ครูสอนได้เป็นอย่างดี ตลอดจนผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการฟังที่ครูมอบหมายให้ได้ ถูกต้องเกินร้อยละ 80

เนื้อหาสาระ

- วัฒนธรรมการหยุดพักร้อนของชาวฝรั่งเศส
- ศัพท์ สำนวนที่ใช้เมื่อมีการพูดถึงเรื่องวันหยุดพักผ่อนหรือวันปิดภาคเรียน
- การออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาฝรั่งเศส

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องเรียนมาด้วยหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและทักทายกับนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง

2. ครูถามนักศึกษาทั้งห้องว่าปิดภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย นักศึกษามีความรู้สึกอย่างไรบ้าง ซึ่งมันเป็นความรู้สึกที่เหมือนหรือแตกต่างกับตอนมาเรียนหนังสืออย่างไร (รอบแรกครูจะถามเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นก็จะค่อยถาม

นักศึกษาว่าเข้าใจคำถามหรือไม่ ครูก็จะถามคำถามอย่างซ้ำๆพร้อมทั้งช่วยนักศึกษาในการแปลคำถาม ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ศึกษารู้สึกว่ามันยาก แต่ในทางตรงกันข้ามครูจะต้องทำให้นักศึกษารู้สึกว่าครูช่วยเขาในการเรียนรู้เป็นอย่างดี) ซึ่งก่อนอื่นครูจะต้องเล่าเรื่องราววันหยุดของครูเองในการเป็นแบบอย่างให้นักเรียนก่อน แล้วจากนั้นก็ค่อยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยที่ครูไม่ได้บังคับ แต่เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่

2. ขั้นตอนปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์เรื่อง Les vacances des Français โดยครูจะเปิดให้นักศึกษาดู 3 รอบ คือ รอบแรกให้นักศึกษาดูอย่างคร่าวๆ รอบที่สอง ให้นักศึกษาทำใบงานไปด้วยเมื่อดูวีดิทัศน์เสร็จ รอบที่สาม ให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบคำตอบที่ทำในใบงานของตนเอง (ขณะที่นักศึกษาดูวีดิทัศน์นั้น ครูจะต้องไม่บังคับให้นักศึกษาริบบงานอย่างเด็ดขาด ครูจะต้องมีการยืดหยุ่นในเรื่องเวลาบ้าง)

2. เมื่อครูเปิดวีดิทัศน์ให้นักศึกษาดูครบสามรอบ ครูถามนักศึกษาว่าเห็นอะไรในวีดิทัศน์บ้าง วีดิทัศน์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นสิ่งที่เหมือนกับประเทศเราหรือไม่อย่างไร โดยที่ครูจะเปิดอิสระในการตอบคำถามให้นักศึกษา ครูพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาได้ตอบคำถาม หากนักศึกษามีคำถามครูก็ต้องตั้งใจตอบ ตลอดจนครูจะต้องเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญที่ดีแก่นักศึกษาใสคาบเรียนด้วย

3. ครูเปิดวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อเฉลยคำตอบในใบงานที่นักศึกษาได้ทำไป หากนักศึกษามีการตอบผิดในข้อใด ครูก็จะมีการให้นักศึกษาดูวีดิทัศน์อีกครั้งเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง โดยครูจะต้องใจเย็นๆกับการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดต่างๆเมื่อเฉลยครบทุกข้อ ครูก็จะมีการกล่าวชมนักศึกษาทุกคนที่มีความตั้งใจทำแบบฝึกหัดในครั้งนี้ได้อย่างเต็มที่ จากนั้นครูก็จะกล่าวให้กำลังใจแก่นักศึกษาว่าเห็นไหมว่าหากเราพยายามในการเรียนรู้ เราก็สามารถเข้าใจมันได้ การเรียนภาษาก็เหมือนกันหากเราใจเย็นๆมีความพยายามเราก็จะสามารถฟังภาษาฝรั่งเศสได้เช่นกัน แต่ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนเท่านั้นเอง ฉะนั้นครูจึงขอฝากนักศึกษาไว้ว่าให้มีความพยายามในการฝึกฝน มีปัญหาอะไรต้องรีบมาถามครูได้ทุกเมื่อ ครูยินดีรับฟัง และช่วยนักศึกษาแก้ไขปัญหานั้นๆโดยไม่ทอดทิ้ง

3. ขั้นนำไปใช้

1. ครูให้นักศึกษาพูดสรุปเกี่ยวกับ Les vacances des Français โดยการใช้รูปแบบประโยคง่ายๆ ซึ่งครูก็ให้เวลากับนักศึกษาในการพูดอย่างเต็มที่ เมื่อนักศึกษาพูดผิด ครูก็จะช่วยแก้ไขให้ด้วยความเต็มใจ

2. ครูสรุปเรื่องการใช้ศัพท์สำนวน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง Les vacances des Français พร้อมกันนั้นก็เน้นย้ำให้นักศึกษาใช้เวลาที่ว่างฝึกทบทวนบทเรียนภาษาฝรั่งเศสบ้าง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเรียนได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้กำลังใจในการเรียนว่าไม่มีอะไรที่ยากเกินความสามารถของเรา

3. ให้นักศึกษาจับคู่กับเพื่อนเพื่อช่วยกันแต่งบทสนทนาที่เกี่ยวกับ Les vacances des Français จากนั้นให้นักศึกษาออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนแล้วส่งไปงานที่ครู เพื่อที่ครูจะได้นำไปตรวจทางแก้ไขแล้วส่งคืนนักเรียนในคาบต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์

- วีดีทัศน์เรื่อง **Les vacances des Français.**
- ไปงาน Les vacances des Français.

การประเมินผล

1. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจสอบจากการทำแบบฝึกหัด
3. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

Emploi du temps

สาระสำคัญ

การใช้ภาษาเพื่อการพูดคุย อธิบาย หรือบอกเหตุผลต่างๆ เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ทำให้สามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

11. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสืบถามข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
12. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสได้อย่างถูกต้องตามหลักทางไวยากรณ์และการอ่านออกเสียง
13. เพื่อให้นักศึกษากลับแสดงออกทางด้านการทำงานและการพูดภาษาต่างประเทศ

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการฟัง

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- เคารพศักดิ์ศรีของผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงต่างๆ ที่จำเป็นในการเรียนการสอนร่วมกัน

- ครูเป็นผู้รับฟังปัญหา และข้อสงสัยอื่นๆ จากผู้เรียน รวมทั้งคอยเป็นผู้ช่วยเหลือที่ปรึกษาที่ดีแก่ผู้เรียน

- คำนี้ถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน

- พยายามให้ผู้เรียนเห็นข้อดีของการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส
- สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน ด้วยการกล่าวคำชม ให้กำลังใจ รวมทั้งให้รางวัลเมื่อผู้เรียนตั้งใจเรียน และทำงานออกมาได้อย่างดี
- ให้ความสำคัญของผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนเก่ง หรือเรียนอ่อน

- ครูคอยเป็นผู้สร้างกำลังใจที่ดีแก่ผู้เรียน โดยการพยายามให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามี
ความสุขในการเรียน และอยากที่จะเรียนวิชานี้

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตนเองมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน
- ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการ
เรียน
- ผู้เรียนมีความไว้วางใจครู และไม่รู้สึกเงินอายที่จะเข้ามาปรึกษาครู
- ผู้เรียนเข้าใจการถาม ตอบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาสอบถามข้อมูลต่างๆเป็นภาษา
ฝรั่งเศสได้ ตลอดจนทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ทักษะการฟัง และมีเจตคติที่ดี
ในการเรียน
- ผู้เรียนมีทักษะในการฟังภาษาฝรั่งเศสที่ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

Lexique : - Emploi du temps de la semaine

Question : Quand est-ce que.....?

Expressions : - le matin, à huit heures du matin, l'après-midi

- avoir cours le + (jour) matin/ après-midi

- avoir cours le + (jour), le (jour)... et le (jour)

- avoir + matière

- avoir un cours de + (matière) par semaine

- avoir cours le + (jour) libre

- étudier le (les) + sujet (s)

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องเรียนมาพร้อมกับทักทายนักศึกษาด้วยน้ำหนักที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมกับถามนักศึกษาว่าวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง เรียนวิชาอะไรมาบ้าง นักศึกษาเหนื่อยไหม เป็นต้น

2. ครูทบทวนนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาในคาบเรียนที่ผ่านมาว่าได้เรียนเรื่องอะไรไปบ้าง นักศึกษาจำได้ไหม มีอะไรบ้าง นอกจากนั้นครูก็ถามนักศึกษาว่า มีจุดไหนบ้างในเรื่องที่เรียนในคาบเรียนที่ผ่านมาที่นักศึกษาไม่เข้าใจ ซึ่งนักศึกษสามารถถามครูได้ ครูรับฟังทุกเรื่องที่นักเรียนพูด และเสนอแนะ

3. ครูบอกจุดประสงค์และเรื่องที่นักศึกษาต้องเรียนในวันนี้ว่าเรื่องอะไร ซึ่งวันนี้ นักศึกษาต้องเรียนเรื่อง “Demander et donner des explications” เกี่ยวกับ Emploi de temps de la semaine คือ เรื่องการถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตารางเรียน และวิชาเรียนต่างๆ พร้อมกันนั้น ครูจึงถามนักศึกษาเกี่ยวกับตารางเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนนี้ ว่าแต่ละวันนักศึกษาเรียนกี่วิชา มีวิชาอะไรบ้าง เราเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสวันไหนบ้าง เป็นต้น จากนั้นจึงบอกนักศึกษาว่า วันนี้เราจะลองมาดูตารางเรียนของนักศึกษาวาฝรั่งเศสบ้างว่าเป็นอย่างไร แล้วเราจะได้นำมาเปรียบเทียบกับตารางเรียนของเด็กไทยอย่างเรา ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

4. นักศึกษาศึกษา Emploi de temps de la semaine ในใบความรู้ที่ครูแจกให้ ซึ่งเป็นตาราง Collège de Sèvres classe de 5e โดยให้นักศึกษาสังเกตด้วยย่อ :

- éd. Physique : education physique / gymnastique
- inst. Civique : instruction civique วิชาหน้าที่พลเมือง
- sciences nat. : sciences naturelles วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

ครูให้เวลานักศึกษาในการศึกษาใบความรู้ โดยให้นักศึกษาร่วมกันลงความเห็นว่าจะใช้เวลาเท่าไรในการศึกษาใบงานนี้ (ตกลงเวลาร่วมกันในชั้นเรียน ทำให้เด็กได้รู้ว่าตนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สามารถจัดการการตัดสินใจร่วมกับครูได้) เมื่อนักศึกษาใช้เวลาจนครบตามที่ได้ตกลงกันไว้ จากนั้นครูถามนักศึกษาว่าวิชาที่นักศึกษาเรียนที่โรงเรียนของเรานั้นเหมือนกับวิชาที่เด็กฝรั่งเศสเรียนหรือไม่ (Est-ce que vous avez les même matières à étudier que élèves du collège de Sèvres ?) ในการถาม-ตอบ นี้ ครูจะไม่บังคับ หรือเรียกนักศึกษาคณใดคนหนึ่งเป็นผู้ตอบ แต่จะให้นักศึกษาสมัครใจในการตอบเอง โดยครูจะมีการกระตุ้นผู้เรียนโดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียน และการมีส่วนร่วมในการเรียน คือ หากใครตอบคำถาม คนคนนั้นจะได้รับคะแนนสะสมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนหนึ่งคะแนน ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ทุกครั้งไปเมื่อมีกิจกรรมในชั้นเรียน (คะแนนนี้มีผล

ต่อคะแนนการเรียน การตัดเกรด และมีรางวัลให้เมื่อมีการสรุปคะแนน ในปลายปี ครูจะแจ้งแก่นักศึกษาก่อนแล้ว แล้วให้นักศึกษาช่วยกันตกลงว่าคะแนนสูงสุดนักศึกษายกได้ อะไร คะแนนเท่าไรได้ อะไร นักศึกษาจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตกลงกันเรื่องนี้ และนักศึกษาก็จะมีการเลือกเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้บันทึกคะแนนของเพื่อนในแต่ละวัน โดยจะมีการกำหนดว่าเพื่อนคนไหนจะทำหน้าที่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ที่มีคาบเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งข้อตกลงนี้จะทำในวันแรกของการเรียนการสอนแล้ว)

5. นักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับตารางเรียน เช่น

- A quelle heure on a français ?

--> On a français àheures. (เวลาจริง)

- Quand est-ce que les étudiants étudient les mathématiques ? / la musique ? etc.

--> On étudie les maths / la musique.... àheures le lundi, le mardi et le jeudi ? etc.

ครูจะเป็นผู้ถามนักศึกษาก่อนในขั้นต้น ซึ่งก็จะมีนักศึกษามาตอบออกมาตามคำถาม จากนั้นครูจึงเสนอให้ให้นักศึกษาออกมาถามกันเป็นครู โดยการสุ่มจากเลขที่ ซึ่งเพื่อนคนที่พูดก่อนหน้านั้นจะเป็นผู้ที่เลือกเลขที่เพื่อนคนที่ออกมาพูดคนต่อไป ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุขสนุกสนาน และนักศึกษามีความสุขกับการเรียน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และยังได้ฝึกทักษะทางภาษาครบทุกคน

2. ขั้นตอนปฏิบัติ

1. ครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดในใบงานที่ครูแจกให้ เรื่อง Ils travaillent quand ?

ซึ่งเป็นการตอบคำถามจากข้อมูลใน Emploi de temps de la semaine ในใบความรู้ที่ครูแจกให้ โดยครูให้นักศึกษาเป็นผู้ตกลงร่วมกันว่าจะใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดนี้กี่นาที เมื่อครบเวลาตามที่ตกลงร่วมกัน ครูก็จะให้สิทธิแก่นักศึกษาในการเป็นผู้ตรวจแบบฝึกหัดบ้าง โดยให้แต่ละคนแลกเปลี่ยนตรวจงาน เมื่อตรวจแล้วก็มีการรวมคะแนน แล้วให้นักศึกษาทุกคนส่งแบบฝึกหัดที่ครู เพื่อที่ครูจะได้ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

2. ครูให้ความรู้เพิ่มเติม เรื่อง ศัพท์ จำนวน ดังนี้

- le matin, à huit heures du matin, l'après-midi

- avoir cours le + (jour) matin/ après-midi

- avoir cours le + (jour), le (jour)... et le (jour)

- avoir + matière

- avoir un cours de + (matière) par semaine
- avoir cours le + (jour) libre
- étudier le (les) + sujet (s)

ตัวอย่างการฝึกถาม-ตอบเพื่อให้นักศึกษานำศัพท์สำนวนใหม่มาใช้ เช่น

- On a un cours de français quand ?
- >On a un cours de français à ...heures le matin. หรือ
- >On a français à ...h. le lundi, le mardi, le mercredi et le jeudi.

ครูถามนักศึกษาซ้ำ โดยพูดขึ้นว่า :

- On a français quand ?
- On a français à ... หรือ
- Ah! Bien à ...
- Vous êtes d'accord ? On a français à ...

ครูให้นักศึกษาสังเกตความแตกต่างของ On a un cours de français.... กับ On a français.... ครูให้ความรู้เพิ่มเติม คือ การใช้ On a français....เป็นภาษาพูดแทน On a un cours de français....ซึ่งเป็นภาษามาตรฐานทั้งการพูดและการเขียน

3. ขั้นนำไปใช้

- ให้นักศึกษาจับคู่ทำบทสนทนาตามแบบฝึกหัดในใบงานที่ครูแจกให้ ข้อ 3 เรื่อง Emploi du temps. เป็นการเปรียบเทียบตารางเรียนของนักศึกษา collège de Sèvres กับตารางเรียนของนักศึกษาเอง ดังตัวอย่าง

- Ils ont des cours le matin à 8 heures. Nous....(ตอบคำถามตามความเป็นจริง คือ Nous avons des cours le matin à 8 h. 30.)

- Ils étudient le français le lundi, le mardi, le mercredi et le jeudi.
- Nous étudions le français....

- Ils ont 6 heures de français par semaine. Nous aussi, nous avons 6 heures de français par semaine.

etc.

- นักศึกษาออกมาแนะนำเสนอโดยการพูดบทสนทนาที่ตนเองแต่งกับเพื่อน โดยที่ครูพยายามให้นักศึกษาได้แสดงออกทางด้านการพูดมากที่สุด และที่สำคัญครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างเต็มที่ในขณะที่พูด หากมีข้อผิดพลาดใดๆในบทสนทนาครูก็จะค่อยๆแก้ไขให้ และครูก็ไม่ลืมที่จะให้คำชมเชยกับนักศึกษาทุกๆคนที่ออกมาพูดบทสนทนาเพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่นักศึกษา

สื่อ/อุปกรณ์

- ใบความรู้และใบงาน เรื่อง Emploi de temps ในหนังสือ Fréquence Jeunes 1 หน้า 53 และแบบฝึกหัดในหนังสือ Fréquence Jeunes 1 : Leçon 17 เรื่อง On repète quand ? หน้า 53 ใช้ประกอบการทำใบงานและใบความรู้

การประเมินผล

1. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัด
3. การเขียนสะท้อนคิดจากผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

Décrire la famille

สาระสำคัญ

การนำศัพท์ สำนวนที่เรียนมาแล้วมาฝึกพูดและเขียนจนเกิดความชำนาญจะทำให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถอธิบายศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการพูด

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- พยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี
 - ครูพยายามบรรยายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการฝึกทักษะทางการพูดที่เหมาะสมรวมทั้งพยายามทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงความแตกต่างทางด้านภาษาในแต่ละภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีทั้งจุดที่เหมือนกันและแตกต่างกันโดยมีการให้เหตุผลที่ชัดเจน จากนั้นครูก็สังเกตการณ์รับรู้ของผู้เรียน จากการตั้งคำถาม การถามความคิดเห็น และทำทางต่างๆของผู้เรียน
 - เมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูก็จะมีการให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้น
 - สร้างลักษณะของผู้มีความอดทนในการฝึกฝนให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งอื่นได้

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการเรียนรู้ สามารถรับฟังเหตุผลของผู้อื่น ตลอดจนมีความอดทนต่อการเรียนรู้ต่างๆได้
- ผู้เรียนสามารถพูดบทสนทนาเป็นภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องและมีความสุข

- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจในการฝึกทักษะทางการพูดภาษาฝรั่งเศส
 - ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกและมีแรงจูงใจที่ดีในการพูดให้ข้อมูลต่างๆเป็นภาษาฝรั่งเศส
- ยิ่งกว่านั้นผู้เรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาฝรั่งเศส

เนื้อหาสาระ

- คำศัพท์ที่เกี่ยวกับครอบครัว ได้แก่ parents (m.), oncle (m.), tante (f.), cousin (m.), cousine (f.), neveu (m.), nièce (f.), grand-père (m.), grand-mère (f.), petit-fils (m.), petite-fille (f.), arrière grand-père (m.), arrière grand- mère (f.).
- La possession : V.avoir / les adjectifs possessifs

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทักทายนักเรียนอย่างเป็นกันเอง ถามเรื่องการบ้านในคาบเรียนที่ผ่านมาว่า เป็นอย่างไรบ้าง มีคำถาม ปัญหาอะไรบ้างหรือไม่ หากนักเรียนมีปัญหาอะไร นักเรียนสามารถมาถามหรือปรึกษากับครูได้เสมอ ครูยินดีที่จะรับฟัง และเป็นທີ່ปรึกษาที่ดีให้กับนักเรียน

2. ครูทบทวนคำศัพท์ จำนวนที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการแสดงความเป็นเจ้าของจากบทเรียนที่ได้เรียนผ่านมาแล้ว โดยครูได้คิด L'arbre généalogique (บัตรคำศัพท์) บนกระดาน แล้วครูก็ถาม-ตอบเกี่ยวกับครอบครัว โดยใช้ v.avoir และ l'adjectif possessif ตัวอย่าง เช่น

Mathieu a un frère / une soeur ?

Son frère / sa soeur s'appelle comment ?

Il a aussi des copains / des copines ?

Ses copains / Ses copines s'appellent comment ?

Et toi, tu as un frère / une soeur ?

Ton frère / ta soeur a quel âge ?

ครูพยายามที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้ และมีความอดทนต่อการฝึกฝน โดยเล่าเรื่องประสบการณ์ของตนเองในการเรียนให้นักศึกษาฟัง เพื่อให้ นักศึกษามีแรงใจในการเรียน และเอาประสบการณ์ของครูไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต แล้วจากนั้นค่อยเข้าสู่การทบทวนคำศัพท์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมแรงใจในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้นักศึกษาก่อนเริ่มเนื้อหา จากนั้นครูก็จะมีการเน้นย้ำเรื่องนี้บ่อยๆเพื่อให้นักศึกษาระลึกประสบการณ์ชีวิตของครูอยู่เสมอ นักศึกษาจะได้ไม่ทอดลอยกับการเรียน ไม่ว่าจะเรียนอะไรก็ตามต่อไปในอนาคต

3. ครูเพิ่มเติมคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว โดยใช้ L'arbre généalogique เช่น parents (m.), oncle (m.), tante (f.), cousin (m.), cousine (f.), neveu (m.), nièce (f.), grand-père (m.), grand-mère (f.), petit-fils (m.), petite-fille (f.), arrière grand-père (m.), arrière grand- mère (f.).

ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์แต่ละตัวให้ชัดเจน เพื่อเป็นตัวอย่างการออกเสียงที่ถูกต้อง ก่อน 1 รอบ จากนั้นครูให้นักศึกษาอ่านออกเสียงตาม อย่างตั้งใจและใจเย็นๆ เมื่อนักศึกษาอ่านออกเสียงผิด ครูจะคอยแก้ไขให้ แล้วนักศึกษาก็อ่านออกเสียงใหม่อีกครั้ง เมื่อนักศึกษาอ่านออกเสียงถูกต้องครูก็จะกล่าวคำชมเชย พร้อมกันนั้นครูก็จะบอกความหมายของคำศัพท์แต่ละตัวที่อยู่บนกระดาน

จากนั้นครูก็สอน โดยการตั้งคำถาม เช่น

- Qui est Monsieur / Madame....? หรือพูดบอกเครือข่ายตามภาพ แล้วให้นักศึกษาตอบว่า Vrai ou Faux

โดยครูจะยกตัวอย่างการพูด เรื่องครอบครัวจากบทสนทนาที่ครูทำมาเป็นประโยคตัวอย่าง จากนั้นครูก็ค่อยๆอ่านประโยคนั้น แล้วถามนักศึกษานักศึกษาลองเดาดูว่าเขาพูดว่าอย่างไร นักศึกษาก็จะตอบครู โดยที่ครูจะค่อยๆอ่านอย่างช้าๆ ซึ่งบางครั้งอาจจะให้อาสาสมัครลุกขึ้นยืนอ่านบ้าง เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

2. ขั้นตอนปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาจากซีดี เรื่อง La famille de Coralie ที่ครูเตรียมไว้ โดยที่ครูจะให้นักศึกษาเป็นผู้ตกลงร่วมกันว่าเราจะฟังกันกี่รอบ โดยครูจะคอยเป็นผู้ให้เหตุผลว่าได้หรือไม่ได้ เช่น หากนักศึกษากล่าวว่า 5 รอบ ครูก็อาจจะให้เหตุผลว่า มันอาจจะเยอะเกินไปสำหรับการฝึกฟัง เพราะโดยทั่วไปเราจะฟังกันประมาณ 2-3 รอบ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการฟังเป็นต้น และเมื่อครูให้เหตุผลแล้ว ก็ให้เพื่อนๆในห้องออกความเห็นร่วมกันอีกที ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แล้วครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะอีกครั้ง

2. ให้นักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังเพื่อทดสอบความเข้าใจ ซึ่งในขณะที่ดำเนินกิจกรรมให้นักศึกษาชี้ภาพไปด้วย ตัวอย่างคำถามที่ครูถามนักศึกษาในเรื่องนี้ เช่น

- Le monsieur avec un blouson, c'est qui ?

--> C'est un grand-père.

- La dame avec des lunettes, c'est qui ?

--> C'est sa grand-mère.

- Comment est son père ?

--> Il est blond.

- Et sa mère ?

--> Elle est brune.

- Qui s'appelle Laurent ?

--> Son père.

- Comment s'appelle sa mère ?

--> Patricia.

- Ses parents ont un fils ?

--> Oui, ils ont un fils, c'est son frère.

ซึ่งการถามตอบนี้ ช่วงแรกๆครูจะถามนักศึกษาเอง เพื่อเป็นตัวอย่าง จากนั้นครูจะ
 สุ่มนักศึกษา หรือนักศึกษาอาสาสมัครตอบคำถามเดี่ยว ๆ สุดท้ายจะให้นักศึกษาจับคู่กันออกมา
 ถาม-ตอบกันเอง ซึ่งนักศึกษาจะต้องออกมามากันหลายคู่ ทั้งนี้เพราะครูสร้างแรงจูงใจโดยการให้
 คะแนนการมีส่วนร่วมเพื่อสะสมไว้ปลายปี ยิ่งกว่านั้นการเสริมแรงยังจะทำให้ผู้เรียนมีความ
 กระตือรือร้นในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2. ขั้นนำไป

1. นักศึกษาทำใบงานของตนเองเพื่อสรุปความเข้าใจเรื่อง La famille de Coralie โดยให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนสรุปครอบครัวของ Coralie (เรื่องที่ได้อ่าน) ซึ่งการสรุปนี้ ครูไม่ได้บังคับให้นักศึกษาว่าต้องเขียนถูกต้องทุกตัว แต่ครูจะบอกนักศึกษาก่อนว่า ให้นักศึกษาเขียนเท่าที่นักศึกษาทำได้ ผิดนิดหน่อยไม่เป็นไร แต่ทุกคนจะต้องมีความพยายาม หากใครไม่เข้าใจตรงไหน ให้นักศึกษายกมือ ครูจะเข้าไปอธิบาย ให้คำปรึกษา หากไม่กล้ายกมือคนเดียวก็เป็นกลุ่มก็ได้

2. ครูขออาสาสมัครในห้องเรียนเพื่อออกมาพูดสรุป และนำครอบครัวของ Coralie เป็นภาษาฝรั่งเศส เมื่อมีการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละคนผ่านไป อาจจะมีการแก้ไขบ้าง แต่ครูก็จะต้องอธิบายทุกครั้งที่มีข้อผิดพลาด และก็กล่าวชมนักศึกษาทุกคนที่ออกมาพูด โดยไม่มีการตำหนิ ข้อผิดพลาดใดๆเลย แต่ในทางตรงกันข้ามครูก็ต้องบอกกับนักศึกษาก่อนว่าผิดไม่เป็นไร ถือว่าเป็นบทเรียนของตนเอง ซึ่งสำนวน “ผิด เป็นครู” ครูควรจะช่วยแก่นักศึกษาอยู่เสมอ

ตัวอย่างบทสรุปที่ได้

Voilà la famille de Coralie. Son père s'appelle Laurent, il est blond. Sa mère s'appelle Patricia, elle est brune. Ses parents ont deux enfants, ce sont son frère et Coralie.

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้และใบงาน เรื่อง La famille
2. ซีดี/เทปบันทึกเสียง เรื่อง La famille de Coralie.

การประเมินผล

4. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
5. ตรวจสอบจากการนำเสนอการพูดสรุปหน้าชั้นเรียน
6. จากการทำแบบฝึกหัด
7. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

Pour interroger : quel + nom

สาระสำคัญ

การเขียนและการพูดประโยค โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจน จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสในการถามในรูปแบบประโยคต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนเขียนประโยค โดยใช้ L'adjectif interrogatif ได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนสามารถพูดคำถาม โดยใช้ L'adjectif interrogatif ได้อย่างถูกต้อง

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการพูด

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเห็น

- พยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี
 - สร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูก็จะมี การให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้น
 - ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยตนเอง ในกรณีที่ผู้เรียนมีปัญหา หรือข้อสงสัยต่างๆจะต้องไม่เก็บปัญหาไว้คนเดียว ให้ถามครูทันที
- เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม
 - ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการฝึกพูดกันเป็นกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน
 - มีการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้แก่ผู้เรียนเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ต้องกระตุ้นสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ผู้เรียนเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี
- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจในการฝึกทักษะทางการพูดภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกและมีความภาคภูมิใจในการพูดสนทนาเพื่อถามชาวต่างชาติ โดยการใช้สำนวนที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนสามารถแยกความแตกต่างและบอกความเหมือนระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้
- ผู้เรียนมีทักษะทางด้านกรพูดภาษาฝรั่งเศสได้ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

- Grammaire :
- Les verbes en “er”
 - les adjectifs interrogatifs : quel, quelle, quels, quelles

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้ามาในห้องเรียนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ทักทายนักศึกษาด้วยความเป็นมิตร

2. ครูถามนักศึกษาเพื่อทบทวนความรู้เดิมเรื่อง Les verbes en “er” โดยที่ครูจะค่อยๆถามนักศึกษา ไม่เร่งรัดให้นักศึกษาตอบ และครูก็แก้ไขเมื่อนักศึกษาตอบผิด พร้อมกล่าวชมเชยนักศึกษาที่มีความกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม และบอกกับนักศึกษาว่าเก่งมาก

3. ครูติดบัตรประโยค เรื่อง L’adjectif interrogatifs บนกระดาน ซึ่งประโยคเหล่านั้น ได้แก่

- Tu as quel âge ? / Quel âge tu as ?
- Tu as quelle nationalité ? / Quelle nationalité tu as ?
- Tu es en quelle classe ?
- Tu parles quelles langues ?
- Quels garçons sont en cinquième ?

เมื่อครูตีบัตรประโยคที่เตรียมมาเรียบร้อยแล้ว ครูจะอ่านให้นักศึกษาฟังหนึ่งรอบ เพื่อฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง จากนั้นนักศึกษาจะอ่านออกเสียงตาม การฝึกอ่านออกเสียงนี้ครูจะค่อยๆ ฝึกอย่างช้าๆ โดยไม่รีบเร่ง พร้อมทั้งบอกผลดีของการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง

2. ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักศึกษาอ่านประโยคบนกระดาน แล้วให้นักศึกษาสังเกตประโยคเหล่านั้นว่าถามเกี่ยวกับอะไร และมีอะไรที่แตกต่างกันในแต่ละประโยคในเรื่องของไวยากรณ์ ครูให้เวลานักศึกษาค่อยๆ คิด โดยไม่เร่งรัดเอาคำตอบจากนักศึกษา เมื่อมีนักศึกษาเสนอข้อแตกต่างที่ครูถาม นักศึกษาคนไหนตอบถูก ครูจะชื่นชม หากนักศึกษาคนไหนตอบผิดครูก็จะชื่นชม แต่จะบอกต่อว่าคำตอบนี้ถูกแล้วแต่ขาดไปอีกนิดหนึ่ง พร้อมทั้งให้นักศึกษาพยายามหาคำตอบมาใหม่ หรือมาเสริมสิ่งที่ตอบให้ถูกต้อง เมื่อมีตัวอย่างของนักศึกษาที่พยายามหาคำตอบจนถูก ครูก็นำมาเป็นตัวอย่างแก่เพื่อนในห้องเรียน แล้วกล่าวคำชมเชย เรื่องความพยายามในการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการหาคำตอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดีมาก นักศึกษาควรจะทำแบบนี้ และจากนั้นครูก็ให้เพื่อนในห้องเรียนตอบมือให้นักศึกษาผู้มีความพยายามเพื่อเป็นกำลังใจให้เขาทำต่อไป

2. ครูค่อยๆ ถามนักศึกษาทีละขั้นตอนในเรื่องที่เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคที่ครูให้นักศึกษาสังเกตและวิเคราะห์

3. จากนั้น ครูแจกใบความรู้เรื่อง L'adjectif interrogatifs ซึ่งในใบความรู้ นั้นจะมีตารางการใช้ L'adjectif interrogatifs จากนั้นให้นักศึกษาสรุปการใช้ ดังนี้

- Quel + nom masculin singulier...?
- Quelle + nom féminin singulier....?
- Quels + nom masculin pluriel...?
- Quelles + nom féminin pluriel...?

ครูให้นักศึกษาตกลงเรื่องการใช้เวลาในการศึกษาใบงานและการสรุปความรู้ที่เรียนในวันนี้อย่างดี ทั้งนี้เพราะ การมีการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้แก่ผู้เรียนเมื่อต้องมีการฝึกพูดในกรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ผู้เรียนเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

3. ขั้นนำไปใช้

1. นักศึกษาสรุปการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ L'adjectif interrogatifs ตามเวลาที่ได้มีการตกลงร่วมกัน เมื่อสรุปเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูขออาสาสมัคร 3 คน ออกมาอ่านสรุปให้เพื่อนฟัง โดยครูจะเป็นผู้ให้คำชี้แนะในการนำเสนอว่าถูกต้องอย่างไร พร้อมทั้งกล่าวคำชมเชย จากนั้นให้นักศึกษาทุกคนส่งใบงานที่ครูให้ทำที่ครู เพื่อครูจะได้นำกลับไปตรวจสอบแก้ไข แล้วจะส่งคืนให้นักศึกษาในคาบเรียนหน้า

2. ครูให้นักศึกษาอ่านออกเสียง L'adjectif interrogatifs ทั้ง 4 คำว่ามีการอ่านออกเสียงเหมือนกัน ดังนั้นเวลาใช้จะต้องอาศัยข้อสังเกตอื่นๆเพื่อให้ทราบว่าเพศ-พจน์อะไร เช่นสังเกตจากคำกริยาหรือคุณศัพท์อื่นๆในประโยคประกอบ จากนั้นให้นักศึกษาจับคู่กันตั้งคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับการใช้ประโยคแบบ L'adjectif interrogatifs ที่ถูกต้อง ซึ่งการจับคู่กันครูจะให้อิสระในการจับ แล้วให้นักศึกษาฝึกการพูดถาม-ตอบ โดยให้นักศึกษากำหนดเวลาในการฝึกร่วมกันเช่นเคย เมื่อเสร็จการฝึก ก็ให้มาสอบกับครูทีละครู ครูก็จะคอยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆให้

3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง L'adjectif interrogatifs ในใบงานที่ครูแจก

สื่อ/อุปกรณ์

1. แบบฝึกหัดเรื่อง Les verbs en "er"
2. ตารางไวยากรณ์ Pour interroger : quell+nom ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียน Fréquence Jeunes 1 หน้า 34

การประเมินผล

8. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
9. สังเกตจากการพูดออกเสียง การใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
10. จากการทำแบบฝึกหัด
11. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Demander et dire où on va

สาระสำคัญ

การฝึกใช้ภาษาในการตอบ-ถาม หรือบอกถึงการ ไปยังสถานที่ต่างๆ ตลอดจนวิธีการเดินทางด้วยพาหนะต่างๆ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างมากในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เป็นภาษาฝรั่งเศสได้
- ใช้ V. aller à.../ chez... กับส่วนขยายที่บอกสถานที่ได้อย่างถูกต้อง
- สรุปการใช้ศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สถานที่และยานพาหนะต่างๆ ได้
- ผู้เรียนสามารถถาม หรือบอกถึงการ ไปยังสถานที่ต่างๆ และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการพูด

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- พยายามพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การมีวินัยในตนเอง และบุคลิกลักษณะที่ดี
 - ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การมีวินัยในตนเองผ่านการใช้เรื่องเล่าจากประสบการณ์ของครู
 - เน้นการเสริมแรง และให้แรงจูงใจแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอน
 - เสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ผ่านการให้คำปรึกษา และการให้กำลังใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา
- เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในกลุ่ม
 - ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการฝึกพูดกันเป็นกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน
 - มีการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้แก่ผู้เรียนเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียน

ได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ผู้เรียนเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถ
ควบคุมสถานการณ์

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด การถาม ในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น
- ผู้เรียนสามารถพูดบทสนทนาเป็นภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารกับเพื่อนได้อย่างถูกต้อง

และมีความสุข

- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจในการฝึกทักษะทางการพูดภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนทักษะทางการพูด มีความกล้าแสดงออกทางการพูดสนทนา

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆเป็นภาษาฝรั่งเศสได้อย่างถูกต้อง

- ผู้เรียนสามารถแยกความแตกต่างและบอกความเหมือนระหว่างภาษาอังกฤษและภาษา

ฝรั่งเศสได้

- ผู้เรียนมีทักษะทางด้านกรพูดภาษาฝรั่งเศสได้ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

V.aller }	à + nom de ville	à pied
	au + nom de lieu (masculin)	à vélo
	à la + nom de lieu (feminin)	en voiture
	aux + nom de lieu (m./f. pluriel)	en autobus,
	chez + nom de lieu de personne	etc.

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องมาทักทายนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศส นักศึกษาตอบคำถามที่ครูถามอย่างมีความสุข และมีการพูดคุยสนทนากันเกี่ยวกับการทักทายเป็นภาษาฝรั่งเศสในห้องเรียนอย่างพร้อมเพรียงกัน จากนั้นก่อนเริ่มกระบวนการเรียนการสอน ครูได้นำข่าวเรื่องความสามัคคีมาเล่าให้นักศึกษาฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา ครูพยายามให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น จากนั้นครูพูดสรุปเรื่องความสามัคคีว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

2. ครูเริ่มการเรียนการสอนโดยการทบทวนความรู้เดิม ด้วยการถาม-ตอบ ตัวอย่างคำถาม เช่น

- Après la classe, où on va ?
- Où va Anna avec sa copaine ?
- A quell concert est-ce qu'elles vont ?

ครูค่อยๆให้นักศึกษาคิดย้อนกลับไปเรื่องของการถามเวลา ที่ได้เรียนมาในตอนที่แล้ว โดยครูจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเวลา แล้วค่อยๆให้นักศึกษาได้ฝึกเพื่อเพิ่มความจำเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนนี้ จากนั้นก็กล่าวชมนักศึกษาที่สามารถจำเรื่องที่เรียนไปแล้วได้เป็นอย่างดี

3. นักศึกษาศึกษาใบงานที่ครูแจกให้ เรื่อง aller à la และ à + le = au โดยให้นักศึกษาดกลงเรื่องเวลาในการศึกษาร่วมกัน เหมือนเช่นเคย

4. นักศึกษาฝึกการใช้ V.aller à... / chez..... กับส่วนขยายบอกสถานที่ โดยใช้รูปแผนผังที่ครูเตรียมมาใช้ในการตั้งคำถาม โดยฝึกการถาม-ตอบเป็นคู่ๆ เช่น

- Où ils vont ?
- > Ils vont à Paris.

- Où il va ?
- > Il va au lycée.

- Où elle va ?
- > Elle va à la cafétéria.

- Où ils vont ?
- > Ils vont aux Etats-Unis.

- Où elle va ?
- > Elle va chez ses grands-parents.

ครูจะเป็นผู้ถามก่อน แล้วให้นักศึกษาอาสาสมัครออกมาพูด จากนั้นให้นักศึกษาจับคู่กันเพื่อฝึกการถามตอบ

4. ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปการใช้ V.aller à... / chez..... ดังนี้

V.aller }	à + nom de ville	à pied
	au + nom de lieu (masculin)	à vélo
	à la + nom de lieu (feminin)	en voiture
	aux + nom de lieu (m./f. pluriel)	en autobus,
	chez + nom de lieu de personne	etc.

โดยครูจะให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มกันตามอิสระ กลุ่มละ 4-5 คนให้ช่วยกันสรุปการใช้ V.aller à... / chez..... แล้วส่งตัวแทนออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยครูจะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ช่วยย้ำความเข้าใจแก่นักศึกษา จากนั้นก็กล่าวชมเชยนักศึกษาที่ตั้งใจช่วยกันทำงานเป็นอย่างดี

5. นักศึกษาเขียนการกระจาย V.aller จากการสังเกตกริยาตัวนี้ จากบทเรียนที่ได้เรียนมา โดยครูจะคอยเป็นผู้ชี้แนะอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งจะย้่านักศึกษาอยู่เสมอในคาบเรียนว่า หากนักศึกษาไม่เข้าใจต้องรีบยกมือถามครูทันที ซึ่งตารางที่นักศึกษาควรจะได้ คือ

Verbe aller au présent

Je vais	Nous allons
Tu vas	Vous allez
Il/Elle/On va	Ils/Elles vont

2. ขั้นปฏิบัติ

1. ครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดในใบงานที่ครูแจกให้เรื่อง V.aller ซึ่งแบบฝึกหัดนี้ นักศึกษาทำเป็นรายบุคคล แต่หากนักศึกษาคนไหนไม่เข้าใจให้รับถาม หรือยกมือเพื่อให้ครูเดินทางไปหาที่โต๊ะแล้วให้ครูอธิบายให้ใหม่ได้

2. นักศึกษาศึกษาและฝึกการใช้สำนวนที่บอกวิธีการเดินทางโดยใช้แผนผังสถานที่ที่ครูเตรียมมา โดย

- ศึกษาและสรุปการใช้สำนวนที่บอกวิธีการการเดินทางด้วยพาหนะต่างๆ จากใบความรู้และแผนผังสถานที่ที่ครูได้เตรียมมา โดยการฝึกอ่านออกเสียงตามครู และฝึกอ่านออกเสียงเอง (รายบุคคล) แต่นักศึกษาสามารถปรึกษาเพื่อนผู้รู้ หรือครูได้ โดยไม่มีการบังคับใดๆ

- Il va à....	en voiture
	en autobus
	en train
	en metro

en avion

à vélo / à pied

3. ขั้นนำไปใช้

1. นักศึกษาฝึกพูดถาม-ตอบ เกี่ยวกับการเดินทาง จากแผนผังสถานที่ที่ครูจัดให้ เช่น

- Comment il va au lycée ?

--> Il va au lycée à vélo. etc.

การฝึกถามตอบนี้ ครูจะกระตุ้นนักศึกษาโดยการให้การเสริมแรง ให้คะแนนพิเศษ การสะสมคะแนนการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และกล่าวชมนักศึกษาทุกครั้งเมื่อมีโอกาสนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมความพยายามในการเรียนรู้และการฝึกฝนของนักศึกษา

2. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่ครูแนบมากับใบความรู้ โดยเวลาที่ใช้ในการทำงานนั้น ครูจะให้นักศึกษาร่วมกันตกลงตามเช่นเคย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสนอทางเลือกที่จำกัดให้แก่ผู้เรียนเมื่อต้องมีการฝึกพูด ในกรณีที่ต้องกระตุ้น สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนใช้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้มีสิทธิ์เลือก โดยไม่ได้ถูกออกคำสั่ง ซึ่งทางที่ผู้เรียนเลือกจะรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสถานการณ์

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้เรื่อง Demander et dire où on va
2. ใบงานเรื่อง Demander et dire où on va
3. แผนผังจำลองที่ตั้งสถานที่ต่างๆ

การประเมินผล

12. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
13. สังเกตจากการสรุปการใช้และการกระจาย V.aller
14. สังเกตจากการใช้ศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สถานที่ต่างๆและยาพาหนะ
15. จากการทำแบบฝึกหัด
16. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

Demander et dire l'heure

สาระสำคัญ

การฝึกการใช้ภาษาในการถาม-ตอบ บอกและระบุเวลา เป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถอ่านเวลาและพูดถึงการบอกเวลาเป็นภาษาฝรั่งเศสได้
- ผู้เรียนสามารถอ่านและบอกตัวเลข 1-1000 ได้
- ผู้เรียนสามารถใช้ศัพท์ จำนวนและตัวเลขเพื่อถาม-ตอบเกี่ยวกับการบอกเวลาได้
- ผู้เรียนสามารถบอกความแตกต่างของการถามเวลาโดยใช้ Quand..?, Quel jour...? และ A quelle heure...? ได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการอ่าน

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด
 - ครูต้องมีการปลอบโยน ให้การสนับสนุน และให้ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียน ไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้
 - ครูสร้างความร่วมมือเชิงรุกแก่ผู้เรียน โดยใช้คำสั่งที่ผู้เรียนชอบทำตาม ก่อนที่จะใช้คำสั่งที่ผู้เรียนไม่ชอบ
- คำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน
 - ครูจะไม่มีการแสดงอารมณ์ในทางลบแก่ผู้เรียนเป็นเด็ดขาด
 - ครูมีการปล่อยให้ผู้เรียนได้รับผลจากการกระทำของตนเอง ในกรณีที่ไม่มีร้ายแรง เขาจะได้เรียนรู้ว่า เขาต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านบทสนทนา บทความ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ตลอดจนผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดี มีความสุขในการเรียนทักษะการอ่าน
- ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และให้ความสำคัญกับการอ่านบทอ่าน บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนมีความพยายามในการอ่านบทอ่าน บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เป็นภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น
- ผู้เรียนสามารถแยกแยะการอ่านออกเสียงระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้

เนื้อหาสาระ

Lexique :

ตัวเลข 1-1000

Midi-minuit

Expressions :

- Quelle heure est-il ?

- Il esth.

Il est quelle heure ?

- Moi, j'ai...

- Tu as l'heure ?

- Vous avez l'heure ?

- Désolée, je n'ai pas de montre.

- et demie

- et quart

- moins le quart

- moins vingt

etc.

Interrogatons : - Quand...?

- Quel jour...?

- A quelle heure...?

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องมาด้วยใบหน้าที่เป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมกับการทักทาย นักศึกษาอย่างเป็นทางการเองด้วยภาษาฝรั่งเศส

2. ครูถามนักศึกษาว่าวันนี้วันที่เท่าไร เป็นภาษาฝรั่งเศส โดยครูจะเป็นผู้รอ คำตอบจากนักศึกษาอย่างไม่เร่งรีบ พร้อมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตอบคำถาม และมีส่วนร่วมในการ เรียนให้มาก

3. ครูให้นักศึกษาท่องตัวเลขเป็นภาษาฝรั่งเศส 1-100 หากนักศึกษาท่องผิดบางตัว ก็ไม่เป็นไร ครูจะไม่มีอาการตำหนินักศึกษาล้ม แต่พยายามให้นักศึกษาคิดเองมากกว่า แล้วก็ พยายามให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่าการพูดผิด ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง ซึ่งเราสามารถแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นหาก พูดผิดนักศึกษาไม่ต้องกลัว แต่นักศึกษาควรพร้อมที่จะแก้ไขเสมอ

4. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Les nombres (การบอกจำนวนตัวเลข) เพื่อเป็นการ ทบทวนความรู้เรื่องเลขจำนวนอีกครั้ง พร้อมทั้งเน้นย้ำว่า การล้มสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน แม้กระทั่งครู แต่ถ้าหากเรามีความกระตือรือร้นในการเสาะหาความรู้ สิ่งที่ดีไปได้รับการรู้ รื้อ ฟัน เราก็จะสามารถจำได้อีกครั้ง แล้วจำได้ดีกว่าเดิมด้วย

5. ครูถามตอบเรื่องเวลาแบบที่ไม่มีเสนาหที่จากนาฬิกาจำลองเพื่อเป็นการทบทวน เรื่องการบอกเวลา เช่น

- Quelle heure est-il ?

--> Il est...heures.

--> Il est midi / minuit.

ครูก็จะค่อยๆถามและช่วยนักศึกษาในการตอบเหมือนเดิม โดยไม่มีการบังคับ แต่ จะใช้วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดมากกว่า หากผิดก็ไม่เป็นไร ให้เขาได้รู้ข้อผิดพลาดนั้น แล้ว ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง

2. ขั้นปฏิบัติ

1. นักศึกษาฝึกถาม-ตอบเรื่องเวลาแบบ non-officielle โดยใช้คำถาม-คำตอบแบบ ต่างๆและใช้นาฬิกาจำลองหมุนเข็มนาฬิกาไปยังตำแหน่งต่างๆที่มีเสนาหที่

- Quelle heure est-il ?

- Il est quelle heure ? (plus familier)

- Tu as l'heure ? (Très courant)

--> Il est une heure et quart.

--> Il est deux heures et demie.

--> Il est deux heures moins le quart.

--> Il est midi.

--> Il est minuit.

- A quelle heure manges-tu ?

Je mange à midi.

2. นักศึกษาจับคู่เพื่อฝึกปฏิบัติถาม-ตอบเกี่ยวกับเวลา โดยใช้บัตรรูปตำแหน่งเข็มนาฬิกาที่มีเศษนาที เช่น et quart / et demie / รูปตำแหน่งเข็มนาฬิกาที่มีเศษเฉพาะ et quart / et demie / moins le quart / moins vingt-cinq.. และเมื่อนักศึกษาพูดจบ ถามเวลาจริงต่อ โดยที่ครูเป็นผู้เริ่มนำ เช่น

- Et toi, tu as quelle heure ? หรือ Quelle heure est-il maintenant ?

ครูพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามเรื่องเวลา โดยไม่ลืมที่จะเสริมแรงจากการให้รางวัลเรื่องคะแนนพิเศษ

3. ขั้นนำไปใช้

1. ครูขอให้นักศึกษาอาสาสมัครออกมาเป็นคู่เพื่อแสดงบทบาทสมมติในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์จำลองที่จำลองเกี่ยวกับการถาม-ตอบเรื่องเวลา และสถานที่

เช่น - Dans la rue

Monsieur Dupont demande l'heure à M.Gérard.

- Dans la cour de l'école

Michel demande l'heure à Philippe.

นักศึกษาคนอื่นๆ ฟังเพื่อน แล้วจากนั้นก็ร่วมกันวิจารณ์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยครูจะคอยเป็นผู้ชี้แนะ และแก้ไข พร้อมทั้งปลอบโยนนักศึกษาหากมีข้อผิดพลาด แล้วให้นักศึกษาพยายามใหม่อีกครั้ง หากถูก ครูก็จะชื่นชม แล้วให้กำลังใจเพื่อให้พยายามในการเรียนต่อไป

2. นักศึกษาศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการบอกเวลาในบทความรู้เพื่อเสริมความแม่นยำในการใช้ถาม-ตอบเรื่องเวลา

3. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเรื่อง Quelle heure est-il ?

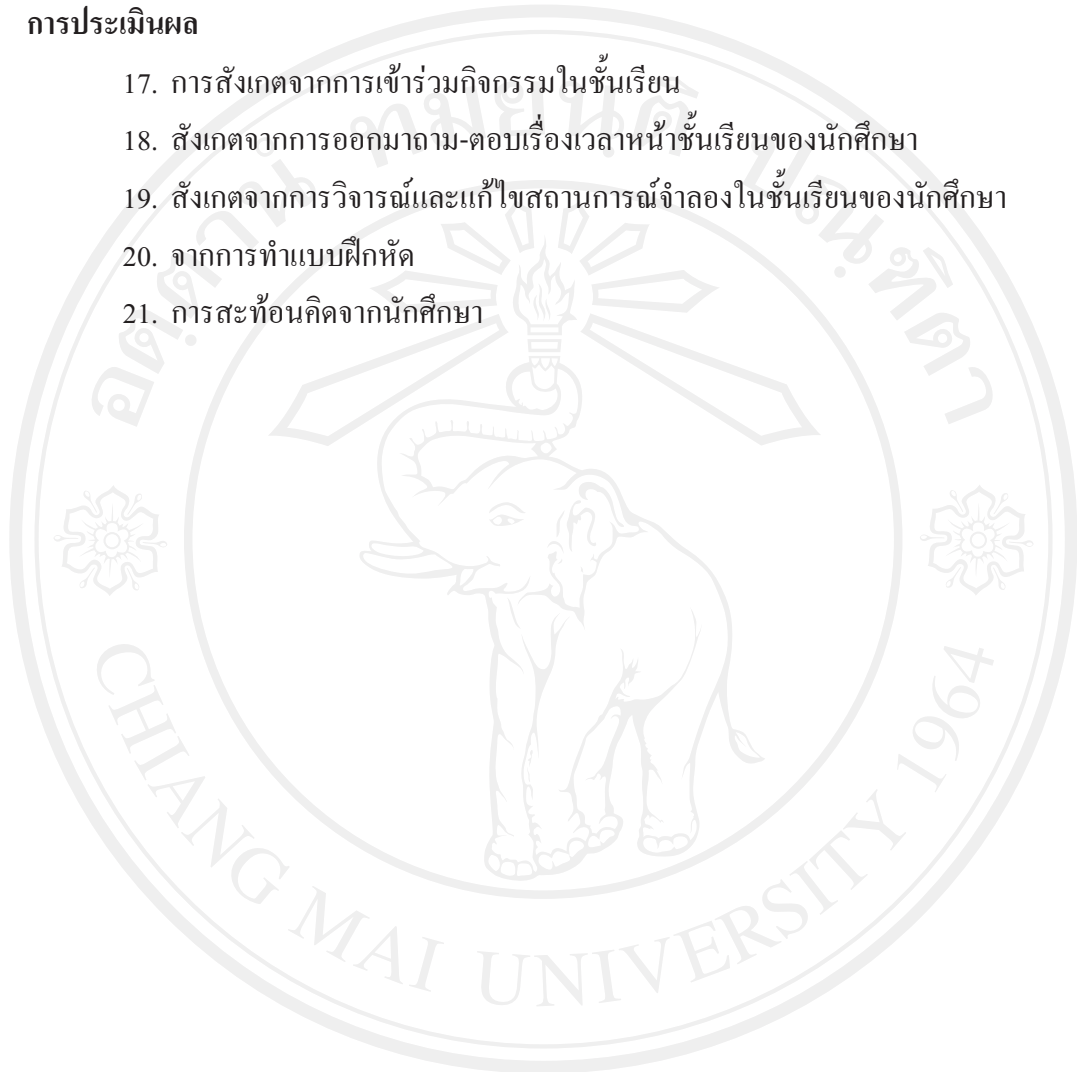
สื่อ/อุปกรณ์

1. นาฬิกาจำลอง
2. บทความรู้เรื่อง Quelle heure est-il ?

3. ใบงานเรื่อง Quelle heure est-il ?

การประเมินผล

17. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
18. สังเกตจากการออกมาถาม-ตอบเรื่องเวลาหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา
19. สังเกตจากการวิจารณ์และแก้ไขสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนของนักศึกษา
20. จากการทำแบบฝึกหัด
21. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

Le Tour de France

สาระสำคัญ

การเรียนรู้วัฒนธรรมและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการอ่านได้อย่างถูกต้อง ตลอดสามารถอ่านข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนสามารถบอกศัพท์ ส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันจักรยาน Le Tour de France ได้
- ผู้เรียนสามารถบอกข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันจักรยาน Le Tour de France ได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการอ่าน

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด
 - ครูสร้างความร่วมมือเชิงรุกแก่ผู้เรียน โดยใช้คำสั่งที่ผู้เรียนชอบทำตาม ก่อนที่จะใช้คำสั่งที่ผู้เรียนไม่ชอบ
 - ครูมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยท่าทีที่ให้เกิดริ ช่วยชี้แนะแนวทางให้เขาตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเองด้วยตัวเอง ด้วยการใส่ท่าทีที่อบอุ่น
 - ครูให้ความสำคัญกับความพยายามของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนเกิดความท้อ ก็ให้มีการชวนคุยในเรื่องที่เขาเคยพยายามแล้วสำเร็จ
- คำนึงถึงความต้องการทางพัฒนาการและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน
 - ครูจะไม่มีการแสดงอารมณ์ในทางลบแก่ผู้เรียนเป็นเด็ดขาด
 - ครูมีการปล่อยให้ผู้เรียนได้รับผลจากการกระทำของตนเอง ในกรณีที่ไม่มีร้ายแรง เขาจะได้เรียนรู้ว่า เขาต้องรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการอ่านออกเสียง และทำความเข้าใจในบทสนทนา บทความจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆเป็นภาษาฝรั่งเศสได้ ตลอดจนผู้เรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจในเรื่องที่ครอบคลุมหมายได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนสามารถแยกแยะการอ่านออกเสียงระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้
- ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกทางด้านการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสและมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการอ่านภาษาฝรั่งเศสได้ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

- การแข่งขันจักรยาน Le Tour de France
- Expressions : être dans le peloton
(être en tête du peloton)

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้าห้องเรียนมาพร้อมกับใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และทักทายนักศึกษาด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะ
2. ครูให้นักศึกษาดูรูป “Arrivée du Tour de France sur les Champs-Élysées Victoire de Miguel Indurain juillet 1993.” ซึ่งประกอบอยู่ในหนังสือ Fréquence Jeunes 1 หน้า 55 พร้อมบทอ่าน En bref : Le Tour de France.
3. ครูให้นักศึกษาลองบอกความรู้เดิมเกี่ยวกับ Le Tour de France เท่าที่นักศึกษาทราบ โดยไม่มีการบีบบังคับนักศึกษา และไม่แสดงสีหน้าในทางลบเมื่อนักศึกษาไม่สามารถตอบได้ แต่ครูจะต้องบอกนักศึกษาว่าไม่เป็นไรเมื่อนักศึกษาบอกไม่ได้หรือบอกผิด พร้อมเอาเหตุการณ์นี้มาเป็นตัวอย่างในการสร้างความพยายามและกระตือรือร้นในการเรียนให้มากขึ้น

4. ครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Le Tour de France ดังนี้

- ครูแจกใบความรู้เรื่อง Le Tour de France ให้นักเรียนศึกษาและซักถามข้อสงสัยต่างๆที่นักศึกษาอยากทราบ

- ครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวกับผู้ที่ชนะการแข่งขัน ซึ่งจะได้อ่านและสามารถตีเหลืองที่เรียกว่า Le maillot jaune ดังนี้

- être dans le peloton

(être en tête du peloton)

- Miguel Indurain est dans le peloton. หรือ

Miguel Indurain est en tête du peloton.

- จากนั้นครูก็เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ถามสิ่งที่เป็นข้อสงสัย หรือสิ่งที่นักศึกษาไม่เข้าใจด้วยความเต็มใจ เพื่อสร้างความพยายามในการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา

2. ขั้นปฏิบัติ

นักศึกษาควิทัศน์ โดยปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูแจกใบงานเรื่อง Le Tour de France ให้นักศึกษาศึกษาก่อนควิทัศน์ เพื่อให้ นักศึกษาได้อ่านดูก่อน เมื่อนักเรียนดูแล้วนักศึกษสามารถตอบคำถามได้ ในใบงานที่ให้เป็นการถามข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษาจะได้ดู ดังนี้

I. Cochez ce que vous avez vu dans le V.D.O. (10 éléments au choix)

II. Vrai ou Faux

2. ให้นักศึกษาควิทัศน์ เรื่อง Le Tour de France

3. ช่วยกันเฉลยใบงานเรื่อง Le Tour de France หากนักศึกษามีข้อสงสัย สามารถเปิดควิทัศน์ ให้ดูซ้ำได้เฉพาะตรงจุดที่นักศึกษามีปัญหา โดยที่ครูจะแสดงสีหน้าด้วยความยินดีตลอดเวลาเมื่อนักศึกษาขอควิทัศน์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3. ขั้นนำไปใช้

1. นักศึกษาอ่านบทอ่าน En bref : Le Tour de France แล้วตอบคำถามในใบงาน โดยให้นักศึกษาตกลงเรื่องการใช้เวลาร่วมกันเหมือนเดิม

2. ครูถามคำถามนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง Le Tour de France เพื่อเป็นการสรุปอีก รอบเป็นภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้เพื่อเป็นการฝึกการพูดของนักศึกษา และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกล้าและพยายามในการฝึกการอ่านให้มากยิ่งขึ้น

สื่อ/อุปกรณ์

1. บทอ่าน En bref : Le Tour de France และภาพประกอบ
2. วิดีทัศน์เกี่ยวกับ Le Tour de France
3. ใบงานและแบบฝึกหัดเรื่อง Le Tour de France

การประเมินผล

22. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
23. จากการทำแบบฝึกหัด
24. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

Ecrire une annonce

สาระสำคัญ

การรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างทางภาษามาเขียนเรียบเรียงข้อความเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร เช่น การลงประกาศโฆษณา แจ้งความ เป็นพัฒนาการทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการเขียนประกาศได้อย่างถูกต้องตามหลักทางการใช้ทักษะทางด้าน การเขียนได้
- ผู้เรียนสามารถบอกลักษณะของข้อความประเภทประกาศโฆษณา จุดประสงค์ และ เนื้อหาสำคัญของข้อเขียนประเภทนี้ได้
- ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการเขียน และเขียน ลำดับความเพื่อประกาศหาเพื่อนได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการเขียน

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- คำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน
 - ครูชี้ให้ผู้เรียน ได้เห็นด้านบวก เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้านบวก และแสดงให้เขารู้ว่าครูสังเกตเห็น แล้วให้การเสริมแรง
 - ครูมีการสื่อความคาดหวังพร้อมให้เหตุผลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (ต้อง ใช้การย้ำบ่อยๆ)
 - เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เครียด ให้มีการใช้อารมณ์ขันมาหันเหความสนใจ
 - ครูต้องมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยท่าทีที่ให้เกียรติ ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อพูดคุยกับ

ผู้เรียน โดยมีการช่วยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียน ได้มีการตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเอง พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยความตั้งใจ และครูต้องใช้ท่าทางในการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความอบอุ่น ให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกดีเมื่อได้มาเรียน มาปรึกษา และมาพูดคุยกับครู

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสที่ถูกต้อง ตลอดจนผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนที่ถูกต้องในภาษาฝรั่งเศสได้ และสามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้องตามหลักทางภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และให้ความสนใจ ให้ความสำคัญต่อการเขียนภาษาฝรั่งเศส
- ผู้เรียนสามารถเขียนบทอ่านสั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีความมั่นใจในการเขียน
- ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ทักษะทางด้านการเขียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น
- ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการเขียนภาษาฝรั่งเศสที่ดีขึ้น

เนื้อหาสาระ

- ศัพท์ จำนวนที่ใช้ในการแนะนำตัว รสนิยม และกิจกรรมที่ชอบ
- ศัพท์ จำนวนที่ใช้เพื่อบอกความประสงค์ ต้องการ : pour

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเข้ามาในห้องเรียนพร้อมกับทักทายนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศส จากนั้นก็ถามนักศึกษาว่าทุกวันนี้นักเรียนได้เล่นอินเทอร์เน็ตบ้างหรือไม่ จากนั้นครูเล่าเรื่องสมัยก่อนของครูว่าไม่มีอินเทอร์เน็ตเหมือนสมัยปัจจุบันนี้ เวลาจะหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสไว้ฝึกการใช้ภาษาก็ยากมาก และต้องใช้เวลารอนานกว่าจะได้ตอบกันได้ ซึ่งเมื่อก่อนต้องหาเพื่อนจากการเขียนจดหมาย ครูจึงถามนักศึกษาต่อว่าแล้วมีนักศึกษาคนไหนที่ยังเขียนจดหมายหาเพื่อนหรือคนรู้จักอยู่บ้าง ถ้ามีนักศึกษารู้จักเพื่อนได้อย่างไร มีที่อยู่หรือหาเพื่อนทางจดหมายทางไหน แล้วถ้าเป็นทางอินเทอร์เน็ตละนักศึกษาทำอย่างไรบ้าง นักศึกษาเคยเขียนประกาศ หรือโฆษณาหาเพื่อนบ้างหรือไม่ อย่างไร

2. ขั้นปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษาอ่าน L'annonce d'Aurélien จากใบความรู้ที่ครูอ่าน ซึ่งครูนำมาจากหนังสือเรียน Fréquence Jeunes 1 หน้า 43

จากนั้นครูถามนักศึกษาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ เช่น

- ข้อเขียนที่อ่านเป็นข้อเขียนประเภทใด
- ตัดตอนมาจากที่ไหน
- เขียนขึ้นเพื่ออะไร
- ผู้เขียนคือใคร
- ต้องการอะไร

2. ให้นักศึกษาศึกษาและสรุปวิธีการเขียน ลำดับความเพื่อประกาศหาเพื่อนของ Aurélien

คำตอบที่ควรจะได้รับ เช่น

- แนะนำตัว
- บอกสิ่งที่ชอบ (J'aime.../ J'adore...)
- กล่าวถึงกิจกรรมที่ทำ (Je joue de...et je chante...)
- ความต้องการและจุดประสงค์ (Je cherche....pour...)
- ชักชวนและให้ที่อยู่สำหรับติดต่อ

ครูจะคอยเป็นผู้ให้คำแนะนำในคำตอบ และครูจะบอกถึงข้อดีหรือด้านบวกเกี่ยวกับการเรียนภาษาฝรั่งเศส พร้อมทั้งยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเขียนจดหมาย เช่น เพื่อหาเพื่อน หรือเพื่อติดต่อกันในอนาคต ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาฝรั่งเศส

3. ขั้นนำไปใช้

- ให้นักศึกษาเขียนประกาศหาเพื่อน โดยใช้ข้อมูลของตนเอง
- นักศึกษาแลกเปลี่ยนตรวจทางแก้ไขในกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่นักศึกษาในการตรวจงานของเพื่อน แล้วส่งครูตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง
- ส่งประกาศหาเพื่อนไปที่ : Hachette FLF, Annonce Fréquence Jeunes, 58, rue Jean Bleuzen, 92170 Vanves, FRANCE. ทั้งนี้เพื่อเป็นการฝึกการเขียน ให้นักศึกษาได้ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการติดต่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น

สื่อ/อุปกรณ์

- ตัวอย่าง une annonce (ประกาศ) หนังสือ หรือนิตยสาร สิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสที่ครูจัดหา มาเพื่อเป็นตัวอย่างในการเขียนประกาศ

การประเมินผล

25. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
26. จากการทำแบบฝึกหัดการเขียนประกาศ
27. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

La lettre au correspondant français

สาระสำคัญ

การฝึกทักษะเพิ่มเติมจนเกิดความชำนาญ โดยการใช้ศัพท์ สำนวน เขียนประโยคได้ถูกต้อง และสามารถเขียนจดหมายส่วนตัวสั้นๆถึงเพื่อนชาวฝรั่งเศส เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความสนใจทางด้านต่างๆได้ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนจดหมายเป็นภาษาฝรั่งเศสได้
- ผู้เรียนสามารถบอกแบบฟอร์มการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาของจดหมายที่อ่านได้
- ผู้เรียนสามารถใช้ศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกชื่นชอบ สนใจในสิ่งต่างๆได้
- ผู้เรียนสามารถเขียนจดหมายเพื่อเล่าถึงความสนใจต่างๆของตนเองได้

ทักษะทางการเรียนรู้

- ทักษะการเขียน

วินัยเชิงบวกที่ต้องการเน้น

- คำนึงถึงแรงจูงใจและโลกทัศน์ของผู้เรียน
 - ใช้การเสริมแรงทางบวก ผ่านการให้รางวัลแก่ผู้เรียน
 - ครูชี้ให้ผู้เรียนได้เห็นด้านบวก เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้านบวก และแสดงให้เขารู้ว่าครูสังเกตเห็น แล้วให้การเสริมแรง
 - ครูมีการสื่อความคาดหวังพร้อมให้เหตุผลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (ต้องให้การย้ำบ่อยๆ)
 - ครูต้องมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยท่าทีที่ทำให้เกียรติ ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อพูดคุยกับผู้เรียน โดยมีการช่วยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนได้มีการตัดสินใจที่จะปรับปรุงตนเอง พยายามทำสิ่งต่างๆด้วยความตั้งใจ และครูต้องใช้ท่าทางในการปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความอบอุ่น ให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกดีเมื่อได้มาเรียน มาปรึกษา และมาพูดคุยกับครู

- พยายามให้เกิดความยุติธรรม เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ

- ครูให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ร่วมทั้งพยายามให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม มีความสุขในการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจในการเรียน

- พยายามให้เด็กมีส่วนร่วมมากที่สุด

- ส่งเสริมให้นักศึกษา ได้ฝึกทักษะอย่างเต็มที่

เป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

- ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการเขียนเรื่องราวต่างๆทั้งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และเรื่องต่างๆได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ทักษะทางการเขียนภาษาฝรั่งเศสที่ถูกต้องตลอดจนสามารถทำงานเขียนตามที่ได้รับมอบหมายจากครูได้อย่างถูกต้อง

- ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียนภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

- ผู้เรียนมีความไว้วางใจในการมาปรึกษาครู ถามปัญหาต่างๆกับครูได้ และมีความไว้วางใจครู

- ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

เนื้อหาสาระ

V.aimer

une vedette du sport

un sport

un champion / le championnat

un fana

Expressions : être fana de....(V. être fou..../ V. adorer)

เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม

ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

กระบวนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเข้ามาในชั้นเรียนพร้อมกับทักทายนักศึกษาด้วยความเป็นมิตรด้วยการใช้ภาษาฝรั่งเศส และครูก็ถามถึงการเรียนที่ผ่านมาในภาคเรียนนี้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ

2. ครูถามนักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศสที่เกี่ยวกับเรื่องกีฬา เช่น

- Quel sport aimes-tu ?

--> J'aime le football. (นักศึกษสามารถตอบคำถามได้หลากหลาย)

- Quelle vedette de football aimes-tu ?

--> J'aime David Beckham.

- Et toi, tu aimes le football, toi aussi ?

หากนักศึกษาตอบ Non. ครูก็จะถามต่อถึงกีฬาและนักกีฬาที่นักศึกษาชื่นชอบ โดยที่ครูจะให้โอกาสนักศึกษาได้ตอบเหมือนกันทุกคน โดยที่ไม่ให้ความสำคัญกับนักศึกษาคณะใดเป็นพิเศษ

3. ให้นักศึกษาเดินสอบถามหาผู้ที่มีความชอบกีฬาอย่างเดียวกัน กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุด ช่วยกันพูดหน้าชั้นเรียนสั้นๆถึงกีฬาและนักกีฬาที่สมาชิกในกลุ่มชื่นชอบ เช่น

- Nous aimons beaucoup(ชื่อ). Il/Elle est..... (Ils / Elles sont....) le champion de ...กีฬา....etc.

4. จากนั้นครูให้นักศึกษาอ่านจดหมายของ Vincent ในใบความรู้ที่ครูแจกให้ โดย

- ให้นักศึกษาสรุปแบบฟอร์มของจดหมาย คำขึ้นต้นและคำลงท้ายของจดหมายเป็นอย่างไร มีลักษณะอย่างไร

- นักศึกษาสรุปเนื้อความของจดหมาย

Il parle des vedettes du sport préférées de sa classe.

ครูอาจถามว่านักศึกษารู้จักบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในจดหมายบ้างไหม และให้นักศึกษาเดาความหมายของคำว่า “un fana” ซึ่งแปลว่า ผู้คลั่งไคล้ แฟน มาจากคำเต็มที่ว่า fanatique

- นักศึกษาเดาคำว่า champion, championnat จากการเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษ

- ครูอธิบายสำนวน V. être fana de...(V. être fou.../ V. adorer)

2. ขั้นปฏิบัติ

1. นักศึกษาเขียนจดหมายตอบ Vincent โดยใช้ข้อมูลจากการหาสมาชิกส่วนใหญ่ของห้องที่ชอบกีฬา และนักกีฬาที่เหมือนกัน ในกิจกรรมตอนต้นชั่วโมง

2. นักศึกษาแลกเปลี่ยนจดหมายกันอ่านในกลุ่ม (กลุ่มชอบกีฬานิดเดียวกัน ซึ่งจำนวนสมาชิกอาจจะไม่เท่ากัน) ให้เพื่อนที่อ่านปรับแก้ไข แล้วเปลี่ยนให้กลุ่มอื่นอ่านและตรวจ จากนั้น จึงเลือกจดหมายฉบับที่ดีที่สุดของกลุ่มที่กำลังตรวจอ่านไว้หนึ่งฉบับ

- อ่านจดหมายแต่ละฉบับที่กลุ่มเลือกไว้ให้ทั้งชั้นเรียนฟัง หรือติดไว้ที่บอร์ดในห้องเรียน เพื่อให้เพื่อนในชั้นเรียนได้อ่านกัน อีกทั้งถือเป็นการสร้างกำลังใจให้ผู้เรียน และเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษาคนอื่นในห้องเรียน

- ครูเก็บงานทั้งหมด ไปตรวจแก้ไขอีกครั้ง แล้วกล่าวย้ำกับนักศึกษาว่าหากมีข้อผิดพลาดอะไรครูจะแก้ไขให้ และหากใครไม่เข้าใจสามารถถามครูได้เสมอ

3. ขั้นนำไปใช้

- ให้นักศึกษาเขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวฝรั่งเศส แล้วเล่าให้เพื่อนฟังถึงสิ่งที่นักศึกษาชอบ หรือไม่ชอบอะไร เช่นชอบกีฬาอะไร เป็นต้น การเขียนจดหมายนี้ถือเป็นการเขียนอิสระที่ให้นักศึกษาได้เขียนอะไรที่นอกเหนือคำสั่งลงไปก็ได้ ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสด้วย ในขณะเดียวกัน ครูก็จะพยายามกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามเขียนให้เยอะๆ ผิดถูกไม่เป็นไร เพราะมันสามารถแก้ไขได้

สื่อ/อุปกรณ์

- ใบความรู้เรื่อง La lettre de Vincent จากหนังสือเรียน Fréquence Jeunes 1 : Leçon 1 หน้า 55 เรื่อง Le sport et vous.

การประเมินผล

28. การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
29. จากการทำแบบฝึกหัด
30. ตรวจสอบความถูกต้องจากการเขียนจดหมาย
31. การสะท้อนคิดจากนักศึกษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวชไมพร สุธรรม
วัน เดือน ปีเกิด	2 มกราคม 2527
ประวัติการศึกษา	
ชั้นประถมศึกษา 1-6	โรงเรียนบ้านสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
ปริญญาตรี	คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บัณฑิตศึกษา	คณะครุศาสตร์ ป.บัณฑิต วิชาชีพอครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ปริญญาโท	สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved